

Ieromonah Hristodul Aghioritul

LA APUSUL LIBERTATII

Traducere din limba greacă de S. G. Colițu

Cartea a fost tipărită de către editura Sofia, București, 1999

Partea întâi

Introducere

Pentru că de-a lungul vremii, atunci când unii încercau să apere drepturile patriei noastre, imediat alții, care se autonumeau "progresisti", îi încadrau în categoria nationalistilor, a obscurantistilor, a retrograzilor, a oamenilor care doresc să reînvie Evul Mediu, prin această cărticică îi informăm pe așa-numiții progresisti în legătură cu toate pozițiile noastre și le demonstrăm că, la urmă, ei sunt cei care nu iubesc nici adevărata fraternitate a popoarelor, nici libertatea și nici progresul patriei noastre.

Deoarece am două calități, ca și majoritatea coplesitoare a poporului nostru, o să-mi permiteti să vorbesc: a) ca cetățean de drept al Greciei (care, în conformitate cu art. 4, par. 1, 2 și 3 din Constituție, "e egal în fața legii", "are drepturi egale și obligatii" și "a dobândit toate calitățile prevăzute de lege", și care în conformitate cu art. 5, par. 1 "are dreptul de a-si dezvolta liber personalitatea și de a participa la viața socială, economică și politică a țării... ") și b) ca creștin ortodox care a fost însărcinat cu calitatea de duhovnic, competență pe care mi-a încredințat-o Sfânta noastră Biserică cu îngăduința, prin rânduiala și prin harul lui Dumnezeu.

Dorim Uniunea Europeană

Grecia este singura țară care în trecut a avut de îndurat cele mai cumplite suferințe de la Apus și care a suferit mari dezastre, urmarea cărora e faptul că astăzi am rămas cu sute de ani în urmă.

(Nu mă voi referi pe larg la istorie, nu mă voi opri nici la cruciade, nici la contra-actiunile Sfintei Alianțe din timpul revoluției de la 1821, nici la rolul pe care l-au jucat forțele europene în timpul campaniei din Asia Mică și în tragedia care i-a urmat în jurul anului 1922, nici la atitudinea ostilă și ipocrită a statelor din vestul Europei în timpul celui de-al doilea război mondial, în 1940, nici la atâtea și atâtea alte evenimente, mai recente sau mai vechi, pentru că le sunt tuturor cunoscute.) Dar dacă cineva dorește să pună capăt umilintelor și distrugerilor, nu poate fi, logic, altcineva decât noi, grecii. Asadar, noi țoți doream și visam o alianță, o

prietenie, în câteva cuvinte o Europă unită, în spiritul solidarității între state, din care să lipsească cu desăvârșire atitudinile divergente și urmărirea unilaterală a intereselor naționale.

Încă un motiv important care ne-a făcut să considerăm imperioasă nevoia de a fi creată o Europă unită este și faptul că mica noastră țară este singura printre celelalte țări europene, care are ceva specific: împotriva ei uneltesc direct sau "subteran" toate țările cu care se învecinează. (Este oare întâmplător ? Nu vom examina aici această chestiune.) Oricum, amenințarea unui război catastrofal ne atârână deasupra capului. Este așadar logic ca, chiar dacă toate câte le-am pomenit mai înainte n-ar proveni dintr-o judecată artificială, creată ca să ne oblige să recurgem la Apus, totuși, noi singuri simțim de la sine nevoia să sprijinim micile noastre forte pe ajutorul unei supraputeri cum este aceea care se creează astăzi, cea a Europei unite. Prin urmare, ca să vorbim limpede, spunem că: noi dorim și urmărim, așa cum n-o dorește nici un alt popor european, să ne integrăm în această Europă unită. Să înceteze așadar aceia care nutresc sentimente antigrecești să ne mai acuze că nu dorim binele și că nu urmărim interesul patriei noastre, bine care decurge, așa cum susțin ei în cazul de față, din unirea noastră cu Europa, pentru că noi dorim și o declarăm deschis, unirea aceasta, așa cum n-o dorește nici un alt popor, și avem și imbolduri curate care ne împing, ca unii ce sunt neputincioși, să cerem ajutorul celor puternici.

Dimpotrivă, germanul, de exemplu, nu are în jurul lui nici dusmani care să-l ameninte și nici alții n-au vrut să-l distrugă. De aceea, e firesc ca motivele care îl împing spre uniune să fie absolut diferite de ale noastre. El o dorește numai și numai pentru că piața lui este suprasaturată și caută să si-o extindă; de aceea a și inventat, împreună cu alții, crearea Pietei Comune, îngrijindu-se vizibil dinainte ca întreaga legislație să fie în favoarea lui, pentru că altfel o asemenea uniune n-ar fi avut nici un sens pentru el. De aceea și promovează punctul de vedere conform căruia va trebui ca, în luarea de decizie, să existe un raport diferit al voturilor fiecărui stat membru, proportional cu populația lui, lucru care, natural, avantajează statele mari și nu pe cele mici.

Dorim noi, creștinii ortodocși, o uniune a popoarelor Europei ?

Domnul nostru Iisus Hristos este singurul care are și care ne învață dragostea desăvârșită și dezinteresată. El, ca Părinte ceresc, a dorit și dorește să vadă că toți copiii Lui se iubesc și că sunt uniți în spiritul Dragostei și al Adevărului. El însuși, la prima Sa venire, de-a lungul întregii vieți pământești, S-a străduit să ne unească pe toți. Totuși, nevoind să încalce liberul arbitru al omului, pentru că noi n-am vrut să ne lepădăm de patimile noastre, n-a reușit în încercarea Lui și cu durere ne-a spus: "De câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu ati voit" (Matei 23, 37); și în rugăciunea Sa arhierească Se roagă fierbinte pentru această dorință a Sa: "Dar nu numai pentru acestia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor, ca toți să fie una... ca ei să fie desăvârșiți întru unime" (Ioan 17, 20-21, 23).

Apostolii au luat ca o încredințare dorința Domnului nostru și au îndemnat pe fiecare să-si lase patimile și dorintele interesate și să ajungă toți la această unire și înfrățire a popoarelor "unde nu mai este elin și iudeu (german sau italian)... barbar sau scit, rob sau om liber" (Coloseni 3, 11). În altă parte, iarăși, Apostolul Pavel mărturisește că dorește ca toți să ajungem la această înfrățire "unde nu mai este iudeu, nici elin, nu mai este nici rob, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți una sunteți în Iisus Hristos" (Galateni 3, 28).

Iar Sfânta noastră Biserică de secole se roagă neîncetat pentru pacea întregii lumi și pentru unirea tuturor. Așadar, scopul Sfintei noastre Biserici este acesta: să alunge patimile din

oameni și, ca urmare, și din popoare, să-i înfrățească și să-i unească cu Tatăl nostru care este același, dar în spiritul libertății. Prin urmare, o asemenea mișcare de înfrățire a popoarelor și o asemenea încercare de unire și de pace n-a fost cu putință să nu fi fost îmbrățișată și de Biserica noastră. Asadar, ca creștini, dorim și vrem unirea popoarelor și dorim să nu mai fie evreu, sau grec, sau german, sau italian, sau olandez; ba mai mult decât atât, suntem cei dintâi care o voiam și o căutam și care ne rugăm pentru împlinirea ei.

Două cuvinte despre istoria Uniunii Europene

Anumite cercuri necunoscute și obscure, având drept instrumente pe cancelarul german Konrad Adenauer și pe ministrul de externe al Franței Robert Schumann, au lansat ideea construirii unei Comunități Europene a cărbunelui și a oțelului. Pentru această idee au contrasemnat în aprilie 1951: Franța, Germania de Vest, Italia și țările Beneluxului. La 25 martie 1957 aceste țări au purces și au contrasemnat Convenția de la Roma, creând astfel CEE (Comunitatea Economică Europeană), care avea deja organe și mecanisme legiferate pentru luarea deciziilor. Această CEE s-a extins treptat, cuprinzând în total 15 țări. În februarie 1992, în orașul Maastricht din Olanda, cele 12 țări de pe atunci au semnat și au intrat deja în procesul de transformare a CEE în Uniunea Europeană (UE) prin celebra Convenție de la Maastricht. Prin validarea ei s-a modificat radical convenția inițială de constituire semnată la Roma în 1957, comunitatea economică a intrat într-un proces de unificare militară, politică și monetară și deja s-a creat UE. Din acest moment au început să apară tot mai mult nori negri la orizontul Europei și a devenit vizibil caracterul antidemocratic prin care se încearcă constituirea acestei uniuni.

Necesitatea creării unui sistem european

O constatare comună este aceea că cercurile care promovează ideea unificării europene purced treptat la materializarea ei, dezvoltând popoarelor încet-încet, puțin câte puțin, forma pe care vor s-o dea Europei Unite. Astfel, arată limpede că nu vor ca popoarele să înțeleagă de la început ce li se pregătește la sfârșit.

Ne e imposibil să descriem în această carte, cu toate amănuntele, tot ce cuprind aceste acorduri și convenții; ne vom exprima însă obiectiv și vom spune care e părerea noastră. Asadar le spunem acestor cercuri:

1. Intrucât susțineți că ați creat UE exclusiv pentru bunăstarea și pacea popoarelor, atunci de ce n-ați creat și un cadru legal, o Constituție europeană, care să consfințească toate drepturile omului și ale cetățeanului ca și prevederile fundamentale ale constituțiilor naționale privind consfintirea libertății fiecărui cetățean în parte? De ce n-ați creat un program de convergență cu măsuri concrete unde să se vadă limpede întregul plan al evoluției noastre în cadrul UE și care va fi forma ei finală? Oare n-ar fi trebuit să supuneți acest plan atenției guvernelor naționale, și ele, la rândul lor, să-l supună judecării și controlului popoarelor lor? Popoarele n-ar fi trebuit ca prin referendum (drept care în patria noastră decurge din art. 44 al Constituției, art. care prevede anunțarea unui referendum "pentru proiectele de lege votate, care reglementează o problemă socială foarte importantă") să aprobe sau să respingă acest plan sau să ceară modificarea lui, așa cum ar dori, de vreme ce pentru ele spuneti că realizați această uniune?

2. Nu numai că nu ne-ați spus ce plănuiți, dar sistematic ne-ați ascuns și costul acestei convergențe. Nu ne-ați informat ce sacrificii trebuie să suferim, nu ne-ați spus, cu alte cuvinte,

că trebuie să ne transformăm din cetățeni liberi în supusi și, mai mult chiar decât atât, supusi controlați electronic. Nici măcar nu ne-ati întrebat dacă suntem dispusi la aceste sacrificii sau dacă ne stă în putință să le facem. Pur și simplu, fără să întrebați pe nimeni, ati considerat că e bine să ne aruncați în mare și câți se îneacă, să se înece, câți înoată, să înoate, și dacă sunt norocosi și scapă de rechini... au scăpat.

Puteti să ne spuneti cum ati acceptat să semnati în alb aderarea la o Uniune Europeană a cărei formă finală rămâne încă necunoscută, o UE care n-are Constituție și legi cunoscute de la început ? Cum ati acceptat să intrăm într-o Europă unde toate se unesc în întineric și cum ati acceptat și ati semnat fără condiții pentru o uniune pe care au făcut-o "cu sens unic", o uniune în care convențiile și legile se fabrică "din mers", ascunzând scopul îndepărtat pe care îl urmăresc, care nu sunt altceva decât enigme pe care înalta autoritate de la Bruxelles le interpretează de fiecare dată așa cum îi convine; convențiile și legi care se schimbă, care sunt reconsiderate de la o zi la alta și care arată mereu o altă față a Europei, diferită de cea de la început ? Chemăm ca martor al spuselor noastre pe respectabilul nostru ministru al justiției, domnul Evangelos Ianopoulos, care în a VI-a sedință a Camerei din 31 iulie 1992 (în care s-a discutat validarea Convenției de la Maastricht) printre altele a spus și următoarele despre toate convențiile de tip Maastricht, Schengen s. a. m. d., mărturisind necunoscutul parcursului și al scopului acestora: "Putem ști care e începutul acestor convenții internaționale, dar nimeni nu știe care e parcursul, care e sfârșitul și care e scopul lor" (din procesele verbale ale Camerei).

3. Cea mai mare crimă comisă în acest moment este însă desființarea art. 1, § 2 și 3 din Constituția Greciei, fiindcă aceste paragrafe prevăd "că fundamentul unui stat este suveranitatea poporului. Toate puterile izvorăsc din popor și există numai pentru el și pentru națiune"; și, ca să ne facem înțeles, vom explica despre ce e vorba în putine cuvinte: până acum Constituția noastră recunoștea ca unic suveran și ca unică putere poporul; poporul era stăpân: alegea 300 de reprezentanți și îi plasa în Cameră ca funcționari ai săi, ca să-i reprezinte părerile și ca să împlinească opera pe care i-o încredința el însuși s-o ducă la îndeplinire, de unde și denumirea de "ministri" (cei de sub lucrare). Constituția noastră afirmă limpede că toate puterile izvorăsc din popor și există numai pentru el (pentru a-l sluji); de aceea și vedem că, dacă un guvern nu exprimă voința poporului, acesta protestă, ceea ce avea ca rezultat faptul că guvernul se conforma indicațiilor lui. Astăzi însă, unii din cei care ne reprezintă, fără măcar să întrebe poporul, care le este stăpân și care nu le dă dreptul să facă fără nici un control tot ce doresc, au schimbat stăpânul, diminuând rolul poporului și transformându-l din stăpân în supus al unei autorități supreme, necontrolate și cu totul străine de popor; ei s-au angajat să nu mai asculte de acum înainte ce dorește poporul grec, ci ce le spune puterea de la Bruxelles, care stabilește și face de acum înainte regulile vieții poporului, atât la nivel național, cât și la nivelul vieții personale. De aceea, oricât veți protesta dumneavoastră și oricât veți manifesta pentru o revendicare dreaptă, auziți și veți auzi de acum înainte, de pe o bază sigură, de la politicienii noștri aceasta: "E recomandare comunitară și suntem obligați să ne supunem; de aceea nu putem face altfel".

Puteti, fraților, să vă închipuiți ce urmări nefaste va avea această schimbare ? "Pe drumuri să cădeți și sufletul să vi-l dati" și pe nemți tot n-o să-i intereseze și o să vă silească să le aplicați recomandarea ! As vrea să-l chem aici ca avocat pe ministrul nostru Gherasimos Arsenis care la 27 iulie 1992, în cea de a doua sesiune a Camerei printre alte cuvinte de mare importanță a spus și ceea ce urmează: "Convenția de la Maastricht este o chestiune serioasă; în putine cuvinte, convenția de la Maastricht redistribuie puterile sau, ca să fiu mai exact, le transferă de la organele prevăzute chiar de Constituție organelor centrale ale Europei. O asemenea chestiune atât de serioasă ar fi trebuit discutată în Cameră, lăsându-ne un răgaz de timp și după ce va fi fost consultat în totalitate poporul elen. Convenția de la Maastricht este un

compromis istoric; este un compromis istoric al marilor puteri care avansează cu pași mici și evazivi. Nu veți vedea în textul Convenției de la Maastricht adevărata viziune a europenilor. Nu veți vedea în această Convenție ecoul gândirii subtile și profunde a unui Goethe, nu veți vedea în Convenție armonia unui Beethoven. Veți simți însă foarte puternic mâna grea a unui bancher german".

Aceste lucruri le-a spus atunci ministrul nostru și a fost aplaudat cu mult entuziasm de întregul PA.SO.K. A doua zi, domnul deputat Dimitris Kostopoulos, a completat: "Referentul PA.SO.K-ului, ieri și, în general, însuși președintele său azi au vorbit despre Goethe și Beethoven, spunând că nu se află în Convenție, unde există însă mâna grea a unui bancher german; noi vom spune doar atât: piciorul sau cizma grea a capitalului financiar al Germaniei".

Ii întrebăm așadar direct pe toți guvernantii noștri și pe toți cei responsabili: a) De ce nu ne-ati informat? De ce atunci când ati fost desemnați la alegeri nu ne-ati spus absolut nimic, încât să fiți împuterniciți de popor să acționați în consecință? Nu știți, domnilor, că afacerea în discuție (a transferului de putere) depășește hotarele jurisdicției Camerei? Este oare posibil, fiindcă tot invocați democrația, să hotărâți în lipsa poporului grec și să cedati drepturile suverane ale țării noastre celor de la Bruxelles sau de altundeva? Ii întrebăm: democrație avem oare sau o abominabilă dictatură? Astăzi se întâmplă lucruri monstruoase: în timp ce îi arătăm cu degetul pe cei ce timp de 7 ani au încălcat Constituția și în timp ce sărbătorim căderea regimului lor și restaurarea democrației și repunerea în vigoare a Constituției, astăzi, când unii ne desființează Constituția după un plan amănunțit gândit și, mai mult decât atât, prin transferarea puterilor în afara Greciei (lucru pe care nu l-a făcut regimul anterior) la voi domnește o tăcere de peste.

Dacă oamenii noștri politici, dacă ocârmuitorii noștri duhovnicești și poporul ca un singur trup nu înțeleg acum imediat ce dorim să spunem, atunci peste puțin timp vom simți tot mai puternic gheata germanilor, dacă bineînțeles n-am început deja s-o și simțim, așa cum spuneau reprezentanții noștri parlamentari: "Si aici intrăm deja în acordul Maastricht. Dacă vreți să știți, eu intru cu inima grea, nu pentru că sunt mai exagerat de patriot decât dumneavoastră, ci pentru că știu că intrăm desculți în mărăcini; și nu pentru că vom deveni o Europă germană, sau o Europă a Germaniei, ci pentru că suntem deja" (Evangelos Iannopoulos, sesiunea a VI-a din 31 iulie 1992).

În mod sigur, încă de pe acum au grijă să nu existe pentru popoare nici un fel de posibilități de a reacționa. Atunci când popoarele își vor da seama că cineva le-a luat dreptul uman elementar la libertate și la posibilitatea de expresie și că deja sunt nevoite să urmeze recomandările comunitare obligatorii, vor ajunge la revoltă populară și vor protesta. Cercurile UE știu, atunci când au hotărât să porceadă la luarea acestor măsuri antidemocratice, că opțiunile lor, după ce la un moment dat vor fi recunoscute de popoare, vor duce pe bună dreptate la reacții violente. Astfel au inventat acest celebru acord de la Schengen pentru a-i putea, justificând că apără interesul european, public și național sau interesul siguranței publice, învinovați pe toți cei care își vor revendica drepturile omului; va deveni atunci ilegal să mai pretindă cineva aceste drepturi, de vreme ce, bineînțeles, ele n-au mai fost consfintite. Prin urmare, oricine le va revendica va fi considerat vinovat și va fi pus sub urmărire. Lucrurile acestea vi le spunem acum, pentru că mai târziu ni se va interzice să mai vorbim public despre ele, de vreme ce vor deveni o piedică în calea planurilor lor. Deja astăzi, când vorbim, în Europa încep să fie montate uriașe rețele electronice dotate cu camere speciale, care vor urmări pe străzi toți cetățenii, aplicându-se astfel o supraveghere a tot și a toate, cu pretextul, natural, al combaterii criminalității. Întrebați din curiozitate pentru ce motiv se cumpără sisteme de localizare mondială prin satelit (G.P.S. - Global Positioning Systems). Pentru că

ei intentionează, știind că va veni un timp în care veti înțelege că ati fost înșelați și în care veti dori să reactionați, să devină realitate instalarea unei supravegheri totale, pentru a putea exercita un control electronic mondial.

Unii m-au întrebat: "Asa cum stau lucrurile, să iesim sau să rămânem în UE ?". Atunci mi-am amintit ce au întrebat-o odată pe cămilă:

- Vrei la deal sau la vale ?

Iar cămila le-a răspuns:

- Măi, oameni, ses nu mai e deloc ?

Si noi, la rândul nostru, la fel întrebăm :

- A dispărut calea "regală", calea de mijloc și democratică ? De ce să ne găsim în fata unei dileme ? Să nu intrăm în UE deloc sau să intrăm desculți în măcăci ? E atât de greu să fim încălțati cu o pereche de papuci ? Sau intentionat nu ne lasă, pentru că urmăresc un scop al lor ? De ce au grijă să facă ca evolutia noastră spre unitate să fie un drum cu sens unic ? De ce ne pun în fata dilemei: "Fie înăuntru murind, fie afară dându-ne sufletul ? De ce nu ne vor înăuntru vii ? Aici nu suntem noi de acord.

Dreptul comunitar prevalează și e superior oricărei legi nationale, ca și Constitutiei

Fratilor, vă rugăm mult, dacă vă iubiti tara, fiti foarte atenti, pentru că în acest moment ea trece prin cea mai critică perioadă a istoriei ei, iar noi vom da socoteală pentru că ori facem tot ce ne stă în putință să rămână liberă, ori, stând nepăsători, o vom ajuta să dispară si, în mod firesc, împreună cu ea și noi.

Observăm că poporul grec, dar și câțiva capi ai Bisericii noastre nu cunosc această temă atât de gravă, că oamenii nostri politici sunt neputinciosi să urmeze o politică diferită de ceea a Bruxelles-ului și să traseze o politică în stare să facă viata usoară poporul nostru. Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că au cedat puterea străinilor, lăsându-i să ne guverneze, după ce au fost de acord și au semnat că doresc să se aplice dreptul comunitar și în Grecia noastră. Știti ce înseamnă aceasta ? Inseamnă că dreptul comunitar se subordonează dreptului international și astfel, în acord cu conventia de la Roma (care e actul de constituire al CEE), se stabileste că e un drept superior și că prevalează asupra oricărei legi comune nationale și asupra Constitutiei însăși! (Detalii despre această gravă temă juridică se pot citi la capitolul: "Acordul Schengen - regimul juridic în tara noastră, cum este astăzi.) Acelasi lucru l-a gândit și sectiunea a patra a Consiliului țării, la 28 ianuarie 1997:

"La acest lucru s-a gândit ieri sectiunea a patra a Consiliului țării, considerând că după intrarea în vigoare a acordului de la Maastricht nu mai poate fi impusă măsura interzicerii iesirii din țară nici pentru impozitele neplătite, nici pentru motive de interes public ! (...) în argumentatia hotărârii se mentionează faptul că acordul de la Maastricht are o putere supraconstitucională și că, prin urmare, face inacceptabile prevederile legislative controversate care, în plus, contravin art. 5 al Conventiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și art. 1 al Protocolului aditional de la Paris" (Presa liberă, 29 ianuarie 1997). Intelegem noi oare și presimțim ce importantă are și care sunt prelungirile acestui fapt ? Puteti voi toti, care mai guvernati încă această țară, să înțeleteti cu mintea limpede țoti parametrii și toate urmările care, posibil, vor decurge din reglementările legislative ale legislatorilor europeni, care nouă

ne sunt complet necunoscuti, dat fiind că n-am avut grijă să fi consfințiți mai înainte acele drepturi pe care pentru nimic în lume nu vrem să le pierdem? Demn de atenție este și fragmentul de mai jos, aparținând discursului rostit de ministrul nostru, dl. Miltiadis Papaioannou, în a VI-a sedință din 31 iulie 1992: "Această Convenție, cu care astăzi toți suntem de acord, slăbește parlamentele naționale și întărește Comisia Europeană și Consiliul de Miniștri. Tendința este, în opoziție cu ceea ce scrie în ea, de a se întări numai organele formate din membri puțin... Opera legislativă a Comunității n-o cunoaștem nici noi, deputații, n-o cunoaștem nici judecătorii, n-o cunoaștem nici avocații. și totuși trebuie s-o aplicăm" ! (din procesele verbale ale Camerei). Cum ați semnat așa ceva în alb? Cine v-a împuternicit să semnați în numele nostru cum că suntem obligați să ne conformăm la toate actele legiferate de acum înainte de străini? Ați arătat o încredere atât de oarbă? A fost cu putință ca mână de grec să semneze conștient că ceea ce se legiferează la Bruxelles e mai presus de Constituția noastră și să desființeze articolul respectiv, dând de acum înainte Constituției noastre - cu sânge votată - un caracter istoric?

Asadar, înțelegem toți foarte bine că e doar o chestiune de timp să ajungă la mila celor care detin puterea toate aspectele și toți parametrii vieții noastre până acum consfințite de Constituția Greciei. Pur și simplu trebuie să așteptăm să se legifereze ceva la Bruxelles pentru a vedea cum propria noastră lege cedează și cum vom fi de acum înainte împovărați de toate urmările acestei cedări.

Dacă aș încerca să enumăr aici unul câte unul toate aspectele, toate prelungirile și urmările pe care le vom suporta ca națiune, ca cetățeni greci, ca Biserică și ca creștini ortodocși, "cred că lumea toată n-ar putea cuprinde toate cărțile care ar trebui scrise". Mă voi mulțumi, asadar, la acestea, lăsându-i pe cinstii noștri ierarhi să aibă în vedere toți parametrii și să cântărească urmările care vor rezulta din deprecierea dreptului nostru național și a Constituției, în drept secundar și din legiferarea dreptului comunitar, ca drept primar. Dacă chestiunea nu e luată acum în seamă, nu peste mult timp va fi deja foarte târziu, pentru că, așa cum am spus-o, vor avea grijă să nu mai existe nici o posibilitate pentru popoare de a reacționa. Oamenii noștri politici trebuie, chiar și acum, să fie conștienți de gravitatea chestiunii și să-și asume răspunderile în fața poporului pe care se presupune că-l mai reprezintă. Dar și fiecare cetățean grec are datoria de a-și manifesta dezacordul, de a protesta și de a-i informa pe reprezentanții și pe conducătorii săi în legătură cu acesta.

Cum ni se impune să fie UE

Până acum am demonstrat că noi considerăm că se impune unirea noastră cu Europa și că o dorim fierbinte din toate punctele de vedere (politic, economic s.a.m.d.). Nu suntem totuși de acord în nici un chip cu modul antidemocratic în care ea ni se impune și e pusă treptat la cale de anumite cercuri obscure. Nu suntem de acord cu faptul că "se clădește" pe ignoranța atât a popoarelor, cât și a deputaților și a factorilor guvernamentali, așa cum ei însși o mărturisesc deschis, iar acest lucru devine demn de atenție și provoacă mirare. De aceea, adăugăm aici câteva fragmente din procesele verbale ale Camerei, pentru a avea drept martori celor spuse chiar pe cei ce votează legile în contul nostru și, în general, pe toți aceia care ne reprezintă.

1. A treia sedință, din 28 iulie 1992: "Modelul unificării politice este necunoscut. De asemenea, nu știm când va fi și cum va fi, și dacă va fi federație sau comunitate de state. Pentru că în Convenție doar ni se sugerează că scopul ei ar fi unificarea politică, fără nici o referire specială la politicile care vor duce la realizarea ei și, bineînțeles, fără nici un calendar de aplicare a unor măsuri sau a unor politici". (Din discursul deputatului Ioanis Skoularikis)

2. A treia sedință din 28 iulie 1992, fragment din procesele verbale ale Camerei, din discursul deputatului Elefterios Varivakis: "Ne aflăm în fata unor 'compromisuri încrucisate', care se vor modifica simultan și în măsura în care se vor modifica și datele încrucisate. Iar acest lucru se vede de-a lungul, de-a latul și în profunzimea Convenției (Maastricht). Contradicții, ezitări, incertitudini și imperfectiuni la toate capitolele arată că există o putere nesigură care trebuie să se instaleze și care are nevoie de confirmare. În timp ce 'fluiditatea' care marchează această Convenție în sine mărturiseste că ne aflăm exact la începutul unei lupte... Care este în această clipă caracterul unificării Europei? Unde merge Europa? Unde se găsește Europa și cum poate prevedea cineva că va merge? Este cert faptul că ceea ce a reieșit ca text nu exprimă o federalizare sau o confederalizare..."

3. A șasea sedință din 31 iulie 1992, un fragment din procesele verbale ale Camerei, din discursul domnului Evangelos Iannopoulos: "Din păcate, nici timpul și nici mijloacele nu ne-au permis să informăm, așa cum eram datori s-o facem, poporul grec. și să nu considere cineva că exagerez atunci când spun că mulți din noi nu numai că nici n-au analizat în întregime conținutul Convenției, dar nici n-au îmbrățișat cu convingere anumite lucruri, și acestea ar fi trebuit să fie un motiv care să ne facă să transmitem și în afară conținutul Convenției. Înainte de toate, tineretului, fiindcă el va fi acela care va ridica greutatea câtorva epoci, pentru că știm de unde încep aceste convenții internaționale stabilite, dar nimeni nu știe ce parcurs și ce sfârșit au".

După cele spuse de respectabilul nostru ministru, domnul Evangelos Iannopoulos, că de fapt nu știm încotro ne duc și care va fi sfârșitul pe care l-au ales pentru noi, întrebăm pe fiecare așa-numit "progresist": cum veți întâmpina cazul în care cineva pe care l-ati împutemicit să vă reprezinte a semnat în contul dumneavoastră în josul unei coli de referință albe, având ceva scris numai la început, coală care, mai ales, va fi completată mai târziu adăugându-i cineva tot ceea ce-i place? Noi nu cerem nimic absurd. Cerem să știm unde merge Europa, Grecia noastră și, prin urmare, și noi. De ce vor să ne îmbarce obligatoriu într-un automobil condus de un sofer necunoscut și să nu ne intereseze încotro ne duce? Ca să știm așadar unde mergem și să acceptăm în final să mergem, vom spune cele ce urmează despre UE:

1. Trebuie să fie o uniune de state autonome și confederate. De la început însă, trebuie să se stabilească într-o cartă-statut și într-o Constituție imaginea completă și clară a (modului) în care porneste, trebuie să se arate încotro va merge și cum se va constitui la sfârșit. Pentru că nu se poate ca înainte de a exista toate acestea să se transfere puterile de la organele naționale la cele supranaționale. Acest lucru echivalează cu o lovitură de stat disimulată, fără precedent.

2. Trebuie să ia naștere prin proceduri democratice. Să fie o Europă care să se sprijine pe Constituție, care va fi fost controlată și autorizată nu numai de guverne și de oamenii politici, ci și direct, chiar de popoarele Europei prin referendum, drept care pentru noi decurge din art. 44, § 2 al Constituției, unde se prevede organizarea referendumului pentru "proiectele de lege votate care reglementează o chestiune socială de mare importanță..." De asemenea, indispensabil este ca în prealabil să se comunice un program de convergență cu măsuri concrete, pentru ca poporul grec să cunoască sacrificiile pe care trebuie să le suporte pentru realizarea acestei convergențe. (Până acum n-a mai existat niciodată o chestiune socială de o gravitate așa de mare - și cred că nici nu va mai exista o alta și mai gravă - care să stabilească viitorul și evoluția acestui popor.)

3. Trebuie să fie o uniune de state autonome și confederate, fiecare având propria lui Constituție. Aceasta va consfinți și va apăra toate instituțiile diacronice cu care a fost crescută și hrănită fiecare națiune, arătându-se astfel respectul cuvenit identității istorice, politice, culturale și religioase a națiunilor.

4. Trebuie să fie o Europă Unită democratică, constituită din națiuni egale, care va asigura drepturile omului și libertățile, atât ale persoanei, cât și ale ansamblului societății, împrejmuid și păzind înainte de toate, ca un bun gospodar, granițele ei externe de orice conspirație.

Noi nu cerem multe pentru uniune, ci lucruri putine și limpezi; asadar, nu putem înțelege de ce nu ne putem "înțelege" cu așa-zisii "progresisti".

5. Trebuie să fie o Europă Unită, așezată pe temelia înțelegerii reciproce, a înfrățirii popoarelor, și pe convergența conștiințelor. Nu suntem de acord cu o Europă a cifrelor și a unei convergențe exclusiv a economiilor. Reactionăm la o Europă "creuzet", în care, pentru a intra, națiunile trebuie să fie mai întâi nivelate, diminuate, să fie stearsă orice urmă a identității popoarelor lor, să desființeze libertatea personală a cetățenilor lor, transformându-i în supuși.

Noi nu suntem de acord cu o Europă care consideră că popoarele sunt nevoite - și trebuie să li se impună - să spună numai "da" la recomandările și la decretele pe care le ia pe întreg parcursul ei pe drumul "cu sens unic". Ajunge cu cedările protesti pe care le-am făcut până astăzi, ajunge cu purtarea servilă ! Greciei i se cuvine dacă nu altceva, datorită istoriei și credinței ei, rolul unui membru cu drepturi depline și nu rolul unei servitoare încinsă cu sort care stie numai să-si încline capul și să se grăbească să îndeplinească recomandările (comunitare) stăpânilor ei, de dragul unui "bacsis" Delor, care și acesta provine din sudoarea poporului ei.

Cer de la dragostea dumneavoastră să mă iertati dacă am vorbit prea mult despre tema aceasta, dar consider că este o temă de importanță majoră. Voi încheia aici cu o mică istorioară, o mică parabolă care exprimă părerea personală a autorului, care nu încearcă să răstoarne o situație sau să influențeze părerea cititorului, oricare ar fi ea, ci pur și simplu refuză răspunderea creată de o consimțire tacită. Povestioara este următoarea:

Lupul înșet de sânge a îmbătrânit într-o vreme și neputincios cum era nu mai putea vâna. S-a dus așadar într-o peștera, s-a așezat acolo și a început să strige la animalele care treceau:

- Ah, dragele mele animale, am îmbătrânit deja și nu mai știu cât o să mai trăiesc. Vreau totuși acum, chiar dacă e târziu, să uităm cele trecute, vremurile când vă vânam ca să vă mănânc. Vreau acum să facem o convenție de pace de dragoste, să ne împăcăm și să fim una !

Prin vecinătate treceau iepurele, căprioara, viezurele și multe alte animăluțe; l-au crezut, au răspuns la chemarea lui și s-au dus lângă el. El însă le-a sfâșiat și si-a săturat foamea, umplând intrarea peșterii cu oase multe. La un moment dat a apărut și vicleana vulpe, a dat roată peșterii și după ce a cercetat-o cu atenție, a auzit invitația lupului care o chema să vină lângă el, să se unească în dragoste și prietenie. Atunci vulpea i-a răspuns:

- Oh, bietule lup, bine le mai spui tu acum ! Toate sună foarte frumos, dar pe dinafară peștera ta e plină de oase proaspete. Te cred, desigur, că dorești foarte mult și vrei să fim una, dar mie, așa cum înțelegi tu unirea, nu-mi place deloc. Pentru că, într-adevăr, dacă te cred și vin lângă tine tu mă mănânci și după ce ajung în pânțele tale, atunci firește că vom fi una. Eu nu voi mai exista deloc și tu vei fi numai unul, de aceea pe mine mă iartă și caută-ti alți prosti ca să fii una cu ei.

Unirea pe care încearcă s-o înfăptuiască astăzi în Europa are ca model metoda lupului. Noi însă, scârbiti de modele de acest fel, spunem din toată inima: NU !

În continuare vă vom prezenta un fragment foarte interesant din revista "Nemesis" semnat de reputata ziaristă Liana Kanelli (nr. 35/ 20 febr. 1997). Din articolul său se vede clar că sunt mulți aceia care aplaudă și care contribuie la dispariția noastră. Fragmentul provine din declarațiile fostului ministru de externe al SUA, Henry Kissinger din septembrie 1994:

"Poporul grec este greu de guvernat și de aceea trebuie să-l lovim adânc în rădăcinile sale culturale. Numai atunci se va învăța minte. Înțeleg adică să lovim limba, religia, rezervele lui spirituale și istorice, astfel încât să-i neutralizăm orice posibilitate de a se dezvolta, de a se remarca, de a se impune, pentru a nu ne mai stânjeni în Balcani, în Mediterana răsăriteană, în Orientul Apropiat, în toată această regiune nevralgică și de mare importanță strategică pentru noi și pentru politica SUA".

E necesar un referendum ?

Unii care încep să-și dea seama ce se întâmplă propun în cele din urmă să se organizeze un referendum. Puteti însă, vă rugăm, să ne spuneti, cum se poate organiza un referendum, când încă nu există o Constituție care să stabilească de la început în articolele sale care este adevăratul chip al UE și, în plus, când nici oamenii politici nu știu unde va sfârși această uniune ? Ce om cu minte va primi să voteze pentru ceva, când nimeni nu-l informează cum va fi ? Oamenii maturi studiază problema, întocmesc un plan, verifică toate aspectele temei, îi informează pe larg pe cei interesați, votează planul și numai după aceea încep materializarea lui.

Pentru prima dată în anele istoriei universale, anumite cercuri necunoscute au reușit să convingă popoarele să alerge ca să apuce să se integreze într-o uniune nesigură și obscură, în care nu există nici cartă - statut, nici Constituție. Monstruos în această afacere e faptul că ei conduc popoarele către un viitor nesigur, dându-le ca singur imbold să nu piardă pachetele Delor și să nu rămână cumva pe dinafară; cu alte cuvinte, fac popoarele să se grăbească să se... înrobească!

Aici merită să vedem ce s-a întâmplat cu poporul Danemarcei, care la referendum a spus nu acestei uniuni: Europeanii le-au transmis următorul mesaj: "E o greșală, faceți alt referendum !" Când a fost, asadar, vorba să se repete referendum-ul, auziti ce-a spus public, în Parlamentul nostru național, ministrul de atunci al Economiei Naționale, domnul Ștefanos Manos, în sesiunea din 27 iulie 1992, care este înregistrată în procesele verbale ale Camerei:

"Ce se va întâmpla în cele din urmă dacă Danemarca nu va valida convenția ? E o întrebare la care nu s-a răspuns încă. Dar e foarte limpede că cel mai bun lucru care se poate face este să se creeze condiții în stare să permită poporului Danemarcei să-și reconsidere punctele de vedere. Cu cât mai repede, cu atât mai bine pentru Europa". Acest text al fostului ministru îl vom lăsa așa cum este, fără comentarii, pentru că vorbește de la sine: câtă considerație se acordă popoarelor, de al cui interes se îngrijesc și ce fel de stat avem: democrație sau o abominabilă dictatură ? Constatati și dumneavoastră singuri că nu vor deloc să asculte popoarele. Singurul lucru care îi interesează este să ne conducă împotriva voinței noastre, acolo unde ei au hotărât înaintea noastră pentru noi!

Dacă se va face referendum în aceste condiții, singurul răspuns logic va trebui să fie că nu dorim nici Uniune Europeană, nici acorduri Maastricht sau Schengen (nici măcar modificate).

Deasupra referendum-ului se află consfințirea drepturilor omului și ale fiecărui cetățean

Puterea de stat, spun ei, pare să controleze toate canalele de comunicare și de informare în masă a cetățenilor și să le transforme în mijloace de dirijare, de manipulare a conștiințelor. Totuși, în ciuda controlului absolut pe care - așa cum se pare și se spune - îl au asupra conștiințelor, n-au îndrăznit totuși până astăzi și nu îndrăznesc să lase aceste conștiințe să se exprime liber prin intermediul unui referendum. Cu toate acestea, cerem referendumul, pentru că noi credem că adevărul există înnăscut în conștiința grecului, indiferent cât de intens este bombardamentul cu mesaje pe care-l suportă zi de zi.

Cu siguranță, esența nu se află în faptul de a avea sau a nu avea loc acest referendum. Lupta noastră va lua sfârșit numai în momentul în care va fi consfinit, fără a mai fi încălcat vreodată, dreptul fiecărui cetățean al Europei de a nu mai avea de suportat consecințele aplicării acordului Schengen asupra persoanei sale.

De altfel, Constituția Greciei consfințește acest drept al fiecărui cetățean - și aceasta indiferent de voința majorității poporului grec - de a nu fi supus la îngrădirea libertății sale de conștiință și a libertății sale personale. De vreme ce Constituția Greciei cedează însă în fața dreptului european, devine deja necesară consfintirea principiilor fundamentale ale Constituției grecești într-o nouă Constituție europeană.

Libertatea personală a omului nu constituie o chestiune care trebuie supusă referendumului și care depinde de hotărârea unei majorități sau a unei minorități și nici nu poate coborî la nivelul logicii lui 50% + 1, ci este o chestiune de respectare a libertății personale a individului și este un bun inalienabil pe care nu-l poate lua nici o autoritate națională, transnațională sau internațională.

Să vedem mai întâi că vor fi consfintite la nivel european libertățile pe care le-am pomenit mai sus, libertăți de la sine înțelese și individuale și să vedem că este dovedită și în practică respectarea libertății persoanei umane și numai atunci poate vom putea accepta cetățenia europeană, numai atunci poate vom accepta să devenim cetățeni europeni liberi. Până atunci însă vom refuza și pentru nici un motiv și în nici un chip nu vom permite să fim înregistrați prin mijloace electronice ca supuși și sclavi europeni.

În Constituțiile naționale sunt cuprinse așa-numitele articole fundamentale care consfințesc libertățile individuale ale cetățeanului. Aceste articole nu sunt supuse procedurii de reconsiderare, tocmai datorită importanței lor.

Astăzi însă, prin transferul puterii de la nivel național la nivel transnațional, fără a prinde de veste poporul grec și mai înainte de a fi fost consfintite aceste prevederi fundamentale și la nivel internațional și la nivel european, vedem că hotărârile unor organe europene sunt superioare Constituțiilor naționale și vedem că astfel se creează direct pericolul unei încălcări deja legale a libertăților fundamentale individuale ale cetățeanului.

De aceea devine imperativă necesitatea juridică și politică a redactării imediate și a consfintirii, ca inviolabilă, a unei noi carte a drepturilor individuale ale fiecărui cetățean european, a cărei putere să fie superioară și dreptului european și fiecărui drept internațional.

Cine nu vrea unirea noastră cu Europa ?

Oricât ar părea unora de ciudat ceea ce voi spune, e vorba numai de adevăr. Iar acest adevăr este următorul: dacă noi, grecii, așa cum am explicat, dorim unirea noastră cu Europa, această Europă însăși arată că pe noi ne vrea fie înăuntrul ei, dar morți, fie cu totul afară. Aceasta o

dovedesc foarte multe evenimente; totuși, aici, pentru a-i încredința pe cei mulți, vom spune un singur lucru:

Cercurile conducătoare și obscure ale Europei au hotărât să creeze o uniune a statelor europene pe un singur criteriu: convergența economiilor. Au stabilit ca inflația să nu depășească 1,5%, ca dobânzile să nu depășească două unități procentuale mai mult decât media celor trei țări cele mai stabile economic, deficitul să nu fie mai mare de 3%, iar datoria să nu fie mai mare de 60% din Produsul Intern Brut. Poate multora dintre noi cifrele acestea li se vor părea necunoscute și de aceea nu ne vom ocupa aici de ele. Ce le-au spus însă în două cuvinte statelor? Au spus: trebuie să faceți un efort pentru a atinge acest grad înalt de convergență! (Pentru că toate statele au avut cifre mai mari decât cele urmărite, iar aproape cele mai mari le-a avut țara noastră.) Astfel, după Maastricht, toate statele s-au angajat într-un efort de realizare a acestor obiective și au întocmit un program de creștere a bugetului anual, aplicând anumite măsuri economice cum ar fi impunerea încă unui impozit cetățenilor lor și așa mai departe. Veniturile care s-au adunat astfel le-au dat toate pentru a obține cifrele cerute de convergență, cu rezultatul ca treptat, treptat, încet, încet, să scadă cifrele la nivelurile dorite și astăzi, cu puțin înainte de data prestabilită a uniunii economice, care e 1999, aproape toate statele să fie aproape de cifrele dinainte așteptate și să pornească la uniune. Singura țară care rămâne însă departe de acestea, cu răsuflarea tăiată și abia mai respirând, este țara noastră, căreia au avut grijă de acum să-i spună că nu are nici o speranță să participe la prima fază a uniunii economice și, de asemenea, că va fi pedepsită pentru că n-a îndeplinit criteriile de convergență. În paralel însă, i-au recomandat să continue "alergarea". Aici ne aflăm așadar în fața unui înspăimântător antielenism, și vă vom explica de ce.

În timp ce toate statele aplică fără probleme programul economic de convergență, folosind toți banii pentru acest scop, noi, grecii, n-o putem face, pentru că ne distinge specificul nostru pe care alții nu-l au: toți vecinii conspiră împotriva granitelor noastre și, direct sau indirect, ne contestă sau ne încalcă drepturile naționale și suverane. Aceasta ne face să ne dăm aproape întotdeauna o mare parte din buget pentru modernizarea dotării armatei. Întrebăm atunci: puternicii Europei oare nu văd că poporul nostru se lasă "stors" de bunăvoie, economic, și că deja câțiva dintre noi își dau duhul pe drum? Nu văd că nu ne lasă să dăm nici ceea ce iese din această "stoarcere", pentru a realiza cifrele cerute de convergență? Germania și alte state își aruncă toți banii pe care-i adună în fiecare an pentru a împlini acest obiectiv al convergenței. De vreme ce spun că ne iubesc și că ne vor în interiorul Europei Unite, atunci de ce nu au avut ei însisi bunăvoința să ne spună: "Uitați, Grecia care vrea să fie împreună cu noi și care duce o luptă cinstită, este nevoită să cheltuiască o mare parte din produsul efortului ei pentru apărarea drepturilor ei suverane. De aceea trebuie să legiferăm și să adoptăm întâi de toate o dogmă externă unitară de apărare. Să se stabilească granițe europene externe, astfel încât nimeni să nu mai uneltească împotriva lor și să le mai conteste, și astfel Grecia să se poată uni cu noi". Infrățirea și solidaritatea impun tocmai aceste lucruri, frații mei! Ei însă, dimpotrivă, ne cer să ne desființăm granițele interne! În timp ce ne pun să semnăm acorduri misterioase, cedându-le lor toate drepturile noastre de autonomie, în timp ce impun acordul Schengen, conspirând împotriva libertății cetățenilor, ei arată o absolută indiferență față de granițele noastre externe, și asta mai ales în momentul în care planifică până și cel mai mic pestisor din apele noastre teritoriale. toți aceia care au minte înțeleg ce voim să spunem aici. Întrebăm așadar: 1) De ce nu vor prietenii noștri, europenii, să considere granițele noastre externe ale lor - așa cum fac cu cele interne? De ce atunci nu ne apără, luându-ne partea? Poate urmăresc și mențin ei însisi acest climat pentru că, pe de-o parte, Franța ne vinde mirajele ei, în timp ce Germania ne vinde elicopterele și tancurile ei. Ei nu se află deloc de partea noastră și o dovadă foarte evidentă pentru toate acestea este faptul că exercită presiuni ca Grecia să accepte să fie finanțată de Turcia. Iar lucrul cel mai ciudat din toată povestea este că vor să ne mai și pedepsească pentru abaterea noastră de la programul de convergență,

impunându-ne cea mai severă austeritate. și ne facem că nu înțelegem ce legătură are această austeritate cu criza care crește continuu și cu tensiunea din Marea Egee. Ne-au explicat foarte limpede, firește, că în nici un caz nu va fi vorba să intrăm în prima fază a uniunii monetare. De ce ? Dar se vede foarte limpede: sunt hotărâți prin această severă austeritate impusă poporului nostru, fără o dată la care urmează să înceteze, să-l silească, fără a-l lăsa însă să moară, să accepte fără condiții uniunea. Aici e foarte nimerită consideratia ziaristului Mihail Fiorante din ziarul "To Paron" ("Prezentul"), din 24 noiembrie 1996 (pe care mi l-a trimis), care ne lasă să înțelegem când va sfârși această austeritate: "Când vei lua dintr-un corp și ultima picătură de sânge și îl vei lăsa mort, atunci poți fi sigur că s-a terminat cu donările de sânge, s-a terminat cu transfuziile".

Incheiem, lăsându-le pe toate în seama judecării dumneavoastră; noi ne bazăm pe judecata populară care spune: "Când ai asemenea prieteni (asociați), dușmani ce-ti mai trebuie ?" Cât despre așa-zisele măsuri corective pe care asociații noștri își dau mereu osteneala și se grăbesc să le ia, reconsiderând mereu convențiile și atitudinea lor în funcție de constatările și de reacțiile noastre, noi nu le vom lua în considerare pentru că am învățat că: "Ziua bună se cunoaște de dimineată".

Nu avem avantaje economice

Toti cei care susțin că ne bucurăm de anumite avantaje economice de la Europa Unită dovedesc o mare necunoaștere a temei sau poate au vreun interes de la această uniune. Desigur, e cert faptul că anumite persoane au avantaje economice, așa cum de asemenea e cert faptul că cel câștigat nu e poporul, lucru pe care în această clipă îl dovedesc foarte limpede datele statistice pentru somaj, închiderea a sute și mii de întreprinderi mici și mijlocii și gâfâitul tuturor cetățenilor greci contribuabili. Asadar, după cum se pare, de avantajele economice se bucură anumți factori economici și politici care se numără pe degete, dar care, știind să-și facă bine treaba, au pus mâna, așa cum se spune, pe anumite mijloace și canale de comunicare și informare în masă și prin ele arată că, vezi Doamne, toți grecii au de profitat.

Toti vorbesc de pachetele Delor, dacă le luăm sau nu. Totuși, sunt puțini aceia care s-au așezat și s-au ocupat îndeaproape de problemă spre a vedea: 1. pentru ce motiv se dau; 2. de unde provin acești bani; 3. în ce scop se dau banii. Dacă nu v-ati ocupat de această temă, vă vom informa noi: mai întâi și mai întâi acești bani se dau numai și numai pentru a se realiza anumite lucrări programate de Europa și pentru a fi creată o infrastructură care va fi folosită apoi de statul unit european. De aceea vedeti că, în timp ce factorii responsabili susțin că n-au pentru dumneavoastră "nici o drahmă", sume uriașe sunt puse la dispoziție pentru mari lucrări rutiere, cum este și terminarea căii Egnatia (pe care o vor folosi TIR-urile europenilor care transportă mărfuri în Răsărit) sau aeroportul din Spata (ca să aibă aeroporturi modernizate) sau modernizarea marilor porturi ale țării, modernizarea telecomunicațiilor și infrastructura întregii dotări electronice, care va servi la punerea în practică a controlului mondial. Toate aceste lucrări se realizează pentru a sluji intereselor lor și nu pentru dezvoltarea noastră națională, sau pentru ajutorarea cetățenilor defavorizați.

În ceea ce privește proveniența acestor bani, trebuie să știți că cea mai mare parte a lor provine din contribuțiile noastre la fondul european - sume care nu sunt comunicabile ! Nu trebuie, cu alte cuvinte, să știm ce dăm noi, trebuie să știm numai ce ne dau ei, pentru a-i considera binefăcătorii noștri.

Dacă facem totuși o socoteală a ceea ce dăm și a ceea ce primim înapoi, veți vedea limpede că ne înșală. Comparați cifra de afaceri a importurilor și a exporturilor pe care le avem pe

ramură: în agricultură, în industrie, în creșterea animalelor etc., și veți constata că ne sug chiar și măduva, stingând orice e grecesc.

Nu cumva vedeți și dumneavoastră că poporul are avantaje economice din toată această procedură a uniunii ? E de la sine înțeles că pentru a câștiga noi, alții trebuie să piardă. Dumneavoastră credeți că vor pierde cei care au inventat ideea convergenței economice ? Noi, din partea noastră, vedem că ne conduc cu exactitate matematică la o restrângere industrială, privatizând totul și închizând pe rând dar sigur toate întreprinderile mici și mijlocii. Vedem că singurul lucru pe care îl veți dobândi treptat dumneavoastră, poporul, în drumul spre convergență, va fi reducerea veniturilor dv. sociale, cu toate urmăriile negative pe care le poate aduce după sine un asemenea lucru. Cât despre faptul că economia noastră se va redresa prin aceste măsuri, suntem absolut siguri și noi că, atunci când țoți vom muri din cauza "stoarcerii" prea mari și când toate de aici le vor prelua germanii, sigur se va redresa și economia țării noastre.

Aveti în vedere și faptul că în anumite părți ale Greciei deja au fost votate cantinele colective, unde merg să mănânce sute de săraci ? Sau poate s-a nimerit să cititi sau să auziti că aproximativ 60 de milioane de europeni se află deja sub limita sărăciei ?

Epilog la partea întâi

Cred că fiecare dintre dumneavoastră, după toate acestea, veți înțelege că:

1. Nu este posibil, ca cetățean grec, să fiu indiferent la soarta țării mele și să mă străduiesc să merg înainte pe calea mea întru Dumnezeu fără să-mi pese, când în același moment niște străini îmi duc țara către d..... Consider că fără "convergența (unirea, n. tr.) noastră, a amândurora" nu e cu putință să prospere cineva. Cred că țoți sunteți de acord că înaintea convergenței economice cu străinii trebuie să existe mai întâi "convergența noastră, a amândurora".
2. Pentru că am împrumutarea de a fi și duhovnic, la mine vin mulți afectați de criza de care am vorbit mai înainte, care cu disperare îmi cer să-i ajut în diverse moduri sau să le dau sfaturi. Consider că e datoria mea să transmit durerea inimii lor factorilor responsabili și celor care conduc această țară. Din partea mea pot să le-o ofer și asta și fac, ca să fiu consecvent cu mine însumi și ca să nu fiu muștrat mai târziu de conștiința mea.
3. Iertati-mă dacă am vorbit prea mult despre această temă de maximă importanță. Doresc ca noi țoți să ne asumăm răspunderile care ne revin, să acționăm în consecință, să facem ceea ce trebuie ca să punem frână acestei crize care si-a făcut apariția și care vedem că, cu cât va trece timpul, cu atât mai mult se va înrăutăți.

Partea a doua

Acordul Schengen

Introducere

Din cele scrise în prima parte a acestei cărți, oricine poate vedea foarte limpede că lipsește spiritul democratic din întreaga procedură de creare a UE. Se străduiesc cu multă grijă să ascundă popoarelor care va fi forma ei finală și de aceea purced treptat la crearea unor noi acorduri, cum este și cel de la Schengen. Firește, noi rămânem neclintiti în poziția noastră inițială și nu suntem de acord cu clădirea unei Europe Unite care nu are deloc temelii. Așa procedează, de altfel, orice cetățean cu minte și lucid. Pentru că, făcând cunostință cu acest acord, se va întări și mai mult poziția noastră descrisă mai sus, vom trece pe scurt la analiza lui.

Acordul Schengen - câteva date istorice

Anumite persoane care se găsesc în spatele întregii proceduri de creare a UE și care încearcă să tragă sforile în modul lor cunoscut, dintr-o dată, într-un secret deplin, au semnat un acord "diferit de celelalte". La 14 iunie 1985, Germania, Franța, Luxemburg, Olanda și Belgia au semnat în orașul Schengen din Luxemburg acordul cu același nume. Membrii fondatori ai acestui acord au mai făcut de atunci un pas, semnând la 19 iunie 1990 acordul de aplicare a Convenției Schengen, un document constituit din 142 de articole. În 1990 a semnat Convenția Schengen și Italia, iar în 1991 au aderat la ea Spania și Portugalia. În noiembrie 1992 au semnat acordul Schengen și Grecia și Austria, iar în decembrie 1996 l-au semnat Danemarca, Suedia și Finlanda.

Continutul acordului

Nu e posibil să cităm aici toate articolele Convenției Schengen, care ar forma o întreagă carte. Vă vom spune în rezumat ce li se impune popoarelor prin această convenție și oricine va dori să vadă în detaliu întregul ei conținut poate consulta cărțile apărute, care cuprind toate prevederile și toate articolele.

Asadar, această Convenție, pentru prima dată în anele istoriei, vine să ceară legalizarea urmăririi tuturor cetățenilor ! În ansamblul ei, Convenția vorbește despre cum trebuie să se realizeze această urmărire.

În art. 99, § 2, scrie: "O asemenea înregistrare se poate realiza (...) și cu scopul prevenirii amenințărilor la adresa siguranței naționale: a) În cazurile în care există indicii reale care creează bănuieli că o anumită persoană are intenția să comită, sau comite, mai multe fapte și deosebit de grave pedepsite de lege; b) în cazurile în care aprecierea generală a unui anumit individ, și în special pe baza faptelor pe care deja le-a comis până la un anumit moment, permite să se presupună că persoana avută în vedere va comite și în viitor fapte deosebit de grave pedepsite de lege." În același art. § 6: "Dacă nu este permis controlul special în conformitate cu legislația unei țări participante, atunci controlul special se transformă automat în aceasta țară-membru în urmărire discretă".

În art. 96, § 2: "Hotărârile se pot baza pe amenințarea ordinii publice sau a siguranței statului, amenințare pe care e posibil să o constituie prezenta unui străin pe teritoriul național. Acesta poate fi în mod special cazul: (...) 2) Unui străin împotriva căruia există bănuieli întemeiate că a comis fapte grave pedepsite de lege (...) sau împotriva căruia există indicii reale că are intenția să execute asemenea fapte care încalcă legea pe teritoriul unui stat membru".

Vedem printre altele că acest acord perverteste și denaturează spiritul sistemului nostru penal

care se bazează pe încălcări ale legii dovedite și nu pe suspiciuni, sau pe vreo bănuială sau vreun indiciu. Prin acest acord e desfiintat neîndoios principiul de bază al statului de drept, care e prezumtia de nevinovăție și se consfintește prezumtia de vinovăție a cetățenilor. Până acum, dacă cineva ne acuza de vreo faptă, trebuia să dovedească în fata autorităților că suntem vinovați, în timp ce acum e permisă urmărirea cetățeanului numai și numai pentru că pot exista anumite suspiciuni, că e posibil, în viitor, să existe o dispoziție din partea sa de a încălca legea ! Asadar, de acum înainte va trebui ca cetățeanul însuși să-și dovedească nevinovăția.

Caracterul antiderhocratic al acordului

Astfel, așa cum s-a făcut toată regia acordului și așa cum a avut loc semnarea lui de către membrii fondatori în 1985, în cel mai mare secret, încât popoarele au aflat doar în 1988 ce s-a comis, credem că se vede foarte clar că cei care l-au fabricat au ezitat să-l scoată la lumină, de aceea au făcut-o metodic și treptat. Când popoarele au fost informate de conținutul acordului, imediat au început să "răsără" de peste tot reacții ale statelor, ale popoarelor, ale cetățenilor, chiar și în Parlamentul european. Ce-au făcut atunci promotorii acestui acord ? Au răspuns: 1. Aveți dreptate să vă temeți, de aceea și noi - urmând să vă alungăm neliniștile justificate - pentru a fi pusă în aplicare Convenția, obligăm fiecare stat membru să adopte, cel mai târziu până la intrarea în vigoare a prezentului acord, "legislația națională necesară, așa încât să se asigure un nivel de protecție a datelor cu caracter personal". (Cu celelalte 99 de niveluri ce s-a întâmplat ?) 2. Transmiterea datelor cu caracter personal prevăzută în prezentul acord nu se poate face decât atunci când prevederile pentru protejarea datelor cu caracter personal, prevăzute la paragraful 1, vor intra în vigoare pe teritoriul statelor-membre, state pe care le privește transmiterea datelor" (art. 126).

Considerând deci necesară adoptarea unei legi naționale a protejării cetățeanului de acordul Schengen, mărturisesc deschis că acest acord conspiră împotriva cetățenilor liberi. Cu alte cuvinte, ei mărturisesc primii ceea ce noi constatăm pe urmă.

Uitați-vă, dar, fraților, cum vin să ne înșele și să ne smulgă consimțământul prin metoda inducerii în eroare și a minciunii!

Proiect de lege - "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal"

Pentru că UE obligă Grecia să aplice acordul Schengen din octombrie 1997, țara noastră a trebuit să depună eforturi pentru pregătirea deplină a punerii sale în practică. Cele mai importante probleme pe care le întâmpină deplina punere în aplicare în țara noastră a acordului Schengen sunt următoarele: 1. Votarea legii protejării datelor cu caracter personal. Această lege este o premisă de bază pentru trecerea în țara noastră la validarea acordului Schengen, astfel încât acesta să fie pus în aplicare. 2. Infrastructura electronică cerută pentru susținerea tehnică a acordului Schengen. (În ce privește infrastructura electronică, aceasta a început să se materializeze aproape cu un an mai devreme. Acordul Schengen se aplică așadar cu mult înainte de a fi validat de Cameră. Vedeti atunci câtă considerație au pentru guvernele și pentru popoarele lor; mai întâi se construiește infrastructura și începe să se aplice acordul și numai apoi reprezentanții poporului se presupune că se pronunță în legătură cu ce dorește poporul. Atât de "democratic" ne impune această Europă tot ce dorește !

Mai regalisti decât regele

În martie 1997 a venit în Parlamentul grecesc spre votare celebra lege cu denumirea: "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal". Fiti atenti aici, fratilor, ce s-a întâmplat: prin articolele legii 2472/1997, pe care au făcut-o, vezi Doamne, ca să ne protejeze de acord, ei depășesc chiar și ce prevede acordul însuși. și în timp ce articolele vorbesc despre date care privesc așa-zisa combatere a criminalității, prin legea 2472/1997 se adaugă în plus și culegerea de date foarte personale, cum ar fi proveniența rasială și națională, convingerile politice, religioase, rasiale, filosofice, participarea la organizații sau la corporații sindicale, probleme care privesc sănătatea, protecția socială și viața erotică personală.

Asa cum putem constata, prin acest acord au venit să ne lege picioarele; deși au făcut legea 2472/1997 ca să ne protejeze, ne-au legat de fapt și de mâini, și de picioare. Foarte mulți deputați din toate partidele au cerut ca legea să nu se voteze și au cerut să li se dea o explicație asupra scopului pe care-l servește urmărirea vieții particulare a cetățenilor și centralizarea datelor personale. Bineînțeles că n-au primit nici un răspuns! Domnul deputat Ioannis Kapsis a luat cuvântul în Cameră pe 13 martie 1997 și a cerut domnului ministru al Justiției să-i răspundă atunci imediat: "Prima mea observație se adresează personal ministrului, care are un bogat istoric de lupte pentru cauza democrației și a drepturilor individuale, și îl rog să-mi spună - pentru a putea vota acest articol - un caz ipotetic în care culegerea de date personale poate constitui un avantaj pentru societate în ansamblul ei. Il rog să mă întrerupă și să-mi spună un caz, cel mai fantastic și cel mai ipotetic. Dacă nu mă întrerupe, va trebui ca în weekend să se gândească la această prevedere și să interzică categoric orice centralizare de date personale, Nu pot înțelege de ce societatea în întregul ei sau statul va fi protejată dacă cunoaște preferințele mele erotice sau activitățile mele. Nu mă tem, domnule ministru. Știți că întreaga mea viață e deschisă ca o carte. Vă fac și un serviciu. Nu trebuie ca această dispoziție să poarte semnătura lui Iannopoulos" (din procesele verbale ale Camerei).

Bineînțeles că nu a existat bunul simț convenit, acela de a se răspunde la întrebarea deputatului care privea datele cu caracter intim. și oricine nu și-a pierdut încă judecata va înțelege de ce vor toate aceste date și de ce nu răspund la aceste acuzații când sunt întrebați în mod oficial în Parlament de către reprezentanții poporului. De altfel, toate le fac spre binele poporului!

Denumirea Legii 2472/1997

Această lege s-a numit "Protejarea..." numai și numai pentru a fi înșelați. În conformitate cu spusele reprezentanților poporului, ale parlamentarilor, numai eufemistic legea s-a numit așa, pentru a nu suna rău, cum spre exemplu Marea neprimitoare, neospitalieră a fost numită Marea Ospitalieră. La fel au procedat și cu titlul legii. Domnul deputat Evghenios Haitidis, la 12 martie 1997, foarte bine a spus că: "... în loc să ne protejeze, într-un mod, as spune, ascuns, cu o piele de oaie care încearcă să-l facă pe lup o oaie inofensivă, această lege legiferează în esență - acolo unde vrea - aceste încălcări, aceste transgresări ale oricărei notiuni de deontologie, ale oricărei notiuni de etică, dar și ale oricărei notiuni - as spune - de democrație..." (din procesele verbale ale Camerei).

Legea 2472/1997 va fi în vigoare până la validarea acordului

În țara noastră acum, în ultimul timp, se întâmplă lucruri ciudate. Desigur, n-am vrea niciodată să credem că ministrii și deputații noștri orice fac, fac ca să ne vândă legați de mâini și de picioare străinilor. Ne adresăm deci tuturor aceluia care au votat legea 2472/1997 și îi întrebăm: pentru ce motiv prietenii noștri, asociații noștri, întrucât spun că au proiectat această lege ca să protejeze popoarele, n-au integrat-o chiar în articolele acordului Schengen ca, după

validarea sa, să intre în vigoare și legea respectivă, de vreme ce va fi cuprinsă în articolele sale ? Răspunsul e simplu pentru toți cei care încă obișnuiesc să gândească lucrurile și să le studieze. Acordul Maastricht, acordul Schengen, orice acord european, și în general dreptul comunitar, izvorăsc din dreptul internațional și prin urmare sunt primare. Dimpotrivă, legea care s-a votat în Cameră este o lege națională comună care, după validarea acordului, cedează în fața sa. Sigur, o dată cu această lege cedează și toate reglementările pozitive pe care le prevede și care vin în contradicție cu articolele acordului. Astfel, de acum înainte poporul e lăsat la mila fiecărui guvernant și la mila unei autorități necunoscute. A unei autorități care are dreptul prin lege să culeagă și să prelucreze date; să hotărască în ceea ce privește aceste date și care - de notat - e supremă și incontrolabilă, adică nu poate fi controlată absolut de nimeni.

Legea de care vorbeam (2472/1997) servește două scopuri: în primul rând, votarea ei a fost o condiție indispensabilă pentru validarea-acordului Schengen. În al doilea rând, prin votarea acestei legi a fost repusă în vigoare vechea lege (1599/1986 a lui M. Koutsoiorgas), a emiterii cărților electronice de identitate și a numărului de cod unitar de înregistrare, dar deja intrăm în procedura emiterii lor.

Emiterea identităților electronice nu e opțională

Li auzim pe foarte multi spunând: pentru că poporul nu dorește noile identități electronice va trebui ca acordarea lor să se facă opțional. Acest punct de vedere îl citim chiar și în circularele unor cucernici și luptători arhieriei, care cu conștiința curată se îngrijesc de turma lor și care nu sunt indiferenți. Dorim ca putinele lucruri pe care le aducem aici și pe care le veți citi mai departe să ne informeze pe noi toți în legătură cu această temă atât de delicată, pentru a acționa apoi așa cum trebuie.

Acordul Schengen izvorăște, așa cum am spus, din dreptul internațional, care e primar și, prin urmare, superior oricărui drept național. Acordul impune fiecărui stat membru să-l valideze, să-l pună în vigoare și în aplicare până la un anumit termen. În cazul în care statul-membru nu se conformează în intervalul de timp prevăzut, acesta va suporta și sancțiuni. Pe de altă parte, nici o reglementare din dreptul național nu poate fi superioară dreptului comunitar (acordului). Acest lucru va trebui considerat de la sine înțeles, pentru că, dacă dreptul comunitar n-ar fi fost angajant, atunci Comunitatea, care se bazează pe acorduri, s-ar fi dizolvat.

Asadar, prin acest acord, UE obligă statele membre să-i respecte fără nici cea mai mică abatere recomandările. Orice stat care nu se conformează suportă sancțiuni sau se retrage și nu mai participă la acord. Prin urmare, acordul este angajant și nu lasă posibilitatea ca, într-un stat, jumătate să se supună prevederilor acordului și cealaltă jumătate, dintr-un motiv sau altul, să nu se supună. Ceea ce a spus și ministrul nostru, domnul Evanghelos Iannopoulos, la 18 martie 1997, în Cameră: "Vine așadar recomandarea și impune. Recomandarea, directiva, înseamnă Constituție pentru Grecia. Sau o accepti, sau iesi din Comunitate: da sau nu. Aceste directive sunt legi ale Comunității. Te conformezi lor..." (fragment din procesele verbale ale Camerei). De asemenea, același ministru, la propunerea care s-a făcut de a nu se vota această lege antidemocratică, pentru că drepturile omului sunt sfinte prin Constituție, a dat un răspuns care merită atenția noastră: "Orice trebuie să tăiem, să tăiem, dar nu în afara recomandării, pentru că vom avea probleme..." și mai jos: "Am spus că deja avem Constituție, recomandarea și stăm pe recomandare..." (Procesele verbale ale Camerei din 18.03. 1997. Fragment din discursul ministrului Evanghelos Iannopoulos.)

Vedem că Statul însuși, cu Constitutia sa, nu poate să nu respecte recomandarea acordului. De ce nu înțelegem așadar că, cu atât mai mult, nici chiar o parte din popor, chiar dacă această parte constituie majoritatea zdrobitoare, nu poate să nu respecte prevederile acordului ? Când statul însuși mărturiseste că e neputincios, atunci prin ce lege națională simplă ne vor fi consfintite drepturile ? Sau, mai mult încă, promisiunilor cui vom încredința, ca niste naivi, această temă de importantă majoră, "făcând să atârne un întreg popor de gâtul nostru" ? In ce moment - așa cum o arată lucrurile - va ceda chiar și Constitutia noastră, pentru că acordul izvorăște din dreptul internațional, care este primar ? In sfârșit" să nu abordăm o temă care e atât de gravă cu o asemenea lipsă de responsabilitate. Să întrebăm câțiva distinsi oameni ai legii ca să vedem dacă este cumva posibil să fie semnat un acord Schengen de către stat, iar aplicarea lui să fie opțională. Sau poate vreți să ne bazăm pe angajamentele oamenilor noștri politici, care ne vor asigura că va fi opțională emiterea cărții de identitate, numai ca să domolească reacțiile poporului ? După ce se vor domoli aceste reacții provocate de tema validării acordului și vor fi emise cărțile de identitate, ne vor spune adevărul, adică: cine nu are identitatea electronică nu va fi un cetățean cu situație legală și va avea de suportat toate consecințele pe care le prevede legea. Vă rugăm mult să aveți în vedere toate aceste lucruri, precum și faptul că nu este posibil ca jumătate din cetățenii unui stat-membru să aparțină acestui acord și cealaltă jumătate să nu aparțină. Dacă acordul n-ar fi avut un caracter angajant, înțelegeți ce s-ar fi întâmplat în statele-membre ale Europei ? Distinsii oameni politici care iubesc țara și religia noastră ne-au informat că, după validarea acordului, statul va începe să emită cărțile electronice de identitate. Apoi, printr-o metodă vicleană, vor obliga muncitorii să le primească în ramura și în domeniul în care lucrează. Mai întâi îi vor obliga pe cei din serviciile publice, apoi treptat, treptat pe ceilalți, astfel încât să nu se nască reacții generale împotriva acordului. De aceste reacții generale se tem ei ! De aceea și urmăresc să-i izoleze în mod ingenios, pe ramură, pe cei mai sensibili, care simt că se aduce atingere sentimentului lor religios și libertății lor.

Înțelegem deja, cred, că nu e cu putință în nici un caz să funcționeze caracterul opțional. Funcționează, după cele spuse de ministrul nostru: "da sau nu"; nu e cu putință ca jumătate din cetățeni să aibă un număr de cod unitar de înregistrare și cealaltă jumătate nu.

Cum se leagă Acordul Schengen de numărul 666

Acordul Schengen este acel cadru teoretico-legislativ prin care este dată acum și posibilitatea juridică a culegerii de informații despre cetățenii popoarelor, devenind marginale toate articolele fundamentale ale tuturor Constituțiilor europene care, în conformitate cu Carta europeană, arătau respect față de libertatea privată și personală a cetățeanului. Se desființează deja dezvoltarea în libertate a personalității umane. Este așadar un sistem care permite unora să exercite o urmărire electronică mondială și un control la nivel personal. Așa cum am explicat, de aceea protestează fiecare cetățean, văzând cum i se ia bunul inalienabil care e libertatea sa personală și cum sunt abolite toate articolele fundamentale ale Constituției prin care fusese consfintită libertatea personală. Aici așadar suntem de acord totuși, indiferent de ideologie, că nu este posibil să se legitimeze abolirea libertății omului, ceea ce tocmai a făcut validarea acordului Schengen.

In afară însă de partea teoretică a acordului și de cadrul legislativ, mai există și o altă parte care privește punerea sa în aplicare, parte care se referă la modul în care va deveni posibilă culegerea electronică a datelor (urmărirea), clasificarea datelor personale și prelucrarea lor. Să vedem așadar ce mod de aplicare au ales. Numai că aici trebuie puțină atenție, ca să înțelegem exact ce se întâmplă, de ce, adică, se străduiesc toți să treacă întreaga chestiune pe ascuns, pentru a evita reacțiile.

Legea 2472/1997 a "Protejării individului de prelucrarea datelor cu caracter personal", în art. 8 (interconectarea arhivelor) spune că e vorba de a se face uz de un număr codificat unitar de înregistrare. Această lege, prin votarea ei, a reactivat legea 1599/1986 a lui M. Koutsoiorgas, care pe baza art. 2 stabilea aplicarea numărului de cod unitar de înregistrare (NCUI). Acesta este format din 13 cifre și simboluri și este unic în lume pentru fiecare cetățean. Cel mai probabil mod prin care va fi dat se spune că va fi cunoscutul cod barat (linear) de marcare a produselor în sistemul E.A.N. - 13 (vezi studiul electronic care urmează), sistem care, stim foarte bine, cuprinde numărul 666. Numărul de cod unitar de înregistrare va însoți de acum înainte fiecare cetățean și va cuprinde: buletinul de identitate, certificatele de stare civilă, carnetul de votant, numărul din lista electorală, pasaportul, carnetul de asigurare, codul de înregistrare fiscală, permisul de conducere, numărul din registrul de nasteri (sex masculin sau feminin), numărul din registrul de stare civilă, numărul din registrul consular, contul personal la bancă. Asadar, în putine cuvinte, e vorba de un număr personal care va însoți cetățeanul în fiecare tranzacție cu Statul și în fiecare activitate. Acest număr va înlocui orice privește individul; va fi folosit oriunde și oricând, încât fără el nu va fi posibilă nici o tranzacție.

Trebuie acum să vedem unde se va găsi acest număr de cod unitar de înregistrare. Fiecare număr se va fi înregistrat în Banca Națională de Date, care va fi conectată la Banca Transnațională de Date de la Strasbourg și de la Bruxelles; de altfel, toate băncile de date naționale mai mici din statele membre vor fi conectate între ele. Acolo se va găsi un dosar electronic al fiecărui cetățean înregistrat, cu un număr de cod unitar de înregistrare, așteptând să se umple cu toate datele care vor fi culese.

Să vedem acum cum se va realiza culegerea datelor. Intelegeți că urmărirea a 350 de milioane de oameni de către o mie de indivizi este imposibilă. De aceea, pentru a se realiza acest control, numărul de cod unitar de înregistrare trebuie să însoțească fiecare cetățean în fiecare aspect al vieții sale și în fiecare tranzacție pe care o face, pentru a fi culese datele prin tocmai folosirea acestui număr.

Nu ni s-a spus în ce mod va fi dat acest număr fiecărui cetățean și nicăieri în cadrul acordului nu se specifică cum se va da și unde va fi plasat. Prin urmare, de vreme ce, juridic vorbind, nu s-au angajat în ceea ce privește locul în care va fi pus și ce va conține, li s-a dat puterea în alb să-l pună unde doresc și unde văd că serveste; de asemenea, li s-a dat puterea de a introduce în el orice număr codificat de siguranță (666) doresc. Pentru modul de aplicare al controlului, nu i-am angajat; asadar, prin urmare, am semnat și i-am împuternicit în alb. E ridicol acum să stăm și să ascultăm pe fiecare spunându-ne că nu se vor emite identități electronice, sau că în ele nu va fi cuprins numărul 666, sau că nu se va folosi sistemul E.A.N. - 13, sau orice altceva mai inventează ca să ne liniștească și să ne suprimă reacțiile. Esența temei stă în faptul că am semnat deja, și nu în ceea ce spun ei sau promit cu dărnicie. (Când cineva face un contract și-l semnează, e valabil numai ce este cuprins în scris în contractul respectiv și numai angajamentele prevăzute de părți a fi cuprinse. Promisiunile și angajamentele în afara contractului nu au valabilitate și nici existență juridică. De exemplu, dacă cineva face un contract cu un antreprenor pentru construirea unei clădiri, în acest contract vor fi cuprinse: costul, durata și termenul executiei, terenul și planul de construcție, sistemul de plată; toate acestea sunt valabile pentru antreprenor și-l angajează numai pe el. Modul însă în care va fi construită clădirea și mijloacele folosite, când în contract nu există vreun angajament scris asupra lor, tin de libera alegere a antreprenorului, adică tot ce privește săparea temeliei, dacă se vor folosi muncitori cu cazmale sau excavatoare, sau în ceea ce privește turnarea betonului, dacă amestecul se va face cu mâna sau va fi adus gata preparat în betoniere.) Revenind însă la tema noastră, rezumând, vă atragem atenția că pentru modul de aplicare al acordului nu s-au angajat și, prin urmare, pot da oricum numărul codificat unitar de înregistrare. De exemplu:

prin carta de identitate, prin orice cartă financiară, prin orice cartă de sănătate, sau prin orice microcip implantat pe mână sau pe frunte.

În cadrul discuției care a avut loc în legătură cu acordul Schengen, s-a propus ca cel mai eficient mod de aplicare plasarea acestui număr pe mână sau pe frunte, pentru a nu exista pericolul ca, introdus pe vreun card oarecare, fie de identitate, fie de alt fel, posesorul său să-l piardă, să-i fie furat sau să fie falsificat. S-a hotărât ca propunerea să fie restudiată, de vreme ce toate țările "fac greșea" anterior să semneze și să valideze acordul Schengen. Domnul K., jurist la birourile Comisiei Europene din Luxemburg, a spus: "A fost discutată în cadrul acordului Schengen tema plasării acestui număr de cod de înregistrare pe frunte sau pe mână" și a subliniat: "ceea ce vă spun eu acum s-a spus întocmai".

Rezumând asadar, spunem că acordul are două fete: are o latură juridică și teoretică, care e și cea esențială, și o a doua, care e modul de aplicare a acordului. Prin latura sa juridică și teoretică, acest acord desființează articolele fundamentale ale tuturor Constituțiilor europene și, asadar, și pe cele ale Constituției grecești, care consfătesc drepturile omului și libertatea individului și a întregii societăți. Astfel, este desființată notiunea de cetățean liber și sunt fabricați niște supuși controlați electronic ai unei autorități incontrolabile. Faptul împotriva căruia noi toți reacționăm este acela că acordul Schengen desființează libertatea personală, legiferează urmărirea discretă și, prin urmare, culegerea secretă a datelor. Discretă înseamnă să nu știe celălalt nici că-l urmăresc, nici că se culeg informații despre el și nici cum sunt înregistrate aceste informații. Se instaurează notiunea de suspect pe baza unor suspiciuni generale și vagi. Se legiferează astfel posibilitatea urmăririi și a înregistrării datelor despre indivizi despre care se presupune că sunt predispuși în viitor să încalce legea! Reacționăm de asemenea și împotriva modului de aplicare a acestui acord, pentru că aduce atingere conștiinței religioase a sute de milioane de creștini, prin întrebuintarea ca număr internațional de siguranță a lui 666 și prin plasarea codului barat folosit pentru produse pe mână sau pe frunte. Toate aceste elemente pe care le găsim în Sfânta Scriptură ne informează că se încearcă înrobirea omului într-o măsură care n-are precedent.

Asadar, reacția împotriva însemnării și împotriva numărului este în esență o reacție numai și numai împotriva desființării libertății. O abolire care are toate caracteristicile din Sfânta Scriptură și care ne avertizează că orice altă abolire a libertății din trecut ar păli în fața ei.

Aceste puține lucruri vi le-am spus ca să cunoaștem ce ne impun și pentru ce motiv anume reacționăm împotriva acordului Schengen.

Statutul legal în țara noastră astăzi

Din păcate, toate în epoca noastră arată că trecem printr-o perioadă de confuzie. Toate se petrec în obscuritate și se unesc în întuneric. Pe lângă aceste probleme, țara noastră mai are de suportat și o problemă de ordin juridic care, din păcate, prin faptul că nu se rezolvă ne împovărează pe zi ce trece și ne angajează țara: prin integrarea noastră în UE, Grecia se găsește între dreptul comunitar și propria ei Constituție, care numai aparent sunt egale și echipotente. Încă nu ni s-a explicat care din cele două prevalează, în cazul în care ajung să se confrunte, pentru că numai atunci când unul nu vine în contradicție cu celălalt toate merg bine.

Astăzi constatăm că în practică Constituția noastră e anulată atunci când vine în contradicție cu prevederile unui acord, cum este de exemplu acordul Schengen. Prin acest acord este legiferată culegerea și prelucrarea de date personale, fapt care vine în contradicție cu

Constitutia noastră, care stabilește: "Respectarea și protecția valorii omului constituie obligația de căpătâi a statului", "Libertatea personală este inviolabilă" (art. 5, § 3); "Fiecare are dreptul să-și dezvolte liber personalitatea și să participe la viața socială, politică și economică a țării..." (art. 5, § 1); "Toti cei aflați în statul elen se bucură de absolută protecție a vieții, a demnității și a libertății lor..." (art. 5, § 2); "Viața particulară și familială a individului este inviolabilă" (art. 9, § 1); "Confidențialitatea corespondenței și a liberei comunicării de orice fel este absolut inviolabilă..." (art. 19); "Statul ia măsurile convenite pentru asigurarea libertății sindicale..." (art. 23, § 2). Există încă multe alte prevederi care vin în contradicție cu cele ale acordului Schengen; vedem în practică, pe de o parte Constituția noastră cedând, iar pe de altă parte acorduri care par a fi transconstituționale, în acord cu hotărârile "anunțurilor" tribunalelor supreme, a căror motivație este următoarea: "Dreptul comunitar izvorăște din dreptul internațional și, fiind primar, este mai presus de dreptul constituțional al statelor membre". Actualul ministru al Justiției, Evangelos Iannopoulos, la votarea legii a spus: "Recomandarea, directiva, înseamnă pentru Grecia Constituție", și "avem o Constituție care este tocmai această recomandare și pe această recomandare stăm". Ministrul însuși mărturisese indirect că pentru Grecia Constituția sunt deja recomandarea comunitară și acordul și că lui suntem obligați să ne supunem de acum înainte și pe el ne vom baza. Aceasta este de fapt problema! Nu este cu puțință ca vreodată națiunea noastră să se sprijine pe declarațiile, oricare ar fi ele, ale unui ministru în legătură cu o temă atât de importantă, așa cum nici un judecător nu se poate pronunța după propria sa judecată. Chestiunea desființării Constituției este o problemă care ține de voința poporului grec și întrucât acest popor nu s-a pronunțat pentru așa ceva, în baza art. 93, § 4 din Constituția Greciei: "Tribunalele sunt obligate să nu aplice nici o lege al cărei conținut contrazice Constituția"; iar în baza art. 87, § 2: "Judecătorii, în exercitarea atribuțiilor lor, se supun numai Constituției și legilor și în nici un caz nu sunt obligați să se conformeze prevederilor care urmăresc dizolvarea Constituției".

Corpul nostru legislativ național trebuie să respecte și suveranitatea populară, independența noastră națională și Constituția țării noastre și să nu promoveze desființarea ei, care ar însemna sfârșitul autonomiei și dispariția națiunii noastre. Vrem să credem că ultimele anunțuri despre revizuirea Constituției și revizuirea care va urma nu au drept scop și subminarea tuturor acestor articole ale Constituției prin care este consacrată suveranitatea populară și libertatea cetățeanului, drepturile omului, suveranitatea națională și autonomia țării noastre. Dimpotrivă, sperăm că revizuirea se va face numai și numai pentru a se delimita "peisajul" celor două drepturi: al celui comunitar și al celui constituțional și pentru a se arăta foarte limpede și a se legitima dorința poporului pentru o Europă democratică compusă din state autonome.

Din păcate, auzim că revizuirea Constituției, care este iminentă, are drept scop desființarea principiilor ei de bază, legiferarea de acum înainte a superiorității dreptului comunitar față de Constituție și desființarea autonomiei populare prin transferarea tuturor puterilor centrului de la Bruxelles. Dacă noi, ca popor, nu reacționăm, să cunoaștem că de acum înainte ni se vor impune toate proiectele antigrecești și că nu vom mai putea face nimic, deoarece vor fi fost deja consacrate în Constituție și prin această revizuire. Credem că deputații, ca reprezentanți ai poporului, cu conștiința curată vor răspunde supunându-se articolului Constituției prin care se prevede: "Libertatea și manifestarea nefalsificată a voinței populare, ca expresie a suveranității populare, este garantată de toți funcționarii statului care sunt obligați să o asigure în orice situație".

Credem în justiția independentă și în funcționarii noștri din Justiție cu conștiința curată; credem că vor respecta art. 87, § 2 din Constituție, care prevede: "Judecătorii în exercitarea atribuțiilor lor se supun numai Constituției și legilor și în nici un caz nu sunt obligați să se conformeze prevederilor care urmăresc dizolvarea Constituției", așa cum sperăm și că vor

respecta și art. 93, § 4, în conformitate cu care: "Tribunalele sunt obligate să nu aplice nici o lege al cărei conținut contrazice Constituția".

În sfârșit nădăjduim în principalul păstrător al valorilor neamului nostru, în acest mândru popor grec, care încă o dată, de bunăvoie, se va supune părinților săi și Constituției adoptate și votate de aceștia, care în art. 120, § 4 stabilește: "Respectarea Constituției atârână de patriotismul grecilor, care au dreptul și obligația de a se opune prin orice mijloc oricui încearcă s-o desființeze prin forță."

"Respectul față de Constituție și față de legile conforme cu aceasta și devotamentul față de patrie și de democrație constituie obligație fundamentală a tuturor grecilor."

Infrastructura unei dictaturi universale

Acordul Schengen înseamnă în esență crearea unei uriașe bănci electronice de informații în care sunt înregistrate și se păstrează datele tuturor cetățenilor care vor participa la acord. Fără nici o rezervă, toți mărturisesc viciul democratic al acestui acord. Dacă vrem să credem justificările plauzibile pentru crearea acestui acord, nu trebuie însă în nici un chip să ignorăm faptul că pe baza viciului democratic, creat intenționat, poate deveni posibilă o dictatură, care în mod clar transpare prin Sistemul de Informații Schengen (SIS).

Nu credem că poporul grec este atât de naiv încât să nu înțeleagă ce se încearcă. Prin declarația (formularul) de impozitare E-9, într-o perioadă fulger, l-au chemat să declare tot ceea ce are până la ultimul detaliu, fără a-i da timp să se gândească la ce se întâmplă, în vreme ce funcționarii de la circa financiară tineau o mână pe receptor pentru a se informa ei însisi, în timp ce cu cealaltă primeau declarațiile de impozitare. În același moment, în Parlament se vota legea care dă dreptul celor care au fabricat acordul Schengen să controleze ce facem, prin urmărirea tuturor datelor intime personale; în același timp se impune și codificarea tuturor prin codul barat de marcarea a produselor. Trebuie să stim cu toții că înainte de impunerea unei dictaturi se creează mai întâi o infrastructură. Cei mai cunoscuți dictatori au avut grijă să pună sub control totul, pentru a putea reprimă orice reacție de după declararea dictaturii. Preacuviosul Paisie, în foarte importanta sa foaie pe care a împărțit-o tuturor în 1987, a scris limpede că: "în spatele sistemului perfect al Țăcard-ului de deservire și de siguranță, realizat prin computer, se ascunde o dictatură universală, se ascunde robia Antihristului (Apocalipsa 13, 16)".

Dacă nu ne dăm seama totuși acum ce va să vină în curând, peste puțin timp și să vrem nu va mai exista posibilitatea de a protesta.

Cercurile obscure, care instalează infrastructura acestei dictaturi mondiale, încearcă să determine popoarele să semneze și să valideze acordul Schengen, mai înainte de a înțelege cum acționează sistemul, pentru că atunci când vor înțelege, cu siguranță nu le va plăcea; dar, pe de altă parte, aceste popoare nu se vor mai putea opune. Astfel, cu orice sacrificiu, încearcă să forțeze guvernele să accepte și să valideze documentele lor în cadrul cărora mai apoi să se miste. Aceste documente le dau puterea și să urmărească cetățenii, și să reprime orice reacție, și să emită identitățile electronice, dar și să mute de acum înainte numărul codificat unitar personal de pe cartea de identitate pe mână sau pe frunte.

Infrastructura dictaturii mondiale, de care se vorbește în capitolul 13 al Apocalipsei, se construiește cu o exactitate matematică și e promovată într-un ritm foarte rapid. Din partea vointei politice, pare că deja a devenit fapt împlinit. Evoluția tehnologiei computerelor "a sosit

la timp", dând și din punct de vedere tehnologic posibilitatea urmăririi la nivel mondial. Numărul unitar codificat barat de marcare a produselor prin care și în care sunt înregistrate informațiile este deja o realitate. Numărul internațional codificat de recunoaștere și de siguranță, care este încorporat în acesta, este numărul concret al Apocalipsei, 666, fără nici o îndoială sau dezmințire din partea conducătorilor. Iar "ca să pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte, încât nimeni să nu poată cumpăra și vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei" (Apocalipsa 13, 16-17), este deja o chestiune de timp, pentru că foarte puțin a mai rămas până la realizare. Deja (însemnarea) se pune la cale sistematic. Tinem în mâini tăieturi din ziare și materiale publicitare ale băncilor care propun întrebuintarea palmei pentru depunerea și scoaterea banilor.

Noul mod de culegere și de prelucrare a datelor

Unii nu au înțeles cum vor fi culese și înregistrate datele lor personale și cred că vor exista anumiți oameni care-i vor urmări prin vechiul sistem tradițional; de aceea vom spune două cuvinte și despre noul sistem economic mondial care încet, încet se impune și creează societatea fără bani. Scopul celor care îl promovează este acela de a înlocui banii lichizi cu un număr codificat. Vor să dea fiecărui om un număr de cod unitar, unic în lume, pe care să nu-l mai aibă un al doilea om de pe pământ. Acest număr de cod se va da în, primul stadiu pe un card sau pe o carte de identitate electronică și treptat se va transfera pe mână sau pe frunte. La scurtă vreme se va interzice circulația banilor sub formă de numerar și cel care va arăta și folosi bani lichizi va fi pedepsit, și acest lucru cu pretextul că vor dori să controleze operațiunile ilegale. În același timp însă, vor controla orice tranzacție.

Asadar sistemul va funcționa după cum urmează: orice tranzacție economică pe care o va face cineva se va face pe baza numărului unitar codificat al cărții sale de identitate sau al microcipului de pe mână sau de pe frunte și numai electronic. Să luăm un exemplu: domnul Dimitrios Karandinos lucrează într-o întreprindere. Când trebuie să fie plătit la sfârșitul lunii, banii i se transferă din contul sefului său în contul său personal, iar contul său are numărul de cod 5201578349, care este numărul său de cod personal. Deci i se transferă suma de 300.000 de drahme care este salariul lui. În ziua următoare, domnul Karandinos verifică dacă a fost transferat în codul lui suma corespunzătoare salariului și constată că, într-adevăr, suma a fost depusă. Știind că are acești bani în cont face diferite operațiuni, întotdeauna electronic și scăzând fiecare sumă din codul său; adică se transferă pe cale electronică, la fiecare operațiune, suma respectivă din codul său personal în codul celui cu care face tranzacția. Codurile, când au loc operațiunile bănești" sunt conectate cu banca prin intermediul mașinilor electronice on line și astfel e înregistrată fiecare schimbare pe care o prezintă fiecare număr de cod, pentru a fi dată apoi socoteală posesorului în modul cel mai detaliat, dar în același timp și pentru a fi date informații exacte diferitelor servicii care le cer. Să vedem așadar cum e înregistrată în computerul Băncii Naționale de informații mișcarea dintr-o zi a unui număr de cod:

BANCA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
Fișă strict secretă de observație zilnică
18 martie 1998

număr de cod personal 5201578349

Ieromonahul HRISTODUL AGHIORITUL, La apusul libertății

subiectul: Karandinos Dimitrios

vârsta: 40 de ani

domiciliul: Kerasoundos, 167/Z, Kalamaria, Salonicul de Sud

ocupatia: contabil la Societatea Alfa

situatie familială: căsătorit și tată al unui copil... (și în continuare celelalte date personale înregistrate)

Culegerea datelor din 18 martie 1998

05.45 am

A pus benzina Shell de 10.000 de drahme la benzinăria M.Botsari 28.

07.15 am

A telefonat la 222777, apel de o unitate - 20 de drahme.

07.17 am

A telefonat la 355872, apel de o unitate - 20 de drahme.

07.35 am

A cumpărat o plăcintă cu spanac de 300 de drahme și o cafea de 120 de drahme de la cafeneaua "To Steki" de pe calea Egnatia 118.

10.40 am

A cumpărat un bilet de avion pentru Atena de la agentia ANGELA, pentru zborul 925 de la ora 09.00 pm.

02.30 pm

A luat masa de prânz la restaurantul "Nisiotiko" din strada Smimis 157. A mâncat: calamari prăjiți - 1800 de drahme; legume - 300 de drahme; pâine -100 de drahme. A consumat 1 litru de vin "O Inos" - alb sec - 750 de drahme.

05.30 pm

A cumpărat: ziarul "Alithia" (Adevărul) - 200 de drahme și revista "Ethikos Agonas" (Lupta Națională) - 1.000 de drahme.

06.00 pm

A telefonat la 018557672. Durata apelului 7 minute 620 de drahme. Costul convorbirii 620 drahme.

06.15 pm

A cumpărat un whisky în cofetăria "Kerkini" din strada Tsimiski 43 - 900 de drahme.

06.55 pm

A cumpărat de la magazinul "Lila", din strada Aghias Sofias 19, o salopetă pentru bebelus în vârstă de până la patru luni - 7.500 de drahme

08.40 pm

A cumpărat de la magazinul "Ellas", care se află la aeroportul "Macedonia" din Salonic: o ciocolată dietetică - 300 de drahme, un pachet de țigări GOLD - 550 de drahme.

10.30 pm

A plătit 2.500 de drahme taxiului cu numărul AB 3583.

Urmărirea zilnică terminată

Prelucrarea zilnică a datelor pe computerul
Băncii de informatii

A cumpărat astăzi benzină de 10.000 de drahme. Luna aceasta a cumpărat în total benzină de

Ieromonahul HRISTODUL AGHIORITUL, La apusul libertății

50.000 de drahme Preferă benzina Shell. Evident, în afară de faptul că merge la serviciu, care se găsește la o distanță de 20 de kilometri de locuința sa, trebuie să meargă și în altă parte. A cumpărat benzina la ora 05.45 am. Programul său de lucru începe la 08. 30 AM. Sigur a plecat atât de devreme de acasă pentru a merge în altă parte. Din datele anterioare s-a înregistrat că în jurul orei 07.00 AM a cumpărat anu mite cărți creștine de la standul Bisericii Sfinților Arhangheli. Se pare că în aceste aproape 2 ore merge la biserică. Este creștin și participă la liturghii.

Vedem că între serviciu și intervalul de două ore, totdeauna în jurul orei 07.35 AM cumpără de la un anumit local "To Steki", plăcintă cu spanac și cafea. Acest local se găsește aproape de Biserica Sfinților Arhangheli, lucru care confirmă datele.

Telefonul cu numărul 222777, la care a telefonat la ora 07.15 AM aparține deputatului PA.SO.K. , C. B. , un om cunoscut pentru pozițiile lui filo-bisericești și pentru atitudinea lui împotriva acordului Schengen. În trecut a fost provocator de reacții împotriva acordului, a tulburat profund multă lume prin ce-a scris și este considerat periculos pentru siguranța națională.

Telefonul 355872 pe care l-a dat la ora 07.17 AM aparține d-nei Maria Kalogheropoulou, mama ieromonahului atonit Atanasios, cunoscut pentru ideile sale antieuropene și împotriva acordului Schengen și autorul multor cărți pe această temă, prin care în trecut a neliniștit multă lume. Este considerat de asemenea periculos și s-a hotărât să fie pus sub urmărire discretă, fiindcă există bănuiala că poate vorbi din nou în viitor și neliniște lumea.

Aceste două telefoane creează bănuieli întemeiate că Dimitrios Karandinos colaborează cu elemente subversive și este considerat suspect pentru că este periculos pentru siguranța națională. Se impune să fie pus sub urmărire discretă.

Până acum, în cursul acestui an, a făcut trei călătorii la Atena. Slujba lui nu le justifică. În mod evident merge pentru afaceri personale și pentru întâlniri. Intotdeauna pleacă vineri seara, ceea ce înseamnă că se folosește de week-end și nu vrea să-și ia zi liberă de la slujbă; evident o face pentru a nu i se cunoască preocupările.

Din prânzul său, se vede că totdeauna miercuri și vinerea mănâncă de post. Acest lucru confirmă faptul că este un creștin practicant și că urmează tipicul Bisericii. Are o anumită pasiune pentru vin. La fiecare prânz consumă aproximativ un litru și e periculos la conducere, de vreme ce conduce aproape întotdeauna după ce a luat prânzul și după ce a băut. Când se va face control rutier, se recomandă a fi supus testului de alcool.

Este cititor constant al ziarului "Adevărul" și al revistei "Lupta națională", revistă cunoscută că servește numai interesele naționale și că e orientată spre Biserică. A fost caracterizată drept revistă cu conținut naționalist, care apără pozițiile ortodoxe. Combate orice idee transnațională și transferul puterilor, lucru care ne-a creat în trecut multe greutăți. Redactorii și editorii ei se află sub urmărire discretă.

Din acestea rezultă concluzia mai sus menționată și se adevăresc bănuielile că e vorba de un om predispus să reacționeze, căruia îi place să fie informat de persoane care au un trecut naționalist încărcat.

Telefonul cu numărul 018557672 aparține ziaristului Grosiadi Konstantinos, redactor la ziarul "Adevărul". Este cunoscut pentru libertatea cu care vorbește și pentru manifestările sale împotriva acordului Schengen. Este antieuropean și apără numai interesele țării sale,

combătând întotdeauna puterea noastră transnatională. De aceea e supravegheat discret prin S.I.S. (Sistemul de Informatii Schengen). E suspectat că incită tinerii să reacționeze împotriva noastră. În ultimul timp are o fetiță pentru care se pare că a cumpărat Karandinos salopeta de bebelus. Banii pe care Karandinos i-a plătit pentru taxi - 2.500 de drahme sunt o dovadă în plus că aceea îi era destinația pentru că atât înregistrează taxiul de la aeroport și până în Kifisia, unde locuiește Grosiadis. De asemenea putem culege informații și de la soferul taxiului - fiindcă avem codul său - ca să aflăm locul exact unde l-a lăsat.

P. S. Mâine dimineată, la prima operațiune pe care o va face, se va constata dacă se află cu adevărat în zona respectivă.

Aici se încheie prelucrarea zilnică a datelor computerului

Toate adresele, telefoanele și numele menționate mai sus sunt fictive. Le-am folosit numai ca un exemplu, spre a vă informa cum se vor culege zilnic - pe baza numărului nostru de cod - toate informațiile, chiar și cele care privesc viața noastră intimă.

Firește, toți cei care cunosc tehnologia computerelor au în vedere faptul că în numărul de cod al fiecărui om există posibilitatea de a fi înregistrate multe pagini electronice, despre toate subiectele care ne privesc. De exemplu, oricine poate merge la numărul nostru de cod la arhiva "Sănătate". Acolo, pe ecranul computerului se poate vedea tot istoricul sănătății noastre, din momentul nasterii: ce boli am avut, grupa de sânge, ADN-ul, afecțiunile cronice de care am suferit, când și câte internări în spital am avut, din ce motiv și câte zile am stat în spital, ce medic ne-a tratat, ce medicamente luăm și orice poate avea legătură cu sănătatea noastră.

Dacă, de exemplu circa financiară merge la arhiva "finante" la sfârșitul fiecărui an, centralizând toate tranzacțiile noastre economice va face singură declarația noastră de impozitare și ne-o va trimite numai pentru a o semna sau pur și simplu ne va cere impozitul pe care trebuie să-l plătim. Bineînțeles, cu ajutorul computerului se va compara situația noastră economică cu aceea din anul precedent. De asemenea, va exista posibilitatea de a se verifica dacă ceea ce cheltuim este proportional cu ceea ce încasăm.

Același lucru este valabil și pentru diferite alte subiecte, pe care nu le vom dezvolta aici. Vor exista suficiente arhive în codul nostru încât să poată fi înregistrate datele privind orice activitate și orice latură a vieții noastre personale, care va deveni transparentă. De peste tot se vor culege elemente care vor fi înregistrate în codul nostru personal la Banca Națională Centrală de Informații, de unde se vor vărsa către Banca Europeană de Date.

În general, și deja ați ajuns la o concluzie, este desființată chiar și porunca Domnului care spune că nu trebuie să stie stânga ce face dreapta (Matei 6, 3). Toate vor deveni cunoscute autorității care va oferi produsul culegerii datelor acolo unde va considera.

În același timp, este instaurat sistemul mondial de control cu ajutorul sistemului mondial de localizare prin intermediul sateliților etc. Codul acesta va fi plasat sub formă de microcip pe masini, pe animale, pe oameni, pentru a fi localizați imediat, în orice colt al pământului ne-am găsi.

Asadar, oricine nu închide ochii vede că ne aflăm cu puțin înainte de desființarea libertății omului și că deja prinde carne și oase sistemul unei tehnologii avansate cu toate caracteristicile arătate în capitolul 13 din Apocalipsă. Sistemul acesta va exercita un control internațional "nimeni să nu poată cumpăra sau vinde", decât numai cel ce are semnul, numele

fiarei sau "numărul numelui fiarei" (Apocalipsa 13, 17). Vă puteți închipui ce îngrozitoare exterminare am fi îndurat dacă în trecut dictatori asemenea lui Hitler ar fi avut în mâinile lor o tehnologie de o asemenea formă, încât să ne controleze fiecare operațiune și să ne localizeze în orice moment oriunde ne-am afla pe planetă ?

Dacă sunt curat, de ce trebuie să mă tem ?

Unii spun cu naivitate impregnată mai degrabă cu lasitate. "Pe mine nu mă deranjează să vadă tot ce fac pentru că sunt curat și nu mă tem" ! Noi suntem de acord cu ei că sunt curati. Lucrul de care ne temem însă este acesta: ce e va întâmpla dacă sistemul ajunge pe mâna vreunui murdar, care îi urăște pe cei curati ? Ce se întâmplă atunci ? Când va dori să-i extermine pe cei curati, ce posibilitate vor mai avea ei să-si ceară dreptatea și unde se vor refugia ca s-o găsească? Nici nu mai stim câți împărați în trecut având puterea în mâinile lor, i-au persecutat numai pe cei curati și sfinți și de mâna lor au murit ca martiri milioane de nevinovați și sfinți. Chiar la timp ne-a venit un articol din ziarul Ultimele stiri" (vineri 16 mai 1997), pe care îl anexăm alături așa cum este.

Noi, privind inventarea cutitului, nu ne multumim să-l lăudăm formal, spunând că putem datorită lui să tăiem mai ușor pâinea, ci ca niște oameni care gândesc cu luciditate vrem să excludem prin lege reaua lui întrebuințare. Iar legea este simplă și se poate exprima în două cuvinte: "Se interzice culegerea și prelucrarea datelor cu caracter personal și se impune respectarea prevederilor fundamentale care privesc și care consfătesc libertatea personală a fiecărui cetățean în parte".

Anexă (vineri, 16 mai 1997)

Israelul vrea să caracterizeze drept infracțiune penală detinerea Noului Testament

Tulburati și neliniștiți sunt creștinii de un proiect de lege propus de Israel, prin care, așa cum ei se tem și denunță, detinerea Noului Testament va deveni infracțiune penală, care se va pedepsi cu închisoare de un an. Această nouă lege propusă constituie o prelungire a legislației în vigoare împotriva prozelitismului și este în studiu la comisia legislativă a Knesetului (Parlamentul Israelului). Clarence Wagner, un bun creștin care trăiește în Ierusalim și care este membru al organizației religioase "Puncte pentru Pace", declară: "Proiectul de lege va face ilegale textele care pot fi considerate unelte ale prozelitismului; faptul de a avea acasă la mine Noul Testament poate fi interpretat de anumite cercuri drept o intenție a mea de a converti evreii. Asemenea legi constituie o amenințare pentru statul evreu și pentru democrație".

Creștinii așteaptă reacția Camerei împotriva acestui proiect de lege, chiar dacă nu ignoră faptul că partidele religioase și-au sporit puterea în Kneset după ultimele alegeri și că dispun acum de 23 de locuri, având posibilitatea să formeze sau să dizolve orice guvern de coaliție.

Două mari consecințe

1. Extinderea acestei noi tehnologii electronice va avea ca primă urmărire reducerea locurilor de muncă în asemenea grad încât e greu în această clipă să se prevadă cu câtă la sută. Atunci când, de exemplu, Ministerul Finanțelor va avea pe computer toate operațiunile și toate datele noastre financiare, vă puteți da seama câte mii de funcționari din serviciul de Finanțe vor rămâne pe drumuri, fără slujbe? Când pasajele pentru autovehicule vor deveni electronice și

plata se va face automat prin cod, înțelegeți câți funcționari vor merge acasă ? Când tranzacțiile se vor perfecta automat, vă dați seama câți funcționari de la bancă vor fi de prisos ? Deja am intrat în procesul de fuzionare a băncilor care într-un sfârșit, din cauza faptului că nu vor mai circula bani lichizi, vor fi înlocuite de Banca de Informații. Vă puteți închipui la ce procent de somaj vom ajunge ? În numele "interesului public", cel mai mare procent de cetățeni se va găsi pe drumuri și toți banii vor fi adunați de trei sau patru întreprinderi multinationale electronice care instalează toată această infrastructură a controlului mondial. Sigur că atunci nu vor mai exista posibilități de a protesta, pentru că imediat vom fi acuzați de tulburarea ordinii publice. Vor cere urmărirea noastră penală și observarea discretă.

2. Vă puteți închipui câtă radiație va primi întreaga noastră planetă, când toate sunt programate să funcționeze electronic ? Va exista o planificare prin care toate vor fi conectate la sateliți care în fiecare secundă vor trimite uriașe cantități de radiație pe pământ. Toți cei care folosesc scanerele și cei care vor face tranzacții vor fi și mai mult radiați. Deja până în anul 2000 specialistii se pronunță că unul din doi indivizi va fi afectat de cancer. Ne întrebăm atunci: am înnebunit ? Din păcate, chiar și organizațiile care luptă împotriva distrugerii mediului se interesează de atâtea și atâtea teme și nu se ocupă de acest pericol mondial pe care-l reprezintă radiația. Încotro mergem când specialistii ne avertizează că ne vatămă serios sănătatea chiar și telefoanele mobile, antenele, telecomanda cu care deschidem televizorul ? Vă puteți închipui ce va fi peste puțin timp, când vom primi atâta radiație, de peste tot ? Nu vom discuta aici alte nenumărate urmări nefaste pe care le vom suporta din cauza tehnologiei electronice, lăsându-l pe fiecare să gândească singur și să judece ce este mai avantajos.

Atentie !

Ca să rezumăm, vă reamintim că esența temei care ne determină să reactionăm este faptul că a fost legiferată deja desființarea libertății personale și a vieții particulare a omului de dragul interesului public, lucru nepermis într-o societate guvernată de legi drepte și într-un stat democratic. Niciodată și pentru absolut nici un motiv nu va fi cu putință să fie desființat bunul inalienabil al libertății. Multi ne concentrăm atenția asupra problemei, nu a legiferării acestui fapt criminal care anulează libertatea persoanei umane, ci asupra modului concret de aplicare a legii. Aici însă trebuie să fim din nou atenți pentru că toți ne concentrăm interesul asupra cărților de identitate, în timp ce ei, și repet acest lucru, nu s-au angajat încă în ce fel vor da codul unic cetățenilor. Poate prin cartea de identitate, poate printr-un microcip implantat pe mână sau pe frunte, poate prin cartea de identitate fiscală, pentru a-i obliga pe toți grecii, poate prin cartea de sănătate sau prin orice alt card care totuși va fi electronic, pentru a fi posibil controlul deplin al individului în tranzacțiile pe care le face prin intermediul codului său unitar personal. Repetăm: vor încerca cu orice chip să ni-l impună. Ca să constientizăm pe deplin ce se întâmplă, să ne reprezentăm mai clar acest subiect: cum se stie, sufletul este superior trupului și când iese, trupul moare. Aici, în cazul nostru, locul sufletului îl are legiferarea urmării electronice a tuturor cetățenilor. Corpul este modul de aplicare a legii în cauză. Dacă ne ocupăm de trup, lovim în vânt, dacă însă ne ocupăm de suflet, atunci n-o să mai avem probleme nici cu trupul. Asadar, toți împreună să reactionăm, făcând cunoscut tuturor factorilor responsabili că nu acceptăm: 1. Legea 2472 / 1997 pentru culegerea și prelucrarea datelor cu caracter personal, și 2. Acordul Schengen. Subliniem în același timp că, de vreme ce nu s-au angajat asupra modului în care vor da acest număr de cod de înregistrare, este posibil să nu folosească în prima fază nici codul barat (bar code) nici sistemele U.P.C și E.A.N-13 și nici numărul 666. Până să dea fiecărui cetățean numărul unitar de cod de înregistrare și să-și împlinească scopul (adică centralizarea în el și prelucrarea în orice fel a tuturor datelor personale și de alt fel), acest număr poate încăpea pentru început chiar și pe un simplu card neelectronic pentru a fi treptat, transferat pe un card electronic de orice formă sau

pe un microcip pe care îl vor alege la sfârșit. Să nu avem liniste și să cădem victime ale diversunii, pentru că atunci când ei promet că nu "vă vom da nici carte de identitate și că nu va exista nici bar code cu numărul 666", atunci vor încerca să ne acuze pe noi toți care protestăm că ne nelinistim pentru nimic. Trebuie să ne focalizăm toată atenția asupra rădăcinii problemei, care constă în legile mai sus pomenite, și asupra modului de aplicare al acestora prin numărul unitar de cod de înregistrare, și nu asupra formei în care ni se va da acest număr. Dacă nu suntem atenți vom înțelege puțin mai târziu că am fost amarnic înșelați.

Celor puținii, care vor să impună "de zor" acest număr poporului grec, dacă le place atât de mult, le spunem că granitele sunt deja deschise; să se ducă în orice țară, va accepta, și ei să trăiască bine și noi... și mai bine !

Esenta problemei este desfiintarea libertatii noastre și acceptarea de bunăvoie din partea noastră a unui sistem care ne privează de libertate

Asa cum s-a profetit cu exactitate că acela care îl va trăda pe Hristos va cere în schimb o sumă anumită de 30 de arginti și cum profetia s-a împlinit literă cu literă și nici un argint n-a lipsit, tot asa s-a profetit că într-un anumit moment se va impune pe pământ un asemenea sistem economic încât pentru a putea face schimburi, pentru a putea vinde sau cumpăra sau lucra cu banii, va trebui să primești un semn gravat pe mână sau pe frunte, care va avea și un element în plus: va avea asupra sa numărul numelui Antihristului, care este 666.

Aici e nevoie de puțină atenție pentru a înțelege cum trebuie să întâmpinăm această problemă. Când, pe timpul Domnului nostru Iisus Hristos, cineva mergea să cumpere o haină și îi cereau treizeci de arginti, nu lega acest lucru de profetie, pentru că cei 30 de arginti din profetie erau legați direct de trădarea lui Mesia și nu de cumpărarea unei haine, de vreun împrumut sau de orice altceva. Însă ceea ce profetia denunța nu era folosirea numărului de 30 de arginti, ci actul în sine al trădării, care a făcut să fie inacceptabili anumiți arginti. Chiar și arhierii care au acceptat trădarea "luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt pret de sânge; și tinând ei sfat, au cumpărat cu ei Tarina Olarului, pentru îngroparea străinilor. Pentru aceasta s-a numit tarina aceea Tarina Sângelui, până în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: și au luat cei treizeci de arginti, pretul celui pretuit, pe care l-au pretuit fiii lui Israel, și i-au dat pe Tarina Olarului, după cum mi-a spus mie Domnul" (Matei 27, 6-10).

Acelasi lucru se întâmplă și astăzi. Noi nu avem nimic cu numărul 666. Dacă, de exemplu, cumpărăm alimente de la băcănie și bonul pe care ni-l dă băcanul arată 666 de drahme, lucrul acesta nu deranjează. Dacă numărul camerei pe care o primim la hotel este 666, din nou nu ne deranjează. De asemenea, nu ne deranjează nici dacă numărul automobilului pe care îl cumpărăm cuprinde în el numărul 666 (de exemplu 666733). Întâlnirea noastră întâmplătoare cu numărul acesta nu are absolut nici o importanță pentru noi și-l acceptăm fără ezitare, chiar dacă unii frați ai noștri, dintr-o hipersensibilitate și cucernicie, nu vor să-l vadă nicăieri în viața lor personală, lucru care e problema lor personală, și nu cred că cineva poate să-i judece pentru această bună atitudine a lor. Omenirea întreagă n-a avut nici o problemă cu numărul 666, oriunde l-a întâlnit, până în deceniul șapte. Atunci a apărut în America pentru prima dată și a început să fie pus în aplicare un sistem economic bazat pe folosirea unei cartele electronice. Pe fiecare cartelă exista un număr de cod al fiecărui posesor, număr scris cu o nouă unitate de măsură și un nou mod de calculare, pe care-s vom explica mai departe. Cu surprindere au văzut atunci toți că în interiorul numărului de cod al fiecărei persoane era cuprins numărul 666; și, bineînțeles, companiile comerciale au lansat peste tot ideea că acest număr ar anunța o nouă epocă care va veni. Reacțiile au fost puternice și companiile

comerciale au suportat pierderi economice uriase, din cauza boicotării produselor lor de către credincioși. De atunci au început sistematic să ascundă adevărul. Repetăm că noi nu avem nimic împotriva numărului 666 în sine. Repetăm că nu-l respingem dintr-o "bizarerie", că nu ne temem și că nu ne poate face vreun rău. Esența problemei nu este numărul 666, fiindcă acest număr este numai o caracteristică care ne e dată pentru a ne da seama că profetia se va împlini. Sfântul Ioan Teologul a pus în puzzle-ul profetiilor încă trei piese pentru a ne fi mai ușor și mai les ne să recunoaștem "vremurile". Prima piesă este faptul că la un moment dat cineva va impune un sistem de schimb controlat la nivel mondial și nimeni nu va mai fi liber să vândă sau să cumpere dacă nu-l va accepta. Al doilea element de recunoaștere este faptul că acest sistem economic va cere ca cei care doresc să facă tranzacții financiare să accepte pe mâna lor dreaptă sau pe frunte un semn. A treia caracteristică este faptul că în acest semn va fi cuprins numărul 666, care însă nu este plasat ca un număr întâmplător, fără a avea nici o importanță, ci, așa cum ne explică Sfântul Ioan, ca un număr al omului Antihrist. Aceasta deoarece adunarea cifrelor cărora le corespund literele numelui său va da ca rezultat numărul 666. Aici trebuie să facem o distincție: numărul acesta pe cartea noastră de identitate pe mâna sau pe fruntea noastră nu e numai o simplă cifră 666 pe care o întâlnim în camera unui hotel; de la început a fost legiferat ca un număr nefast atunci când e corelat cu cele spuse mai sus, pentru că e redus la persoana Antihristului. Ca să fim mai bine înțeleși, vă dăm și următorul exemplu: în cartea noastră de identitate avem un număr general care ne-a fost dat: O 445566. Acest număr corespunde persoanei noastre. În cartea noastră de identitate se arată că suntem cetățeni greci, lucru confirmat de stampila de pe cartea de identitate, stampilă pe care scrie: Republica Elenă. Ea este simbolul statului nostru. Vedem așadar că stampila aceasta simplă în tus nu este un oarecare semn albastru pe o hârtie și, de asemenea, că nu are valoarea limitată a stampilei vreunei asociații, de exemplu, ci că pe ea scrie "Republica Elenă". Dacă se află pe cartea noastră de identitate, dobândește un rol foarte important, de vreme ce înainte de toate confirmă însăși identitatea noastră și automat ne recunoaște ca cetățeni greci; de aici rezultă că ne bucurăm de anumite drepturi și că în același timp suntem obligați să ne supunem legilor statului. Vedem așadar că această simplă stampilă în tus certifică cele de mai sus și ne face datori față de legile statului pe care, dacă nu le respectăm, va trebui să suportăm consecințele de rigoare. Să revenim acum la celălalt sistem, adică la semn (codul bară pe care-l dau și numărul unitar de cod de înregistrare). Il dau pentru ca oricine să fie caracterizat (marcat) de acesta și pentru a putea fi recunoscut prin el. Plasarea numărului 666, așa cum am spus mai sus, este emblema Antihristului. Când se va pune, va avea puterea pe care o are și emblema statului, pentru că face cunoscut faptul că posesorul său acceptă faptul că este un supus, un rob al Antihristului căruia-i datorează, ca și Statului, supunere. Ceea ce reproșăm nu este atât numărul, semnul, etc., ci însăși acceptarea în sine de bunăvoie din partea noastră a acestei supuneri, care s-a stabilit să se înfăptuiască cum am spus mai înainte (semnul, numele fiarei etc.). Prin toate acestea vrem să subliniem că nu ne împotrivim unui număr oarecare, ci unui sistem concret care ne desființează libertatea personală și care ne fortează să ne supunem lui, sistem care se exprimă printr-un anumit număr.

Credem că până acum ne-am făcut destul de bine înțeleși în ceea ce privește relația noastră cu numărul respectiv. Unii însă, pentru că vor să promoveze sistemul de care vorbim, evită sistematic să mărturisească public și deschis plasarea acestui număr, pentru că vor avea de suportat mari pierderi economice. Dar în timp ce nu mărturisesc, nici unul dintre ei nu neagă totuși și nu dezminte. Ba, dimpotrivă, cei mai puțin vicleni dintre ei spun că este un simplu număr de cod internațional prin intermediul căruia computerele au fost reglate să funcționeze și pe care nu pot ei însăși să-l schimbe.

De vreme ce unii frați ai noștri n-au înțeles cum este cuprins acest număr, anexăm aici un studiu științific din care se pot informa toți cei care o doresc. Studiul n-a fost făcut de un singur specialist în electronică, ci s-a realizat prin colaborarea foarte multor savanți electroniciști din toată Grecia și din străinătate: profesori, ingineri electricieni specializați în

mijlocele de citire optică, specialiști programatori și, în general, oameni de specialitate. Caracteristic este faptul că printre cei cărora ne-am adresat nu am găsit nici unul care să aibă o părere diferită și să nege existența celor trei de 6 în sistemul UPC, dar și EAN-13. Bineînțeles, poate unii nu vor înțelege studiul prea bine datorită faptului că e specializat. Totuși, cei care s-au ocupat cât de cât cu această problemă vor înțelege.

Înceind acest prolog, dorim să reamintim dragostei dumneavoastră că nu ne împotrivim numai numărului ci esenței problemei, care este abolirea libertății noastre și acceptarea de bunăvoie a unui sistem care ne privează de libertate, sistem care acum se construiește și care în forma sa finală va împlini toate caracteristicile profetiei Sfântului Ioan Teologul din cap. 13 al Apocalipsei și care treptat, treptat se dezvăluie prin evenimentele mondiale.

Circulara Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Elene nr. 2626 / 7 aprilie 1997

Către cinstitul popor grec

Acordul Schengen și legea pentru Protejarea individului la prelucrarea datelor cu caracter personal

Iubitii nostri fii întru Domnul, har vouă de la Domnul Dumnezeu Atotțiitorul.

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, motivat de cele câte s-au scris, s-au auzit și s-au petrecut de curând din pricina îngrijorării cauzate de Acordul Schengen și de votarea legii pentru Protejarea individului la prelucrarea datelor cu caracter personal, studiind tema și având în vedere cuvintele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: "Dati Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu" (Matei 22, 21), adresându-se credincioșilor săi fii, remarcă următoarele:

Dând "Cezarului cele ale Cezarului", Sfântul Sinod și împreună cu dânsul orice creștin conștient recunoaște că temele politicii externe și ale protecției interne de care depind bunăstarea poporului nostru în viața lui pământească sunt reglementate de către conducerea politică a Statului, care dă socoteală în fața poporului și are obligația de a se lupta pentru libertățile acestuia, pentru drepturile și progresul său.

În paralel însă, Sfântul Sinod, dar împreună cu dânsul orice cetățean elen, are, potrivit Constituției, dreptul de a se interesa de exactitatea respectării drepturilor private și a celor obștești garantate constituțional. Astfel, Sfântul Sinod, cu convingerea că orice formulări oficiale pe o temă necunoscută până acum (precum este și așa-numita "îndosariere electronică"), nu sunt cu puțință a acoperi toate datele necunoscute ale chestiunii, face apel către guvern și, în general, către conducerea politică a țării noastre, de a lua în vedere în cadrul competenței și a responsabilității sale orice explicații legate de această temă. Iar în continuare să se îngrijească de o cât mai bună cu puțință protecție a persoanei față de prelucrarea datelor cu caracter personal, prin proceduri legislative constituționale și să aducă îmbunătățirile cerute la recent votată lege.

Pe tema lui Antihrist și a pecetuirii

Sfântul Sinod dorește a remarca însă că, o dată cu Acordul Schengen și cu respectiva lege, a revenit în actualitate tema lui Antihrist și a semnului său, despre care ne vorbește Sfânta Carte a Apocalipsei.

Pe tema aceasta, deoarece are legătură directă cu credința creștină și cu mântuirea omului, Sfântul Sinod este îndreptățit să declare către toate forurile punctele sale de vedere, dând lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu".

Asadar, cu tristețe remarcăm că progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice este legat, din păcate, de numărul 666, care este utilizat drept cod numeric principal în tehnologia respectivă. Acest număr este limpede menționat în Sfânta Carte a Apocalipsei ca fiind numărul lui Antihrist. Despre însemnătatea acestui număr s-au scris și s-au auzit multe opinii.

Biserica noastră primește învățătura cum că Pecetea lui Hristos nu este un oarecare simbol exterior care se poate impune oamenilor prin forță și prin tiranie, ci este harul Sfântului Duh, pogorât prin Sfintele Taine ale Botezului și Mirungerii numite "peceti ale lui Hristos", "o pecete adevărată, luminată de Duhul", după cum spune Sfântul Simeon Noul Teolog. și pecetea lui Hristos o are și o păstrează cel care mărturiseste că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume în trup și S-a făcut om pentru mântuirea noastră. Iar o pecete care se impune cu forța și în mod tiranic nu este în stare a face nelucrătoare puterea lui Hristos.

În același fel, pecetea lui Antihrist, despre care vorbește Apocalipsa, nu este un simbol extern care se poate impune cu forța, peste voia și împotriva omului, ci este despărțirea voluntară de viața harului Sfântului Duh prin lepădarea nesilită a credinței că Iisus este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Pe această temă s-au scris însemnate studii de către sfinți clerici și înțelepți dascăli de teologie.

Numărul 666

Însă numărul 666, potrivit celor menționate despre el în Apocalipsă este consacrat ca număr al lui Antihrist și, prin urmare, nu este cu putință ca un creștin să nu fie interesat de introducerea intenționată și sistematică a acestui număr în viața sa, și îndeosebi în viața poporului elen care este aproape în totalitate creștin și ortodox, indiferent cât de conștient își trăiește fiecare om credința.

Desigur, este posibil și ca numărul 666 să fie un număr fără nici o importanță spirituală, așa cum este când apare în numerotarea filelor unei cărți cu multe pagini, sau un număr dintr-un ordin de înmatriculare. Însă ni se pare ciudat și contradictoriu, pe de o parte, ca țara noastră să aibă mândria Pecetii lui Hristos, a credinței în Hristos și în Sfânta Treime, în numele căreia s-a votat și s-a consacrat Constituția sa, și a Sfintei Cruci care împodobește în mod concret drapelul nostru, iar pe de altă parte să acceptăm ca normă de stat o situație socială care permite să votăm legi (pe orice temă și, mai mult, pe o temă care are legătură directă cu omul și cu credința sa în Hristos, cu conștiința sa) în care să fie introduse subtil practici care presupun conformarea statului elen la sistemul electronic al cărui element de bază va fi codul numeric 666. Nu constituie acesta un dispreț al cuvântului lui Dumnezeu? Nu este provocare și scandal pentru poporul nostru creștin ortodox?

Prevedem că protestele pe această temă vor fi numeroase. Si, din păcate, vor fi directionate de cercuri care nu este cu putintă a fi supuse controlului Bisericii.

Să nu fie acceptat

Pentru aceasta, Sfântul Sinod se adresează Guvernului și lumii politice a țării noastre și consideră potrivit:

a. A nu fi acceptat drept cod numeric al sistemelor electronice de stat pentru protecția persoanei numărul 666. A se face respectate și a se aplica la acest punct repetatele asigurări oficiale ale factorilor de conducere din diferite perioade de guvernare.

b. Să se facă o intervenție la conducerea țărilor membre ale Uniunii Europene în care, chiar dacă unele state s-au declarat "laice", există însăși țări creștine, cu politică creștină, și să se ceară oficial înlocuirea numărului 666 în sistemul electronic central al Uniunii Europene cu oricare alt cod numeric. Cu un atât de mare progres al electronicii, oare nu e posibil să înlocuiești un cod numeric ?

c. Sub nici un motiv să nu se aplice drept cod numeric numărul 666 în noul sistem de identitate al țării noastre, iar apartenența religioasă să fie specificată obligatoriu între elementele înscrise pe noul tip de buletin.

Dacă se insistă în aplicarea legii, nu se va naste oare opinia conform căreia folosirea acestui număr nu este întâmplătoare ? și că în spatele acestei utilizări se ascunde ceva suspect ?

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru progresul civilizației, pentru toate darurile lui Dumnezeu către poporul nostru ortodox.

Dăm slavă lui Dumnezeu deoarece țara noastră este guvernată democratic, iar libertățile și drepturile fiecărui individ sunt protejate de Constituția țării și de acordurile internaționale până într-atât încât să fie respectate și considerate inviolabile chiar și drepturile individuale ale unei minorități "contrar conștiinței", fie și dacă acestea vin în vădită contradicție cu interesele majorității.

Exprimăm convingerea că poporul nostru va primi cu bunăvoință mesajul duhovnicesc și că, în consecință, conducerea politică responsabilă va face tot ce este mai bine pentru a nu provoca unei părți a poporului nostru ortodox, dacă nu chiar întregii națiuni, probleme de conștiință.

După toate cele spuse și privind înainte către zilele Mântuitoarelor Patimi și ale învierii din morți a Mântuitorului Hristos, dorim întregului popor ortodox grec a ajunge cu înțelepciune Sfintele Paști, dăruindu-i binecuvântarea părintească a Bisericii și chemând asupra tuturor harul lui Dumnezeu și nemărginita Sa milă.

*Semnează Presedintele Sfântului Sinod,
Arhiepiscopul Greciei,
SERAFIM,
urmat de semnăturile celorlalti membri ai Sfântului Sinod*

Această circulară (2626/7 aprilie 1997) a fost citită în toate bisericile Greciei, în Duminica

Ortodoxiei din anul 1997, iar mai apoi a fost publicată în oficiosul Sfântului Sinod, Proston (Către popor), nr. 21 din aprilie 1997.

Declaratia Sfintei Chinonite a Muntelui Athos

Karyes

21 august/ 3 septembrie 1997

Sfânta Chinonită

Sfântul Munte Athos

Nr. Protoc. F2 / 32 /1412

Comunicatul Sfintei Sinaxe Duple Extraordinare a Sfântului Munte

Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară a Sfântului Munte Athos, cercetând iarăși importanta chestiune a Acordului Schengen și a buletinelor electronice de identitate, a socotit necesar ca în continuarea declarațiilor sale anterioare să informeze cinstitul popor ortodox grec următoarele:

1. Impărtășim nelinistea întregii Biserici, alăturându-ne spiritului recentelor comunicate ale Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, Sfântului Sinod Eparhial al Bisericii Cretei și ale multor altor sfinte mitropolii și sfinte mănăstiri.
2. Ca monahi ortodocși, trăim permanent în duhul răstignirii și al învierii, duh al plânsului de pocăință dătător de bucurie și al așteptării venirii Celui "care a pornit ca un biruitor să biruiască" (Apocalipsa 6, 2). Considerăm de aceea necesar să amintim fiecărui creștin ortodox că împlinirea datoriei fundamentale a mărturisirii credinței noastre către Domnul nostru Iisus Hristos nu se poate împleti cu un duh de tulburare și panică, duh care nu arată altceva decât lipsa de credință și de trăinicie a harului în inimă. Adâncirea studiului semnelor vremii și constatarea cu certitudine a zilelor de pe urmă produc o bună neliniste care are drept rezultat încercarea unei pocăințe depline, a unei lupte hotărâte pentru biruirea patimilor noastre aducătoare de moarte și a unei mai bune pregătiri pentru intrarea în împărăția Mielului cel înjunghiat. "Fericiti cei ce spală vesmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vietii și prin porti să intre în cetate !" (Apocalipsa 22, 14).
3. Căderea din dreapta credință și secularizarea, spiritul general de apostazie și de înaintare în diverse rătăcirii și slujiri ale diavolului, saltul progresului tehnologic al sistemelor de înregistrare, arhivare și supraveghere, universalizarea economiei și constatarea încercării de pătrundere clandestină a simbolurilor anticrestine în domeniile vitale ale vieții sociale - cum sunt produsele comerciale, tranzacțiile economice și relațiile stat-cetățeni - fac cu adevărat mult prea palpabile și apropiate cele pe care Sfântul Evanghelist Ioan le descrie în versetele 16-18, din capitolul 13 din de Dumnezeu insuflata Carte a Apocalipsei. Indreptăta neliniste și protestele cinstitului popor nu au, desigur, scopul de a împiedica împlinirea desăvârșită a proorociilor la o vreme de care "nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl" (Matei 24, 36).

4. Suntem însă îngrijorati și protestăm, deoarece răceala și indiferența arătată față de credința și tradiția spirituală a unui popor creștin ortodox de către Guvernul său și a reprezentanților săi alesi poate pune Biserica, chiar și Națiunea, într-o încercare inoportună și în confuzie.

5. Declarăm încă o dată că datoria fundamentală a mărturisirii credinței, dar și încrederea în cele câte Mângâietorul le-a predat ca proorocii în Biserica creștină ne obligă să refuzăm a accepta orice fel de buletin electronic de identitate cu Cod Numeric Matricol Unic (C.N.M.U.), ca aducând prejudicii libertății persoanei și conștiinței noastre creștine.

6. Chemăm Guvernul și pe reprezentanții alesi ai poporului grec să anuleze aplicarea, dăunătoare Națiunii, dar deja votată de Parlamentul ales, a Acordului Schengen, deoarece nu conține o garanție deplină a respectării secretului particular și a prezumției de nevinovăție a cetățeanului și contribuie în cel mai înalt grad la degradarea ortodoxiei neamului nostru, de vreme ce introduce discriminări inadmisibile pentru cetățenii țărilor terțe.

7. Declarăm cinstului popor grec că trăim "buna" neliniște întru Dumnezeu pentru cele petrecute, în post și rugăciune, stabilind în acest scop o priveghere de toată noaptea în Sfânta Biserică Protaton, duminică 8 / 21 septembrie 1997, de sărbătoarea Nasterii Maicii Domnului.

8. Fie ca rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, Mijlocitoarea tuturor și Acoperitoarea Sfântului Munte și a ortodocsilor de pretutindeni să-i întărească pe toți credincioșii în lupta comună a pocăinței, sfârșitului creștinesc și a bunei mărturisiri și să alunge de la națiune orice nouă ispită și evoluție a evenimentelor care duc departe de izvoarele dătătoare de viață ale Tradiției noastre Creștine Ortodoxe.

Semnează întâistătătorii și reprezentanții celor douăzeci de sfinte mănăstiri din Sfântul Munte Athos, prezenți la Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară

Identificarea numărului 666 în codul de bare

(Hristodul Aghioritul - Muntele Athos)

În ultimul deceniu, cu prilejul discuțiilor despre emiterea așa-ziselor cărți de identitate electronice, s-au născut multe dezbateri și s-au scris multe texte privitoare la problemele pe care e probabil să le creeze întrebuintarea acestor identități. Astăzi, după votarea în Cameră a legii despre "Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal", subiectul revine în actualitate pentru că votarea legii mai sus-amintite era premisa indispensabilă a emiterii identităților electronice (emitere care urmează cât de curând) și a punerii în aplicare a acordului Schengen.

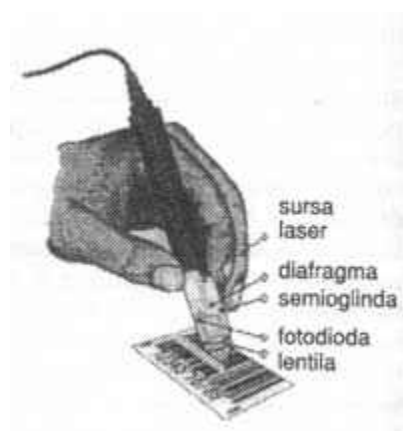
În cărțile de identitate de tip vechi există o majusculă din alfabetul grecesc și un număr de serie care (împreună cu litera care-l însoțește) este unic pentru fiecare cetățean. Numărul acesta este scris cu caracterele arabe cunoscute (0,1, 2, 3...). Însă în identitățile electronice care urmează să fie emise, numărul unic pentru fiecare om, numărul unitar de cod de înregistrare, pentru a putea fi recunoscut prin citire electronică, optică, trebuie să fie reprezentat într-un anumit sistem al codului barat (bar code). Acest cod barat poate fi reprezentat prin linii negre, de grosime diferită, pe hârtie albă și, prin urmare, văzut cu ochiul

liber, așa cum spre exemplu sunt codurile care se găsesc pe aproape toate alimentele și pe multe alte produse de folosință zilnică. Poate fi de asemenea "imprimat" pe bandă magnetică, așa cum sunt cele aflate pe spatele mai tuturor card-urilor comerciale (Eurocard, Etno-cash, Cashcard etc.); în ultimul caz, numărul de cod nu este vizibil pentru că altfel oricine ar putea transcrie foarte ușor numărul care corespunde altei persoane, putându-l folosi pentru el însuși în locul celui alt atunci când scoate bani etc. (Pe benzile magnetice codul barat există sub forma unor linii magnetizate și nemagnetizate și citirea se face de către mașini speciale.)

Să punem acum o paranteză ca să spunem două cuvinte despre sistemele de calculare, pentru a fi pe înțelesul tuturor tot ce le vom explica în continuare.

Scrierea numerelor este reprezentarea numerelor naturale prin simboluri. Cel mai obișnuit mod de scriere a numerelor în Grecia antică era folosirea literelor alfabetului grecesc. În acest mod litera alfa reprezenta numărul 1, litera beta reprezenta numărul 2, litera gama reprezenta numărul 3, litera delta reprezenta numărul 4... litera iota, numărul 10, litera kapa, numărul 20 etc. Romanii, pentru reprezentarea numărului 1 foloseau simbolul I, pentru 2 - II... pentru 5 - V, pentru 10 - X s.a.m.d.

Numai în secolul al XIII-lea a început să fie folosită scrierea numerelor în sistemul arabo-indian cu cifrele cunoscute: 0, 1, 2, 3... 9, iar acesta este sistemul zecimal de numărare, a cărui întrebuințare s-a generalizat în secolul al XV-lea, folosindu-se de atunci pretutindeni în lume.

Din 1970 până astăzi s-au folosit prin progresul tehnologiei noi moduri de notare a numerelor absolut diferite de cele pe care le știm. Astfel, s-au folosit codurile barate pentru reprezentarea cifrelor. Motivele pentru care sunt folosite codurile barate (bar codes) este că alternanțele liniilor negre cu cele albe, folosite de aceste coduri, sunt ușor de citit de către sistemele de detectare, adică de către așa-numitele "creioane luminoase" (light pens), ale calculatoarelor electronice. Astfel, citirea numerelor de pe diferitele produse se face foarte repede și fără nici o greșeală. Citirea cifrelor se face prin plimbarea deasupra codului barat a unui fascicul foarte delicat de lumină laser care se reflectă în mod diferit; într-un fel atunci când cade pe linia neagră și altfel atunci când cade pe linia albă. Tocmai această succesiune a liniilor negre și albe de grosime diferită este unică pentru fiecare cifră și constituie "identitatea" fiecărui număr.

Sistemele codului barat, folosite pentru reprezentarea numerelor de cod ale diferitelor produse, sunt aproape 200 la număr. Din acestea, cele mai cunoscute și cele mai larg întrebuințate sunt U.P.C (Universal Product Code) care înseamnă codul universal al produselor și sistemul E.A.N-13 (European Article Numbering) care înseamnă "Notarea europeană a numerelor pentru lucruri (obiecte)". Aceste două sisteme de coduri prezintă foarte puține diferențe; al doilea cod (EAN-13) se spune că urmează să se folosească pentru

înscrierea numărului de cod care va fi unic pentru fiecare om, iar acest număr se va găsi pe cartea de identitate electronică.

Multi își exprimă obiecțiile la folosirea codului barat. Obiecțiile sunt fundamentale două: prima e legată de faptul că, prin întrebuințarea acestui număr unitar de cod de înregistrare - care va înlocui orice act public (de ex. cartea obișnuită de identitate, permisul de conducere, pasaportul, carnetul CEC, carnetul de sănătate etc.) - va deveni posibilă datorită interconectării permise deja (prin legea votată de curând 2472/1997) a arhivelor calculatoarelor electronice, urmărirea mai tuturor activităților fiecărui om, chiar și în afara Greciei. A doua obiecție este folosirea numărului nefast, 666, despre care se spune că e cuprins în două elemente folosite în coduri, atât în sistemul U.P.C cât și în E.A.N-13.

Scopul acestui mic studiu este de a verifica cât de adevărat este ceea ce se susține, anume că în sistemele de cod mai sus-pomenite e cuprins numărul 666.

Sistemul de cod European Article Numbering (EAN-13)

Cum s-a spus și mai înainte, în sistemul EAN-13 cât și în sistemul foarte înrudit cu el, UPC, numerele sunt reprezentate sub formă de linii paralele verticale, negre și albe de "lățime" diferită. Reprezentarea numerelor în acest fel usurează mult, pentru că citirea lor într-un mod electronic, optic, este rapidă și se face fără greșală.

Sistemul EAN-13 se numește astfel pentru că numărul de cod al fiecărui lucru este alcătuit din 13 cifre. Prima cifră a unui asemenea număr se scrie separat ca un număr arab, la stânga codului barat, în timp ce celelalte 12 cifre ale numărului se scriu în două subcâmpuri (jumătăți), unul la stânga și unul la dreapta cu caracterele codului barat. Primele șapte cifre indică țara de proveniență și fabricantul obiectului (elementele 2-3 și, respectiv 4-7) în timp ce celelalte cinci cifre din cele șase rămase indică tipul produsului. Ultima cifră este cifra de control, cu care se verifică dacă calculatorul "a citit" corect codul barat (vezi diagrama 1).

DIAGRAMA 1

Cele două subcâmpuri (subgrupuri) ale celor 12 numere sunt despărțite prin "caracterele auxiliare" alb-negru care se găsesc unul la început, unul exact la mijloc și unul la sfârșit; de aceste caractere ne vom ocupa mai târziu.

Structura codului barat EAN-13

Codul barat este alcătuit din linii paralele întunecate de grosime diferită, între care sunt intercalate intervale luminoase (linii luminoase), care de asemenea au o grosime variată. Diferitele cifre ale numerelor sistemului zecimal (0,1,2,...9) sunt reprezentate printr-o succesiune diferită și unică pentru fiecare cifră de intervale (linii) negre și albe de lățime diferită.

Această succesiune a liniilor negre și a intervalelor albe, din care e constituită fiecare din cele douăsprezece cifre ale codului EAN-13, are o anumită "lățime" alcătuită din șapte unități de lățime standardizate ("modules"). Fiecare asemenea unitate de lățime are, conform normelor sistemului EAN-13, o lățime de 0,33 milimetri, fiecare din cele 12 cifre fiind reprezentată cu linii negre și albe de lățime variată, aflate într-o succesiune diferită; aceste linii au o lățime totală de $0,33 \times 7 = 2,31$ mm. Pentru reprezentarea concretă a fiecărei cifre se folosesc patru alternanțe de linii negre și albe, fiecare linie având lățime diferită, dar cu o lățime totală de $0,33 \times 7 = 2,31$ mm (vezi diagramele 2 și 3). Se poate face și micsorarea și mărirea întregii reprezentări. În primul caz însă nu e permis ca "grosimea" modulului (module) să fie mai mică de 0,23 mm.

Pentru a face ca să fie cât mai bine înțelese cele spuse mai sus, trebuie să privim diagrama nr.3.

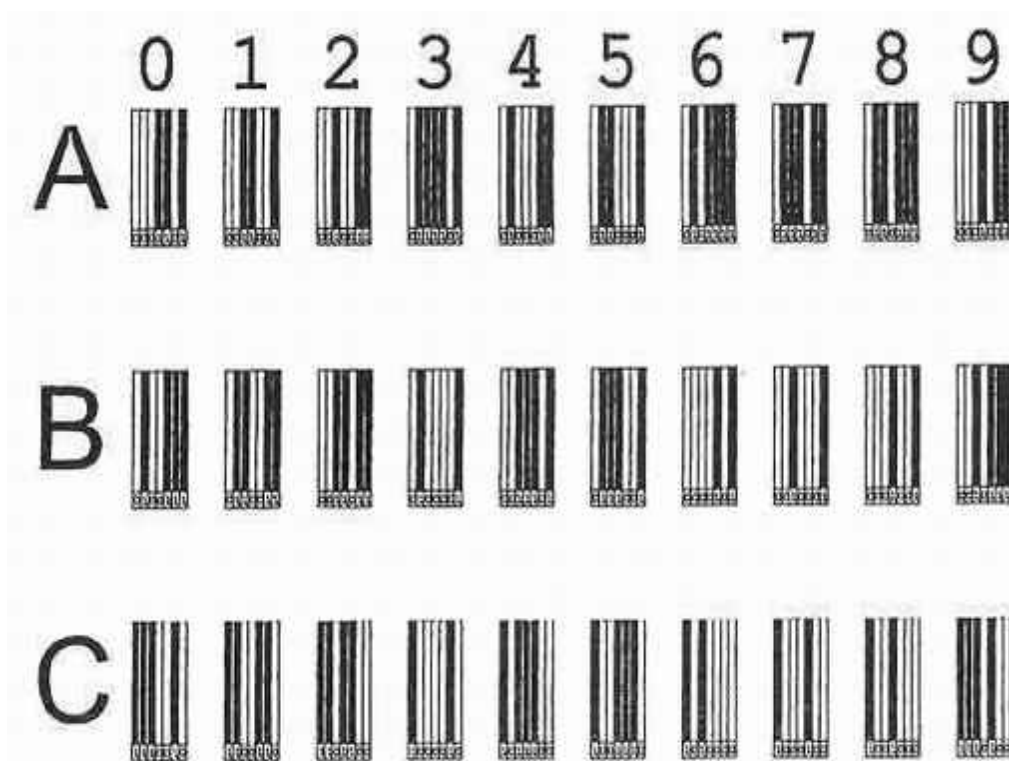

DIAGRAMA 3

În această diagramă observăm următoarele:

Fiecare număr al codului bară se întinde pe o lățime de șapte "unități de lățime standardizate" (modules). Astfel, numărul 0 (zero) din seria A (setul A) este reprezentat în felul următor: trei "unități de lățime" albe, două "unități de lățime" negre, o "unitate de lățime" albă și una neagră - lățime totală "șapte unități de lățime". Această succesiune concretă negru-alb, de o anumită lățime, definește cu cele patru alternanțe ale ei numărul 0. Succesiunea respectivă în aceeași serie (A), pentru numărul 2 este: două unități de lățime albe, una neagră, două albe, două negre.

În seria de mai jos a aceleiași diagrame (3, setul C) observăm o reprezentare diferită a aceluiași număr. Numărul 0 este reprezentat astfel:

Cu puțină atenție constatăm că reprezentarea cifrei 0 în ultima serie (setul C), ca și a lui 2 și a oricărei alte cifre din sistemul zecimal este inversarea reprezentării aceluiași număr din prima serie (setul A). Cu alte cuvinte, acolo unde cifra zero are o linie neagră în prima serie (setul A), aceeași cifră are un interval (linie) alb în seria de jos (setul C); iar acolo unde are un interval (linie) alb în prima serie, are prin corespondență o linie neagră în ultima serie. (Codificare inversată, vezi setul A și setul C.)

Lucrurile sunt însă mult mai complicate în sistemul de cod EAN-13. În aceeași diagramă 3 vedem trei serii orizontale (seturile A, B și C), cu o codificare diferită a cifrelor 0,1,2...9.

Seriile A și B (setul A și setul B) se întrebuintează pentru codificarea cifrelor din subcâmpul stâng din codul barat, în timp ce setul C se folosește pentru codificarea numerelor din subcâmpul drept al codului barat (vezi diagrama 3 și 4a).

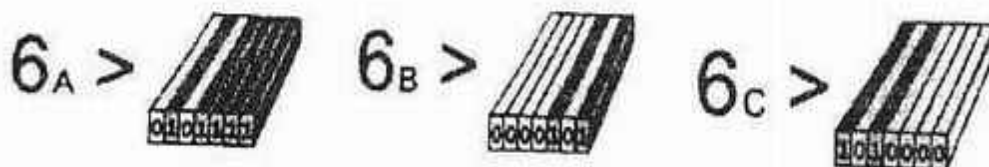
DIAGRAMA 4A

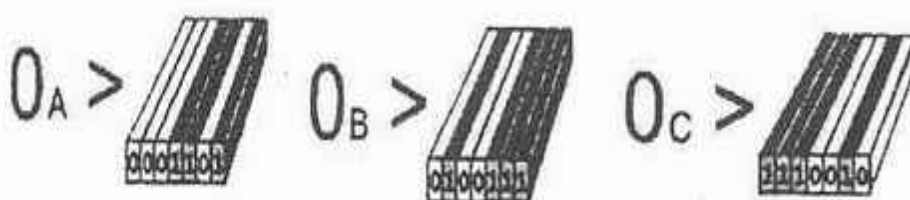
DIAGRAMA 4B

Prima serie (setul A) și ultima serie (setul C) constituie codificările cifrelor, prin mecanismul pe care l-am explicat mai sus, acela al codificării aceluiași număr în două serii (setul A, setul C), prin simpla inversare. Reprezentările cifrelor seriei de mijloc (setul B), folosite și ele pentru reprezentarea numerelor în subcâmpul stâng al codului barat, constituie imaginile în

oglină (aici, cu alte cuvinte, se observă o inversare a întregului număr) ale reprezentărilor seriei C (setul C). În plus, observăm că reprezentarea cifrelor în setul B este imaginea inversată, imaginea în oglindă ("răsturnată" și "negativă") a reprezentării cifrelor din setul A. Asadar, de exemplu, numărul 6 este reprezentat: în setul A ca 6A, în setul B ca 6B, iar în setul C ca 6C,

în timp ce numărul 0 este reprezentat: în setul A ca 0A, în setul B ca 0B, iar în setul C ca 0C.

Pentru toate grupele de codificare (setul A, setul B și setul C) fiecare unitate luminoasă de lățime (modul) corespunde în limbajul calculatorului lui 0, în timp ce fiecare unitate întunecată îi corespunde lui 1. În acest fel fiecare cifră a sistemului zecimal (0, 1, 2... 9) este constituită dintr-o succesiune diferită de 0 și 1 (sistemul binar). Așa cum se vede în diagrama 3 și cum am explicat mai sus, numărul 0 în setul A, reprezentat prin codul barat ca 0001101, va corespunde în limbajul calculatorului succesiunii 0001101; numărul 4 din setul C este reprezentat prin codul barat ca 1011100, iar același număr în sistemul binar corespunde succesiunii 1011100 s.a.m.d. (vezi diagrama 3).

Dacă observăm cu atenție diagrama 3, constatăm existența unui al treilea element caracteristic al codificării, care există în cele trei seturi de numere (setul A, setul B și setul C). Acest element caracteristic este următorul: toate numerele din grupurile A și B (setul A și setul C) care se folosesc pentru codificarea numerelor în subcâmpul stâng al codului barat sunt impare, încep adică de la 0 și se termină cu 1 (de exemplu, numărul 5 în setul A se scrie ca 0110001, iar în setul B se scrie ca 0111001), în timp ce toate numerele din subcâmpul drept al codului, care se iau din setul C, sunt pare, încep adică de la 1 și se termină cu 0 (astfel numărul 5 în setul C se scrie ca 1001110). Acest fapt, existența adică a numerelor impare, pentru calculator, în subcâmpul stâng și a numerelor pare în subcâmpul drept este al treilea element caracteristic al codificării.

Caracteristicile codificării în sistemul EAN-13 sunt următoarele:

1. Fiecare număr este compus din 4 alternanțe, două negru și două alb (de un număr diferit de "unități de lățime" pentru fiecare alternanță).
2. Se observă fenomenul de inversare (în codificarea fiecărei cifre), inversare care, atunci când comparăm seturile A și C, este o inversare simplă, în timp ce atunci când comparăm seturile B și C este o inversare a întregului număr, sau inversare în oglindă. Când comparăm însă seturile A și B, observăm că inversarea este "răsturnată" și "negativă".

3. Toate numerele din subcâmpul stâng sunt impare, în timp ce numerele din subcâmpul drept sunt pare.

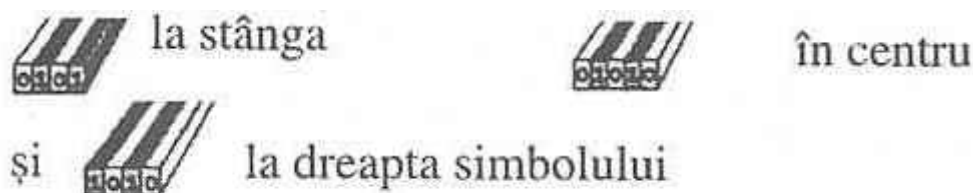
"Caractere auxiliare" - Barele de siguranță (guard bars)

În paragrafele de mai sus am încercat să explicăm modul de codificare în sistemul EAN-13 a celor douăsprezece numere variabile (șase în subcâmpul stâng și șase în cel drept al codului barat). Dacă observăm însă diagrama 1, constatăm că, în afară de reprezentarea barată a celor 12 cifre variabile (care se schimbă de la obiect la obiect), există și trei caractere "auxiliare" invariabile, care se numesc "bare de siguranță" (guard bars). Aceste "caractere" care se prelungesc în jos se află totdeauna în aceeași poziție: în marginea din stânga, în centru și în marginea din dreapta a codului barat.

Codificarea liniară a acestor caractere (guard bars), este reprezentată astfel:

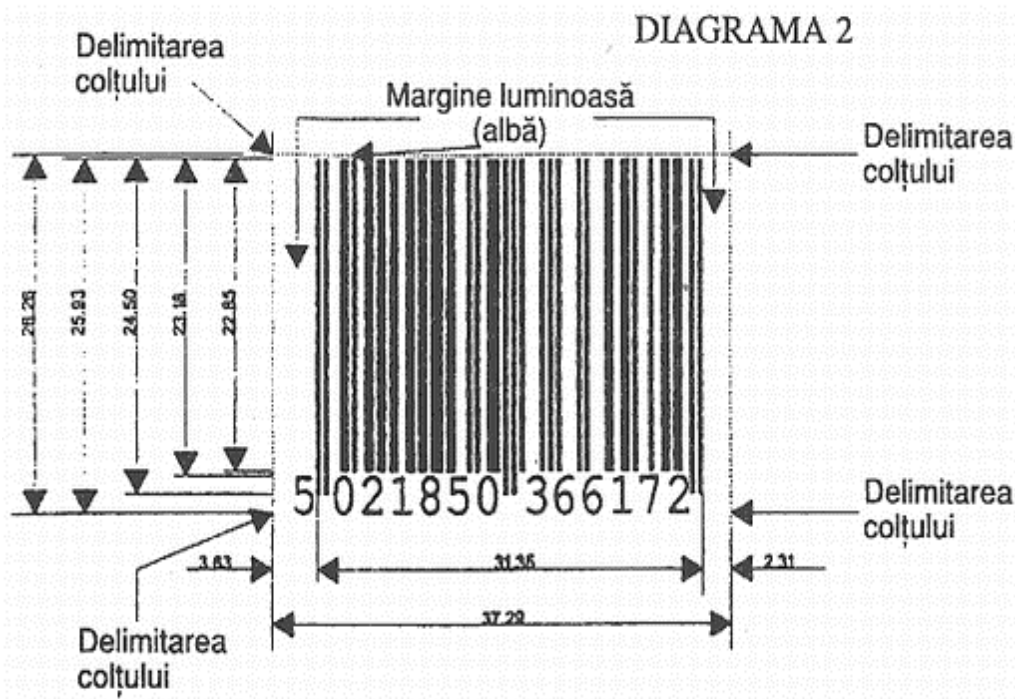

respectiv (diagrama 2), în timp ce în realitate este așa:

Ultimele caractere, dacă sunt scrise în formă binară, arată astfel: 0101, 01010 și respectiv 1010.

Aserțiunea cum că aceste caractere numite mai sus au o a doua codificare liniară și forma corespunzătoare binară provine din observația că prima linie albă din partea stângă și ultima din partea dreaptă se confundă cu marginea albă care, așa cum se vede din diagrama 2, este parte din întreaga reprezentare a codului barat și care de aceea se numește "zonă linistită" (quiet zone).

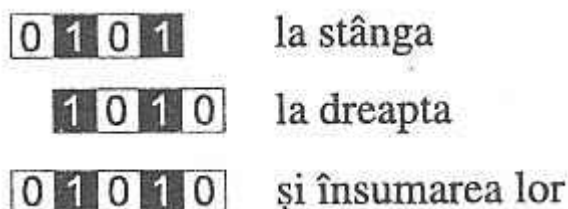

Trebuie să notăm că, în conformitate cu normele codurilor barate UPC și EAN-13, este indispensabilă existența unei margini albe (light margin) în stânga și în dreapta întregului reprezentat simbolic (care începe de la bara de siguranță din stânga și se sfârșește cu bara de siguranță din dreapta). Marginea albă nu numai că este o parte integrantă a întregii reprezentări a codului barat, dar are și o anumită lățime care, în sistemul EAN-13, este cel puțin egală cu zece unități de lățime (module). O dovadă în plus că trebuie să existe de ambele părți o margine albă satisfăcătoare este faptul că cei ce fabrică aceste coduri barate recomandă ca ele să nu fie imprimate pe marginile ambalajului diferitelor produse, iar o altă dovadă este și recomandarea ca această margine albă să fie complet curată (vezi schitele 1-5).

Si mai importantă este observația că numerele din subcâmpul stâng încep de la 0 și se termină cu 1, în timp ce cele din subcâmpul drept încep de la 1 și se termină cu 0. Concluzia pe care o tragem de aici este că fasciculul laser (scanner), fie mișcându-se de la stânga spre dreapta, fie mișcându-se invers, de la dreapta spre stânga, totdeauna începe să citească de la zero ! Dacă nu există o margine albă, computerul nu poate citi codul!

Aici trebuie să observăm cum codificarea (lineară) a caracterului auxiliar din dreapta (guard bar) este codificarea liniară inversată (simplă și în oglindă !) a caracterului auxiliar din stânga.

În ceea ce privește caracterul auxiliar din mijloc, acesta constituie o fuziune a caracterului auxiliar stâng cu cel drept. Acest caracter, pentru că se află exact la mijlocul câmpului codului barat, n-ar trebui să fie posibil de reprezentat nici cu grafia stângă, nici cu cea dreaptă (inversarea celei stângi). Această reprezentare grafică a barei de siguranță de la mijloc este rezultatul grafiei din stânga și din dreapta a caracterelor auxiliare, astfel:

Cu această ultimă formă, "bara de siguranță" din mijloc este citită de scanner la fel în ambele sensuri, începând întotdeauna de la intervalul alb, 0 (atât de la stânga la dreapta, cât și de la dreapta la stânga), așa cum se întâmplă exact și cu citirea celorlalte numere din subcâmpurile codului barat.

După cele spuse mai sus, pe bună dreptate se întreabă fiecare dacă nu cumva aceste caractere auxiliare (guard bars), așa cum sunt reprezentate prin sistemul barat și binar, corespund vreunui număr și dacă da, care este acest număr. Cum s-a explicat mai sus, reprezentarea lineară este la stânga = 0101, la dreapta = 1010, în timp ce reprezentarea binară corespunzătoare este 0101 și 1010. Poate observa oricine cu surprindere că acest "caracter auxiliar":

1. arată patru alternanțe alb-negru (două alternanțe negru și două alb);
2. scrierea caracterului auxiliar din dreapta este inversarea (simplă - "module" după "module" - și în oglindă, adică a întregului număr) scrierii caracterului din stânga;
3. reprezentarea sa stângă este un număr impar (0101), în timp ce cea din dreapta este un număr par (1010).
prezintă, cu alte cuvinte, toate caracteristicile codificării numerelor din sistemul barat EAN-13 și corespunde, prin urmare, unui anumit număr!

Dacă privim diagrama 3, vom constata că numărul care îndeplinește toate premisele enumerate mai sus ale scrierii codului barat EAN-13 și este singurul care completează cele 4 alternanțe alb-negru (și, prin urmare, îi stabilește pe deplin "identitatea", fără a se confunda cu nici un alt număr) în 4 unități de "lățime" (modules) succesive este cifra 6 ! (vezi setul B și setul C).

Această calitate unică a numărului 6 de a fi definit în întregime de patru intervale (modules) continue, calitate pe care nici un alt număr din sistemul barat nu o are, face posibilă identificarea și recunoașterea lui; celelalte trei intervale (modules), care în cazul concret al numărului 6, așa cum este reprezentat în seturile B și C, sunt albe și nu creează o altă alternanță (negru-alb) și, prin urmare, nu oferă nici o informație în plus ! (Vezi diagrama 4a și 5.) Asadar, computerul fie că citește 0101, fie 0000101, în ambele cazuri înțelege "identitatea" numărului 6. Lucrul acesta este valabil pentru ambele moduri de lectură, de la stânga la dreapta și invers.

În ceea ce privește "bara de siguranță" din mijloc ("guard bar"), trebuie să adăugăm următoarele: dacă se folosea numai un singur set de reprezentare (lineară) a cifrelor 0,1,2... 9, n-ar fi fost nevoie să existe și o bară de siguranță de mijloc. Când se folosesc însă două sau trei seturi de numere (ca în sistemul UPC sau EAN-13) atunci, pentru a nu se confunda numerele din mijloc din subcâmpul stâng și din subcâmpul drept al codului, este indispensabilă existența acestei bare. Fabricanții codurilor UPC și EAN-13, având în vedere acest lucru, trebuie să dea un răspuns la întrebarea: de ce au optat pentru folosirea mai multor seturi de numere, de vreme ce și cu un singur set de numere ar fi fost posibil să se dea aceleași informații pentru fiecare produs.

Chiar fabricanții trebuie să dea un răspuns la întrebarea de ce au "rezervat" tocmai această reprezentare barată pentru numărul 6, care este singurul număr definit în întregime de patru intervale de lățime ("modules") continue, și nu pentru oricare alt număr, dat fiind faptul că nu există o structură logică matematică în reprezentarea barată a cifrelor de la 0 la 9. Poate pentru a se asigura prezența celor trei de 6, dintr-un motiv cunoscut numai de ei!

După cele spuse până acum, dincolo de asemănarea vizuală, rezultă de la sine concluzia că barele de siguranță (guard bars), la începutul, la sfârșitul și la mijlocul codului barat în sistemul EAN-13 (și UPC), sunt trei de 6, care se găsesc într-o legătură de nedesfăcut cu numerele variabile ale codului, cu atât mai mult cu cât bara de siguranță din mijloc (numărul 6), nu este indispensabilă, dacă se folosea numai un singur set de numere !

În sfârșit, fabricanții codurilor barate U.P.C și E.A.N-13 sunt întrebați: de vreme ce reprezentarea barelor de siguranță (guard bars) creează probleme de conștiință creștinilor de pe tot globul, de ce nu înlocuiesc simbolismul barat al acestor bare de siguranță ? Un prilej pentru a se produce înlocuirea este cel de acum când, datorită anului 2000, devine necesară schimbarea afișării datei pe computere.

Asadar, de ce se va folosi pentru oameni EAN-13, care înseamnă marcarea numerică în sistem european a obiectelor ? Acesta este respectul lor față de persoana umană ? Aici se descoperă diferența abisală între antropologia creștin-ortodoxă, care vede omul "încununat în slavă și în cinste" și "cu puțin mai mic decât îngerii", și antropologia dictatorilor lumii care urmează să vină, pentru care omul, cel asemenea lui Dumnezeu, este un "goim" (un animal), prin urmare putând fi "marcat" cu semne de nesters pe mâna lui dreaptă sau pe frunte, pentru a fi

recunoscut de "stăpânii săi".

Sfântul Sinod al Bisericii noastre, prin circulara sa extrem de importantă, cu nr. 2626/7 aprilie 1997, cu toată responsabilitatea ne-a făcut cunoscut că: "(...) progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice a fost legat așa cum nu trebuia de numărul 666, care se folosește ca număr principal de cod în această tehnologie..." Firește că aceia care au încredere în maica noastră Biserică n-au nevoie de dovezi în plus.

Societățile (din străinătate) care fabrică aceste coduri, fiind puse înaintea protestului la scară mondială al constiințelor, protest care a apărut în presă, s-au justificat că nu pot schimba numărul 666, pentru că: 1. reprezentarea sa barată slujește tehnologia așa cum nu o poate face nici un alt număr și 2. pentru că o eventuală schimbare a programului ar cere cheltuieli de ordinul bilioanelor de dolari.

Reprezentanții guvernului și ministrii, în aparițiile lor la televiziune, exprimându-și poziția față de acest subiect, s-au justificat prin aceea că nevoile tehnologiei impun folosirea acestui număr pe plan mondial și că țara noastră nu poate fi exceptată din acest sistem.

În legătură cu același subiect, jurnaliști distinși și obiectivi au făcut studii pe care le-au publicat în ziare. Prin aceste studii confirmă existența celor trei de 6 în reprezentarea barată (bar codes) a sistemelor UPC și EAN-13.

În plus, zece de deputați greci au informat în mod obiectiv publicul și au depus în Camera studii importante, aparținând unor reputați oameni de știință în domeniul electronicii, care explică cum anume e cuprins acest număr în respectivele sisteme de codificare.

După această recunoaștere publică la nivel mondial, n-ar mai fi nevoie să mai adăugăm nimic. Singurul lucru unde am socotit că trebuie să mai contribuim cu ceva este următorul: să arătăm fiecăruia dispus să învețe cum poate fi decodificat acest număr mascat, ascuns în mod intenționat pentru a fi înăbusite reacțiile conștiinței credincioșilor și pentru a fi evitate urmările economice pe care le-ar suporta societățile din cauza boicotării produselor lor de către popoarele creștine, lucru care ar însemna pentru ele pierderi de bilioane de dolari.

Insinuarea metodică a numărului 666 în viața noastră

Unii spun că nu-i deranjează dacă primesc numărul 666. Nu ne explică dacă înțeleg să-l aibă în numărul lor de telefon sau în numărul chitanței vreunui cont. Nici nu ne lămuresc dacă înțeleg să-l accepte pe vreo cartelă care le va servi la operațiunile financiare sau pe cartea lor de identitate, lucru care arată identificarea lor cu cele înscrise pe această carte. În sfârșit, dacă înțeleg să-l accepte "pe mâna lor dreaptă sau pe frunte".

În ceea ce privește faptul de a primi "semnul" sau "numărul numelui" "pe mâna lor dreaptă sau pe frunte" (Apocalipsa 13, 16), Sfânta Scriptură este foarte limpede și avertizează că acest (simbol) "semn" exterior echivalează cu o lepădare. Cu toate că este un simbol exterior, are totuși prelungiri spirituale și, ca urmare, chinul nostru vesnic, adică iadul: "și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului (icoanei) ei și oricine primește semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 11). În ceea ce privește subiectul cărții de identitate, credem că circulara Sfântului Sinod este foarte limpede când spune: "Nu e cu putință ca un creștin să fie indiferent la introducerea voită și sistematică

a acestui număr în viața sa". De asemenea, și Părintele Paisie în 1987, în foaia sa cu titlul "Semne ale vremurilor - 666" a scris:

"Asadar, cu toate cele spuse de mine mai înainte, putem auzi, din păcate, o grămadă de lucruri prostesti ale creierului, spuse de anumiți 'Ĥgnosticit' contemporani. De pildă, unul spune: 'ĤEu voi primi cartea de identitate cu 666, dar voi pune lângă ea o Cruce', în timp ce altul zice: 'ĤEu voi primi pecetea pe cap cu 666, dar voi face și o Cruce pe cap'. Tot așa se mai pot auzi o grămadă de asemenea prostii spuse de unii care cred că astfel se vor sfinti, în timp ce toate acestea sunt doar amăgiri" (Ieromonah Hristodulos Aghioritul, Părintele Paisie, p. 191-192).

Ceea ce va trebui să stim foarte bine este că toate au un început și un sfârșit. Ca să înțelegeți ce dorim să vă spunem, vă vom da un exemplu: până când să ajungă cineva să comită păcatul desfrânării trupesti, care este un act deja împlinit, va trece treptat prin diferite stadii. Inceputul păcatului este bântuirea gândurilor necurate care lovește mintea. Asadar, vede cineva o femeie frumoasă și gândul îl îndeamnă la rău. Dacă mintea omului nu nutrește o ură neîmpăcată față de păcat și iubire față de Dumnezeu, datorită înclinatiei sale păcătoase și datorită vinovăției sale se creează înlăuntrul său imagini ale dorinței. Dacă mintea omului ar nutri o ură neîmpăcată față de păcat și ar avea iubire față de Dumnezeu, atunci n-ar trece la al doilea stadiu al păcatului, care este consimțirea la ceea ce o sfătuiește gândul. Dacă omul este înclinat înspre păcat, va consimți, justificându-se și considerând că de fapt nu e nimic, plâsmuind în imaginația sa scene ale săvârșirii păcatului. Asadar, ajunsă la acest punct, mintea devine prizonieră, e înrobită și, inofensivă cum se găsește, e târâtă și împinsă către ultimul stadiu al comiterii păcatului cu trupul. Fără îndoială că, în orice stadiu s-ar afla un om, dându-și seama de slăbiciunea sa și luptând cu umilintă, harul lui Dumnezeu îl va acoperi și nu-l va lăsa să cadă.

Putem așadar să redăm schematic acest proces:

1. primul stadiu: bântuirea minții și sfătuirea la rău a gândului;
2. al doilea stadiu: discuția care se poartă cu gândul și care se termină prin consimțire, iar această învoire creează în mintea omului scene ale săvârșirii păcatului;
3. al treilea stadiu: după învoirea minții urmează comiterea păcatului, care este desfrânarea trupestă.

Vedem, asadar, că păcatul este introdus sistematic, cu metodă și cu viclenie în om. Cu cât mai devreme își dă seama mintea de insinuarea păcatului și îl respinge, cu atât mai ușor se desface din mrejele lui și scapă de urmările căderilor sale. Cunoscând Ziditorul și Dumnezeul nostru, ca nimeni altul, siretlicurile duhurilor răului, pentru a ne păzi de căderea în păcat, ne-a dat poruncă să căutăm împărăția Lui, respingând fiecare gând rău, și a hotărât că și căderea minții în primul stadiu, care este consimțirea la păcat, este păcat. De aceea și a spus că "oricine văzând o femeie și poftindu-o, deja a și săvârșit desfrânare cu ea în inima sa" (Matei 5, 28).

Mai apoi, și țoți Sfintii și Părintii Bisericii noastre, ne-au învățat un lucru: să oprim păcatul în primul lui stadiu, izbăvindu-ne astfel de toate urmările lui pline de amărăciune.

Cu acest exemplu vedem că și în privința lui 666 este valabil același lucru: cei care vor să-l impună oamenilor, conduși de experiența tatălui lor celui viclean, îl introduc metodic în viața oamenilor.

Înainte de toate vedem că numărul 666 e promovat de organisme internaționale, la diferite manifestări internaționale, la întâlnirile sportive, că se insinuează și apare pe firmele magazinelor, pe jucării, pe obiecte de uz casnic, pe monede, pe cartele de tot felul s.a.m.d.

În stadiul inițial am văzut că acest număr se introduce fără să băgăm de seamă; iar cei ce-l promovează fac acest lucru ca să cântărească în ce măsură avem mintea limpede și reactionăm, astfel încât să poată trece la alte acțiuni pe care le au pregătite. Dacă vor constata că mintea oamenilor nu este interesată de nimic altceva în afară de "pâine și de circ", vor trece încet, încet la al doilea stadiu, plasând de acum înainte acest număr în mod vizibil în situațiile sau la manifestările pe care le-am pomenit mai sus. Dacă vor constata din nou că unii încep să înțeleagă ce se întâmplă, vor încerca prin organele lor fie să convingă oamenii că totul este întâmplător, fie să ridiculizeze această temă. Cel mai important lucru este că se vor strădui să reușească în a-i familiariza pe oameni cu această chestiune. (De exemplu: când, mai demult, cineva fura 1.000 de drahme, toate zărele dezbăteau tema zile întregi; crescând însă păcatul furtului și ajungând astăzi să se fure miliarde, când auzim că s-a furat de la cineva 2.000.000 de drahme, nu mai dăm nici o importanță, pentru că ne-am familiarizat cu furtul de miliarde. Același lucru se întâmplă și cu omorul: dacă mai demult era omorât cineva, se făcea mare vâlvă și aveau loc mari dezbateri care durau luni de zile. Astăzi un omor, o crimă, dacă nu trece neobservată, se va discuta despre ea cel mult până la următorul buletin de știri, și acest lucru este cel mai rău. Din păcate însă, până la un anumit punct, au și reușit, pentru că deja s-a ajuns să se discute problema plasării numărului pe cartea noastră de identitate, iar simultan se face deja reclamă la stadiul următor, al punerii semnului pe mână sau pe frunte; din păcate, unii încă mai spun: "Ce ne deranjează să primim numărul 666?" și, ca și când n-ar fi fost de ajuns, le și reproșează celor care luptă cu bună credință.

Uneori, în mod artificial, se plasează într-un mod disimulat numărul 666, ca și când ar fi rezultatul adunării anumitor numere. Cel mai recent exemplu îl avem în cazul documentului public pe care au fost chemați să-l semneze toți politicienii din Grecia. Aici am dori să explicăm că bunii noștri politicieni n-au stat să adune numerele ca să le iasă 666. Dar cei ce au aranjat ca numărul acesta să iasă ca rezultat al unei adunări, au sunat la telefon - desigur fără a-și spune numele - anumiți politicieni și le-au spus: "Vedeți, vă fortăm să semnați acest document cu 666. Dacă nu credeți, faceți adunarea și veți constata și singuri". Același lucru s-a întâmplat și cu bancnota de 5.000 de drahme și cu atâtea altele. Ei fac acest lucru în mod intenționat și artificial, numai și numai ca să ridiculizeze subiectul și să determine opinia publică să-i considere pe creștini ca unii care scotocesc ca să găsească și să vadă peste tot numai 666. Ce realizează astfel? Pun în aplicare vechea poveste a ciobanului cu lupul: ciobanul mincinos care striga într-una: "Lupul la oi!", iar lumea care alerga de fiecare dată să-l ajute; până când, într-un sfârșit, au încetat să-l mai creadă, iar atunci când, într-adevăr, lupul a năvălit la turmă, nimeni n-a mai crezut strigătele de ajutor ale ciobanului. Asadar, îi provoacă pe creștinii sensibilizați deja, care își dau seama de ce se întâmplă, să protesteze, iar opinia publică să creadă că strigă fără motiv despre "numerele" Antihristului. Pe de altă parte, în modul acesta, opinia publică se obișnuiește cu toate aceste strigăte de protest și începe deja să-i considere pe creștini psihopati, care văd lucruri care nu există. Astfel, când se va pune numărul acesta pe cartea de identitate, pe mână sau pe frunte, vor spune: "Ei, sunt cei ce văd peste tot numai 666!", și astfel cercurile obscure care promovează întreaga chestiune vor reuși ca ea să treacă aproape neobservată.

De asemenea, constatăm deja cu toții că, de vreme ce au întârziat să dea numărul de cod pe mână sau pe frunte, au început cunoscutul proces al familiarizării oamenilor cu ideea. De aceea vedem că în diferite părți ale lumii se folosește utilizarea palmei în diferite moduri, cum s-a întâmplat de exemplu cu marcarea de pe mână, pe care am văzut-o de curând la alegerile din Cecenia sau din Albania, sau așa cum auzim că se întâmplă și în anumite cazinouri, în anumite aeroporturi sau în altă parte, ca de pildă în Euro-Disney în Franța. Suntem deja informați că în anumite bănci se face uz de palmă la seifurile băncii. Astfel încearcă să-i obișnuiască pe oameni cu ideea folosirii palmei, încât atunci când peste puțin timp vor anunța că se va da numărul unitar de cod de înregistrare, care se va afla pe mână sau pe frunte, toată

lumea nestiutoare va spune: "Ei, nu e nimic ! Asa cum l-au întrebuintat atâția ani acolo, acolo și acolo... , acum e mai bine să se dea asa, pentru că hotul nu ne va mai putea fura astfel c ard-ul".

Intr-adevăr, ne temem

Unii spun fără să se gândească prea mult: "Si de ce ne temem ?" Amintim tuturor acestora care găsesc încontinuu "pretexte pentru păcatele lor" că începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu (Psalm 110, 10), care este însă o teamă dezinteresată, izvorând din străduinta unui suflet cucernic și credincios, de a nu face ceva ce nu i-ar plăcea lui Dumnezeu sau ceva care L-ar mâhni. In ceea ce priveste subiectul nostru, dacă ne temem, ne temem să nu-L întristăm pe Sfântul Duh: "Să nu întristati Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru care ati fost pecetluiti pentru ziua răscumpărării" (Efeseni 4, 30), asa cum spune îndemnul Apostolului nostru. Țoti cei care protestează și pun înaintea piepturilor lor arată că nu se tem de nimeni și merg împotriva sistemului mondial; lucru pe care ceilalti nici măcar nu-l pot înțelege, fiindcă se tem să nu piardă bunurile materiale de care se bucură și care, toate, provin direct de la cei care-si impun planurile lor antihriste.

Părintele Porfirie, întrebat fiind de către staretul unei mănăstiri de ce n-a spus ceva lumii despre acest subiect al cărților de identitate și al numărului 666, a dat următorul răspuns, în care e cuprins întregul adevăr; iată cum explică părintele de ce unii desconsideră subiectul în cauză:

"Si eu lupt pentru această problemă, dar în mod diferit. Am constatat că mintea omului, iubind patimile, este întunecată și nevăzătoare. Asadar, orice as spune, pentru că mintea aceasta a omului e lipsită de lumină și nu vede, fiindcă e întunecată de patimi, cuvintele mele nu vor ajuta cu nimic. De aceea, toate eforturile mele constau în a-l face pe om să înțeleagă că din cauza patimilor sale e orb și că de aceea e firesc să nu vadă. Fac acest lucru pentru a-l îndemna pe om să-si curete sufletul ca să poată vedea și singur toate câte se întâmplă în zilele noastre".

Aceasta este astăzi o constatare obisnuită. Vedem teologi, duhovnici etc. care pe de o parte spun "este", iar pe de alta spun "poate nu este", arătând astfel, fără să se ascundă, că ei însisi sunt lipsiti de vederea duhovnicească și că sunt purtati și "dusi de valuri, purtati încoace și încolo de orice vânt al învățaturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea rătăcirii" (Efeseni 4,14). Prin această purtare și prin această conduită a lor, singurul lucru pe care-l reusesc este să se expună continuu pe ei însisi și să dovedească în mod real că nu văd. Sfintii nostri când spuneau "da" era "da" și când spuneau "nu" era "nu". Adeverind acest lucru, Apostolul Pavel scrie: "Credincios este Dumnezeu, că n-a fost cuvântul nostru către voi da și nu" (II Corinteni 1, 18). Astfel, ei însisi, prin atitudinea lor, arată tuturor celor care îi ascultă că dau atentie cuvântului Evangheliei și toate câte le scrie Părintele Paisie în cartea sa "Părinti atoniti și întâmplări din Muntele Athos": "Dac ă cumva cineva dintre noi, părintii egumeni, este puțin nevăzător duhovniceste, să nu cerem supunere oarbă de la călugări, ca să nu cădem cu totii în prăpastie, asa cum scrie: Țsi dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă" (Matei 15, 14). Părintele Paisie, datorită sufletului său purificat și mintii sale cu totul limpezi și curate, a văzut toate câte se întâmplă. De aceea, foaia sa care se numeste Semne ale vremurilor-666 (vezi Ierom. Hristodulos Aghioritul, Părintele Paisie, p. 188) scrie: "(...) în timp semnele apar foarte limpezi; Țfiarat' de la Bruxelles, cu 666, a sorbit aproape toate statele în computer. Cartea de identitate sau introducerea pecetii, ce altceva arată ?". Vedem cum Țoti se ocupă numai și numai de introducerea numărului 666 în

viata noastră și nu vorbesc deloc de lucrurile profetite care deja se împlinesc în zilele noastre și care sunt legate direct de promovarea acestui sistem economic mondial. Aici nu ne vom mai ocupa de subiect. Aceia dintre dumneavoastră care doriți să vedeți ce se întâmplă exact, unde ne găsim și care sunt acele lucruri despre care sufletul curățit al părintelui Paisie spune că se văd foarte limpede, în timp ce noi nu le vedem, vor avea posibilitatea să le cunoască în cartea care va apărea curând și care se numește: "Păziti-vă de rătăcire", carte a ieromonahului Hristodulos Aghioritul.

Supunerea noastră trebuie să dovedească discernământ

Pentru că Domnul nostru Iisus Hristos respectă ca nimeni altul libertatea persoanei umane și niciodată nu ne încalcă libertatea personală, va trebui să avem discernământul necesar în ceea ce privește această temă delicată pe care o analizăm mai departe, fiindcă am văzut nelinistea unor frați ai noștri care, ascultând câteodată vreun patriarh, vreun episcop sau vreun duhovnic, spunându-le ceva ce nu consună cu tradiția noastră ortodoxă, se întreabă dacă trebuie să asculte sau nu, având în vedere că acestia poartă un grad în ierarhia preotească.

Trebuie să înțelegem toți foarte bine că toți oamenii avem o calitate, pe care bineînțeles o acceptăm de bunăvoie și în libertate: suntem toți robi ai Domnului nostru Hristos. și patriarhul, și arhiepiscopul, și episcopul, și diaconul, și călugărul, și mireanul, toți suntem robi "îndatorati" a asculta cuvântul lui Dumnezeu. și toți uniți alcătuim împreună cu capul, care este Hristos, trupul Bisericii. Asadar, Dumnezeu a rânduit să fim toți împreună uniți cu El. El să fie capul, iar noi toți să fim mădulele trupului, într-o unire de nedesfăcut; adică un membru să depindă în totalitate de celălalt, ceea ce înseamnă că dacă un singur mădular suferă, atunci să sufere întreg trupul. Dumnezeu a rânduit ca un mădular, despărțit de trup, să nu poată exista de unul singur; și acest lucru l-a făcut bunul Dumnezeu ca să ne unească cu dragostea desăvârșită. Aducem aici un mic exemplu: patriarhul, care este cel dintâi în ierarhia robilor Lui, nu poate săvârși de unul singur Taina Sfintei Euharistii, ci e nevoie obligatoriu să fie de față cel puțin încă un membru de rând al Bisericii; și se arată generozitatea lui Dumnezeu, faptul că a rânduit ca un singur mădular să aibă absolută nevoie de celălalt și să depindă unul de altul. Apostolul Pavel analizează foarte bine faptul că suntem "trupul lui Hristos și mădulele fiecare în parte" (I Cor. 12, 27).

Asadar, toți robii din ierarhia Bisericii de la gradul cel mai înalt, al patriarhului, și până la gradul cel mai mic, al mireanului, au o singură datorie: să se supună și să asculte în mod absolut de cuvântul lui Dumnezeu. Singura diferență care există este aceea că gradele superioare ale ierarhiei Bisericii și-au asumat lucrarea de a transmite cuvântul lui Dumnezeu spre gradele inferioare, și acest lucru pentru că Dumnezeu, așa cum se spune: "Nu este Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii", Care vrea să se facă cu cuviință și după rânduială" (I Corinteni 14,33,40).

Trebuie însă să înțelegem foarte bine că, în ciuda faptului că există o ierarhie a robilor Bisericii care sunt obligați să fie strâns legați și uniți cu Capul, totuși, pentru că ei sunt robi, dar trăiesc în libertate, în orice moment vor dori pot refuza cuvântul Domnului nostru și folosi propria lor judecată și pot urma propria lor voință. Aici începe problema, pentru că, în timp ce aparent sunt robi ai lui Dumnezeu, de fapt servesc propria lor voință, făcând uz de propria lor judecată.

Să vedem ce ne spune Domnul despre ceea ce trebuie să facem în acest caz:

Pe când Domnul Hristos se afla pe pământ împreună cu ucenicii și cu Apostolii Săi, la un moment dat i-a îndemnat să fie atenți la învățătura fariseilor; și aceasta pentru a distinge dacă ei caută cu adevărat cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci a spus: "Cărturarii și fariseii au sezut în scaunul lui Moise; deci toate câte vă vor zice vouă, faceti-le și păziti-le; dar după faptele lor nu faceti, că ei zic, dar nu fac" (Matei 23, 2-3). Să vedem aici, cu luare aminte, ce spune Hristos: "Cărturarii și fariseii au sezut în scaunul lui Moise". Cu aceste cuvinte Domnul nostru face cunoscut ucenicilor Săi că scaunul pe care sezuse mai înainte proorocul Moise și din care învăța poporul cuvântul lui Dumnezeu ca reprezentant al Lui îl luaseră acum cărturarii și fariseii, oameni plini de ipocrizie. Cu toate că scaunul și l-au însusit oameni plini de patimi, Hristos nu îi îndeamnă totuși pe ucenicii Săi și nici poporul să plece de lângă acest fel de învățători și nici nu-i îndeamnă să nu-i asculte, ci îi sfătuiește în felul următor: "Toate câte vă vor zice vouă, faceti-le și păziti-le". Să fim cu luare-aminte la ceea ce le spune: "Cele ce vă spun să păziti, să păziti!". Vedem că Hristos Domnul nostru, pentru că ei se găsesc ierarhic pe scaunul lui Moise, nu ne-a dat poruncă să ascultăm de ce este al lor, adică de produsul propriei lor rațiuni și gândiri, adică de ceea ce izvorăște din criteriile lor interesate. Ne-a dat porunca să-i ascultăm numai în ceea ce ne spun să păzim. Cuvântul "a păzi" se referă la tot ceea ce Domnul ne-a spus să împlinim sau tot ceea ce e scris în Sfânta Scriptură (sau tot ceea ce a fost legiuit de Părintii Bisericii prin sinoadele ecumenice). Ei, așadar au datoria de a asculta cuvântul lui Dumnezeu și, prin urmare, de a ne îndeamna pe noi să-l păzim. Dacă ei, ca robi ai lui Dumnezeu, aflându-se în libertate, nu vor voi să dea ascultare anumitor lucruri, vor fi liberi să nu dea ascultare, suportând însă toate consecințele pe care le aduce cu sine apostazia, această neascultare și îndepărtare a lor de cuvântul lui Dumnezeu. Noi, fiindcă suntem datori să ascultăm numai poruncile Domnului nostru, întrucât cei ce ne sunt superiori ierarhic nu ne îndeamnă să păzim vreuna din poruncile Domnului, nu suntem datori să-i ascultăm; dacă am fi datori, cuvântul lui Dumnezeu ar spune: toate câte vi le spun vouă să le faceti, faceti-le; adică toate câte vi le spun să le înfăptuiți, înfăptuiți-le. Dimpotrivă, nu numai că nu trebuie să ascultăm de părerile lor, dar Apostolul Pavel este mult mai aspru și spune: "Chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceasta pe care v-am vestit-o - să fie anatema !" (Galateni 1, 8). Domnul nostru, Care după învierea Sa i-a trimis pe Apostoli la capătul lumii, nu le-a dat poruncă să meargă și să-i învete pe oameni învățături diferite, porunci omenesti, cuvinte frumoase teologice și povesti frumoase. Două sunt poruncile pe care le-a dat lor, spunând: "Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, (1) botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sântului Duh, (și 2) învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă" (Matei 28, 19-20). (Să luăm aminte aici ce poruncă dă Apostolilor.)

Vedem, asadar, că cea dintâi poruncă este de a-i boteza pe credincioși, pentru a se sălăslui Dumnezeu însuși în cei botezați și că cea de-a doua este de a-i îndeamna pe credincioși să păzească toate câte El a dat poruncă să fie păzite.

Prin urmare, Sfintii Apostoli și apoi urmașii lor, patriarhii, episcopii, preotii, teologii și așa mai departe, nu pot să-i învete pe oameni ceea ce le spun propriile lor gânduri că e corect sau ceea ce ei însisi cred că trebuie să facem în fiecare situație. Fie cineva patriarh, arhiepiscop, duhovnic, preot, diacon, călugăr sau mirean, este obligat să ne transmită cuvântul lui Dumnezeu, sfătuindu-ne anume să păzim poruncile Domnului nostru: "Căci nu ne propovăduim pe noi însine, ci pe Hristos Iisus, Domnul, iar noi însine suntem slugile voastre, pentru Iisus" (II Corinteni 4, 5).

Asa trebuie să avem o ascultare plină de discernământ, la care putem ajunge numai prin umilintă adevărată. De asemenea, trebuie ca toți robii lui Dumnezeu, indiferent de gradul pe care-l au în ierarhie prin iconomia lui Dumnezeu, să fie uniți prin ascultare cu Capul Bisericii, Care este Domnul Iisus, pentru că, dacă un singur mădular e tăiat, acest fapt aduce

"neorânduială" în tot trupul, iar acest membru va da socoteală pentru dezordinea pe care o va crea.

Terminând cuvântul Său, Domnul a spus: "Dar după faptele lor nu faceti, că ei zic, dar nu fac" (Matei 23, 3). Aici ne putem minuna de măretia dragostei lui Dumnezeu, Care ne îndeamnă să păzim tot ce ei ne spun să păzim, nu însă și facem ce fac ei, pentru că prefăcându-se, ei vor spune, dar nu vor înfăptui. Aici Domnul nostru Hristos ne arată că nu trebuie să-i judecăm, și faptele lor viclene să nu devină cauză a depărtării noastre de El; ne spune că trebuie să păzim cu credință ceea ce ne spun să păzim, indiferent dacă ei însisi în esență nu-L slujesc, nici nu-L iubesc, ci sunt nevoiți de scaunul pe care sunt așezați să se prefacă, îndemnându-ne să păzim poruncile Lui.

Deosebind acum voi înșivă adevărul, vedeti ce veti face, dacă: 1. un episcop vă spune: "Bunii mei copii, Domnul nostru Hristos ne-a profetit în capitolul 13 al Apocalipsei că va veni cineva care ne va impune să acceptăm semnul cu numărul 666 pe mână sau pe frunte. Lucrul acesta nu trebuie să-l acceptăm, pentru că vom fi osândiți pe veci și, ca să nu-L mâhnim pe Hristos, nu trebuie să-l acceptăm nici pe cartea de identitate, nici pe vreun card și nici să votăm proiectul de lege prin care se va da puterea de a ni se impune acest număr, pentru că așa cum e scris Țoricine te silește să mergi cu el o milă, mergi cu el două". 2. Un alt episcop va susține că: "Toate acestea sunt prostii. Nici un număr 666 și nici un semn exterior nu vă va vătăma. Nu vă ocupați de asta, acceptați-l ca să vă faceti treaba și nu mai ascultați țoti fanaticii și pe țoti care văd pretutindeni numai demoni".

Cred că din acest exemplu fiecare dintre voi îi poate distinge pe aceia care îl iubesc și îi slujesc lui Dumnezeu și care au grijă de propria voastră mântuire, și pe ceilalți, interesați numai "să fie văzuți de oameni" (Matei 6, 5) și care vă înșală, voind să se arate buni față de voi și să-și justifice atitudinea lor de apostati, de întoarcere de la Hristos, urmând să-și trăiască viața așa cum le e lor mai bine, pentru a se sluji pe ei însisi și nu pentru a-L sluji pe Hristos. Pentru cei din urmă, să nu uităm că e valabil și ce spune Apostolul Pavel; "Fiindcă țoti caută ale lor, nu ale lui Iisus Hristos" (Filipeni 2, 21).

În Ortodoxie, nici un papă nu L-a înlocuit pe Domnul nostru Hristos prin infailibilitatea sa. Prin urmare, dacă vedem că cineva nu caută cele ale lui Dumnezeu, avem atâția alți buni episcopi și preoți etc. care le caută pe cele ale lui Hristos și putem să-i ascultăm pe ei spunându-ne ce trebuie să păzim. Apostolul Pavel, într-un asemenea caz, sfătuia așa: "Iar de învățat cineva altă învățătură și nu se tine de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după dreapta credință... depărtează-te de unii ca acestia" (I Timotei 6, 3, 5).

Crestinii, dându-și seama că au început să apară unul unul câte unul "semnele", se găsesc, așa cum ne găsim noi țoti, în situația dificilă în care se găsea și Pilat, care în timp ce avea în fața lui întreg Adevărul, se întreba: "Ce este adevărul" (Ioan 18, 38). Mulți frați ai noștri sunt neliniștiți și se întreabă pe bună dreptate în legătură cu multe din aceste chestiuni și în special cu subiectul cărții de identitate electronice.

Intr-o zi, un grup de patru tineri discuta despre cartea de identitate și fiecare avea câte o părere diferită.

Asadar, spuneau:

- Eu m-am sfătuit cu duhovnicul meu și mi-a spus că nu trebuie să primim cartea aceasta de identitate - a spus cel dintâi. Sigur, ca o dovadă mi-a adus foaia părintelui Paisie.
- Mie mi-a spus duhovnicul că sunt "ridicole" toate aceste lucruri și că numai cartea de

identitate nu mă poate vătăma în vreun fel, a spus al doilea.

- Duhovnicul meu mi-a spus că dacă primesc cartea de identitate și pun peste ea o cruce, n-o să-mi poate face rău, a spus al treilea tânăr.

- Eu l-am întrebat pe duhovnicul meu și mi-a spus că el nu se ocupă cu Antihristul, ci cu Hristos și m-a sfătuit să fac și eu la fel, a completat cel de al patrulea.

După toate acestea, tinerii se întrebau cu nedumerire dacă ar trebui să asculte de duhovnicul lor, și dacă da, atunci ce se întâmplă când duhovnicii au păreri diferite și, mai mult decât atât, cu totul contrarii una față de cealaltă.

Mai apoi m-au întrebat și pe mine și le-am spus că fiecare trebuie să asculte de duhovnicul lui până atunci când buna noastră maică Biserica, prin ierarhia ei, se va pronunța și va conduce lupta aceasta, pentru că atunci se vor risipi și norii cei întunecați.

Unii frați ai noștri spun că anumiți preoți își exprimă, siguri de ce spun, părerile și că le și publică în cărți, devenind astfel publică diferența de păreri, cu următorul rezultat: dacă cineva se află în adevăr, atunci se va împărtăși de acest adevăr multă lume, dar dacă acesta nu se află în adevăr, multă lume se va sminti. Biserica noastră spune că nu o să fie cuprinși de hățisuri și nici nu se vor rătăci toți cei care vor avea grijă ca mintea lor să fie plină de râvnă, curată și de trezvie, cu ajutorul Sfintelor Taine și al ascultării duhovnicești. Biserica noastră iubitoare ne învață că Sfântul Duh este Unul și că pentru fiecare problemă are o singură părere și o singură voință. Din acest motiv este imposibil ca firea Sa cea bună să-i "informeze" în legătură cu una și aceeași temă pe cei patru preoți, reprezentanții Lui, pe fiecare în mod diferit. Aceasta se datorează firească faptului că înainte de a ne dedica pe noi însine slujirii lui Dumnezeu, nu ne-am îngrijit atât cât trebuia pentru curățirea sufletului nostru. Dacă fiecare duhovnic și-ar fi lepădat propria lui voință și propria lui părere, ne-am fi unit toți în Unul Hristos, Care este Adevărul cel adevărat, și am fi lăsat astfel harul să lucreze și am învățat toate câte El "ne-a poruncit". Asadar, nu trebuie să ne înstrăinăm atunci când ne aflăm în fața unei multitudini de păreri, ci bine ar fi să avem în vedere porunca Apostolului: "Nu vă lăsați furati de învățăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriți prin har inima voastră" (Evrei 13, 9); și cât vom putea, să ne împărtășim de Sfintele Taine, ca să se lumineze mintea noastră "să nu mai fim copii duși de valuri, purtați încoace și în colo de orice vânt al învățăturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin viclesugul lor spre uneltirea rătăcirii" (Efeseni A, 14).

Până când maica noastră Biserica, prin preacucernica ei ierarhie își va conduce ca un bun păstor turma, și credem că acest lucru se va întâmpla curând, "tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care esti încredințat, deoarece știi de la cine ai învățat, și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea întru Hristos Iisus" (II Timotei 3, 14-15).

Cine nu este teolog ?

Intr-o revistă s-a reprodus un text publicat de o altă revistă, care, după ce a fost citit, i-a scandalizat pe foarte mulți creștini. Vom prezenta aici câteva puncte ale acestui articol, pentru a constata fiecare că sunt aspecte inacceptabile pentru Ortodoxia noastră. Asadar, acolo scrie: 1. "Trebuie să subliniem că nu sunt teologi toți cei care identifică Antihristul cu 666". Revista în cauză, republicând articolul, arată că nu cunoaște și că disprețuiește întru totul textele sfinte ale Scripturii noastre, cu impietate spunând "că nu sunt teologi (de Dumnezeu cuvântători)" atâția și atâția sfinți ai Bisericii noastre care ne-au lăsat prin tradiție scrieri și opere foarte pretioase, unde s-au pronunțat în legătură cu tema noastră; să pomenim numai câțiva: Sfântul Efreem Sirul, Sfântul Irineu episcop al Lyonului, Sfântul Andrei episcopul Noii Cezareei,

Sfântul Ipolit papă al Romei, Sfântul Areta episcopul Noii Cezareei și atâția alți sfinți ai Bisericii noastre. Oare nu se rusinează necredinciosii să spună că sfinții noștri "nu sunt teologi (de Dumnezeu cuvântători)" ? (Noi, considerând această necinstire adusă Sfinților o necinstire a propriei noastre persoane, le spunem că numai prin faptul de a disprețui, de a desconsidera și de a necinsti pe sfinții noștri și de a se considera teologi pe ei însisi arată în ochii tuturor căderea duhovnicească pe care au suferit-o, potrivit cu legea duhovnicească, care spune: "Oricine se înalță pe sine (mai presus de sfinții noștri) se va smeri" (Luca 18, 14). 2. Acelasi articol arată că autorul nu cunoaște absolut deloc poziția Bisericii lui Hristos și, prin extindere, nici pe cea a Sfântului Sinod, care ca o Maică, prin circulara sa, a făcut apel și printre altele a explicat fiecareia că: "Astfel, cu durere observăm că progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice s-a legat așa cum nu trebuia de numărul 666, care se folosește ca număr principal de cod în respectiva tehnologie. Se spune în mod limpede în Sfânta Carte a Apocalipsei că numărul acesta este numărul Antihristului... Și, prin urmare, nu e cu putință ca un creștin să fie indiferent atunci când constată introducerea voită și sistematică a acestui număr în viața sa; și în viața națiunii elene, care este aproape în întregime ei creștină și ortodoxă" (fragment din circulara nr. 2626/7 aprilie 1997 a Sfântului Sinod). La sfârșit, ne întrebăm: redactorul articolului în cauză și revista care l-a republicat (ca pe un "răspuns" !), ei însisi "au fost străini în Ierusalim și nu cunosteau cele din cetate" (Luca 24, 18), sau au proclamat vreo biserică a lor, spunând numai ceea ce în mod arbitrar judecă ei însisi singuri a fi corect ? Altfel, nu se explică atitudinea lor. Sfânta Comunitate de la Sfântul Munte Athos, prin circulara nr. 5 din 18 martie 1993 mărturisește foarte clar că: "Fără nici o îndoială, se pregătește terenul pentru pecetea nesuferită, urâtă și antihristică a lui 666". Asadar, autorul articolului și redactorul revistei, dacă sunt conștienți de ceea ce fac, numai atât se cuvine să facă: reconsiderându-și părerile, să le ceară iertare cititorilor și să se adune în jurul pozițiilor ortodoxe ale Bisericii noastre, smerindu-și gândirea, care e mai degrabă trufasă, și să cumpănească și să socotească bine cele spuse de fericitul Părinte Paisie, cel care a spus și a scris: "Mă uimesc ! Nu-i pun pe gânduri toate aceste fapte și întâmplări ? De ce nu pun fie un semn măcar de întrebare la interpretările creierului lor ? Dacă ajută Antihristului pentru pecete, cum oare nu vor târî și alte suflete spre pierzanie ? Asta se înțelege de la sine, pentru că este scris: "(...) ca să ducă în rătăcire, dacă se poate, pe cei alesi" (Marcu 13, 22). Vor fi duși în rătăcire cei ce vor interpreta aceste lucruri numai cu mintea lor".

De ce vom fi osândiți pentru semn ?

În același articol amintit putem citi: "Nici un semn nu ne va duce în iad, decât lepădarea de Hristos și lipsa de iubire. Fără voia noastră liberă, nici un semn (pecete) nu va acționa asupra noastră nici spre mântuire, dar nici spre osândă". De asemenea și alții ne-au pus întrebarea: "De ce, dacă vom avea un număr de cod pe mână, vom fi pedepsiți și trimiși în iad ?"

Îi întrebăm și noi pe cei care spun că doar lepădarea de Hristos aduce după sine osândă: dacă Domnul nostru Hristos n-ar fi spus că: "De cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui" (Matei 10, 33), ci ar fi zis: "Chiar de vă veți lepăda de Mine în fata oamenilor, nu contează, ajunge ca înăuntrul vostru să nu vă lepădați, căci Eu oricum tot vă voi duce în rai", atunci ar mai fi fost lepădarea un act care să aducă osândirea ? Firește, ne veți răspunde: Nu, deoarece atunci n-ar mai fi fost legiuit acest lucru de către Legiuitor. Acelasi lucru se pare că-l spune și Apostolul Pavel: "Căci fără lege, păcatul era mort" (Romani 7, 8) și "unde nu este lege, nu este nici călcare de lege" (Romani 4,15) și, de asemenea: "prin Lege vine cunoștința păcatului" (Romani 3, 20) (cunoaștem păcatul și devenim conștienți de el numai după ce e dată legea împotriva lui). Astfel e alungată neștiința și păcătosul nu mai are putința de a se dezvinovăți. Astfel, acceptăm faptul că nu lepădarea în

sine este actul care aduce pedeapsa, ci încălcarea unei porunci date de Domnul Hristos și care a fost rânduită să aibă urmări vesnice (Matei 25, 41-46). Nerespectarea poruncilor are urmările' cuvenite. Pentru păzirea acestor porunci, pe care nesocotindu-le cineva are de suferit vesnic despărtirea de Dumnezeu, mii și mii de oameni si-au sacrificat viața din iubire fierbinte pentru Hristos. Țoți acestia sunt cetele de martiri și de mărturisitori ai credinței noastre care, dacă Domnul n-ar fi legiuit ca urmare a lepădării osânda vesnică a iadului și despărtirea sufletului de Dumnezeu, poate nu si-ar mai fi jertfit viața. Dar din dragoste pentru El, chiar dacă lepădarea n-ar fi adus după sine osânda iadului, de El tot nu s-ar fi lepădat.

Să vedem acum ce-a rânduit Domnul în legătură cu tema pecetii, care sunt urmările pe care le vom suporta, nesocotindu-I poruncile și de ce le vom suporta.

Domnul nostru Hristos a spus că oricine se va lepăda de El va merge în iad și va fi pedepsit. Unora poate li se va părea că e aspru pentru o simplă discuție în care ne lepădăm de El să suportăm în consecință caznele vesnice. De aceea îi îndemnam unii pe mucenici ca să evite martiriul, să se lepede de Iisus în afară, dar înlăuntrul lor să creadă în El. Mucenicii însă le-au răspuns că sunt mai răi decât prigonitorii lor, pentru că aceia îi lipseau de viața aceasta trecătoare, pe când acestia încearcă să-i lipsească de viața cea vesnică.

Domnul a prezis acum 2000 de ani că va veni cineva care va impune un sistem mondial de negot la care, ca să participe cineva, va trebui să aibă un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte. Domnul a lăsat pentru motive pe care le cunoaște prea înțeleapta Lui Judecată ca: "Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui, sau pe mâna lui, va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei sale, și se va chinui în foc și pucioasă, înaintea sfinților îngeri și a Mielului. și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 9-11). Ne explică așadar în Scriptură foarte limpede că, dacă ne învoim cu acest sistem și ne lăsăm însemnați, urmarea acestui consimțământ va fi pedeapsa vesnică a iadului.

Acum să vedem din ce motiv această pecete este considerată lucrare aducătoare de pedeapsă. Când noi, creștinii, suntem botezați și suntem unși în numele Domnului nostru Iisus Hristos cu Sfântul Mir, chiar dacă suntem unși în exterior, pe trup, de către preot, această ungere lucrează asupra sufletului nostru într-un mod tainic și duhovnicesc și mijlocește pătrunderea harului Preasfântului Duh, ceea ce înseamnă că Dumnezeu Insusi intră în noi; astfel, în mod oficial suntem socotiți robi ai Celui Unuia-Născut, ai Domnului nostru Iisus Hristos. Sfântul Ioan Damaschinul spune: "Untdelemnul Botezului este înțeles ca o veste a Ungerii și ne face pe noi unși și ne vesteste prin Sfântul Duh mila lui Dumnezeu" (cf. Dogmatica, vol. 1, ed. Credința ortodoxă, p. 446).

Vedem așadar că prin simpla folosire exterioară a Sfântului Mir se împlineste marea Taină în lume, se întemeiază împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul omului. și așa cum Dumnezeu a lăsat prin această simplă ungere pe dinafară cu untdelemn să se îplinească marea Taină, să ne unim tainic cu Sine, tot El însusi a lăsat ca prin acest semn exterior să se steargă propria Lui pecete și să ne despărtim pe veci de El. Vedem, de altfel, că Sfânta noastră Biserică ne învață să facem pe trup simbolul și semnul Sfintei Cruci. Făcându-ne semnul Sfintei Cruci, ne apărăm ca și cu un zid de orice rău, iar demonii sunt alungați. Nu e doar un simbol exterior lipsit de importanță, ci are influență duhovnicească. și acest mare eveniment l-a lăsat Dumnezeu să se îplinească printr-o folosire exterioară. Vedem apoi cum Dumnezeu poruncește profetului Moise să întindă mâinile în așa-fel încât să formeze semnul Crucii, și câtă vreme trupul lui formează semnul Crucii, dusmanii sunt puși pe fugă, dar atunci când le

coboară, israelitii s unt învinsi. Asa cum spune Sfântul Ioan Damaschinul, "simbolurile care se văd sunt ale unor lucruri văzute doar cu mintea".

Să revenim la tema noastră: primirea acestui semn dat oamenilor va avea sensul acceptării unui stăpân și domn străin. Pentru că, în timp ce Botezul și Mirungerea se fac în numele Domnului nostru Iisus Hristos, acest semn se leagă de numele sau de numărul numelui Antihristului. Iar din versetul: "Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. și numărul ei este sase sute saizeci și sase" (Apocalipsa 13, 18) vedem că nu e vorba de un simplu simbol exterior și de un semn gravat sau de un număr întâmplător, ci de acceptarea de bunăvoie (pentru cei care-l acceptă) a unui stăpân străin, a Antihristului, și de înstrăinarea noastră automată și vesnică de singurul și adevăratul nostru Domn. Dumnezeu, asadar, nu pedepsește pe nimeni, noi singuri, de bunăvoie, acceptăm chinul nostru vesnic, punându-ne pe noi însine în slujba diavolului și supunându-ne lui. Acest semn îl primește cineva prin liberă voie; în primul stadiu, la un anumit moment, când și legal este consfin tit și intră încet, încet în viața noastră; și în stadiul final, când prin atitudinea noastră nepăsătoare vom lăsa să ni-l impună și vom ajunge în punctul culminant al unei dileme finale: ori Sfânta Ungere în numele Domnului nostru Iisus Hristos, ori semnul cu numărul numelui fiarei. și atunci fiecare va face alegerea sa potrivit cu: "Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni. Fiindcă sau pe unul va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va tine și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteti să slujiti lui Dumnezeu și lui mamona" (Luca 16, 13) (căci este vorba despre mamona la modul propriu, dacă prin acest semn cineva deră la acest sistem economic mondial).

Esential, asadar, nu este numărul 666. Acest număr este pur și simplu un element în plus pentru a ne trezi. Ceea ce nu vrea Dumnezeu de la noi este să ne învoim să revindem diavolului libertatea pe care El ne-a dăruit-o prin sfîntitul Său sânge, răscumpărându-ne din blestemul legii. Dumnezeu nu ne vrea robi și nu dorește să arătăm supunere aceluia care va încerca să ne pună pe mâna dreaptă sau pe frunte semnul stăpânirii lui și să ne întoarcă la epoca în care stăpânii își recunosteau sclavii după tatuajul de pe trup. Redăm mai jos un text care a apărut în "Washington Times" din 11 octombrie 1993, sub titlul "Tatuajul national de înaltă tehnologie" și care arată că sunt adevărate toate câte se spun:

"Este vorba de 'SmartCard', adică de cardul inteligent pe care vrea să-l impună presedintele Clinton. A fost fabricat de societatea 'Hughes Aircraft Company' și oricine îl are nu-l va pierde niciodată, a spus Clinton ! E vorba de un transponder implantat în corpul omenesc cu seringă. Ce este un transponder ? Este un nou termen tehnic format din două cuvinte: transmiter (emitător) și responder (receptor). Transponder-ul primește semnale de unde radio de la un anumit emitător, le amplifică și le transmite pe o altă frecvență unui receptor ! Acest microcipulet introdus cu o seringă este cel mai genial, cel mai sigur, cel mai ieftin, cel mai fiabil, trecând toate testele cu succes și este prin toate acestea o foarte bună metodă de recunoastere a persoanelor, folosind unde radio. Mărimea lui nu depășește mărimea unui bob de orez, și pur și simplu se pune sub piele".*

Care subiect are întâietate ?

Ii auzim pe multi, voind să-si impună propria lor luptă pentru o cauză, că declară încontinuu: "Acest subiect de care ne ocupăm este major și trebuie să-i dăm întâietate !" Natural, ascultăm multe lucruri despre foarte multe subiecte, de la cele de cea mai mică importanță până la cele de importanță majoră, cum este și cel al ecumenismului. Ceea ce putem spune cu toată certitudinea este următorul lucru: toate problemele răsar dintr-o singură rădăcină care,

acoperită de pământ rămâne nevăzută, dar care ne face să ne despărțim, ocupându-ne fiecare cu miile de ramuri care ies din ea. Si, mai ales, ne face să ne certăm între noi și să uităm astfel complet de rădăcină. Este trist lucru să ne tulburăm, luptând împotriva tuturor acelor care contribuie cu orice chip la ecumenism - și contribuie rău - și să nu luptăm ca să smulgem rădăcina pe care, dimpotrivă, o și udăm și o și îngrășăm. (In cartea cu titlul "Păziti-vă de rătăcire", veti avea posibilitatea să cunoasteti izvorul ecumenismului și cine bea apă din ace st izvor ca, astfel, devenind constienti de problemă, dacă vrem, să luptăm împotriva ei și să o lovim la rădăcină și nu în ramuri. Când cineva vrea să dărâme un zgârie-nori nu se duce la etajul 130 și începe să dărâme etaj cu etaj, pentru că ar muri, iar acel zgârie-nori ar rămâne tot la locul său. Dar dacă-i va pune explozibil la temelie, în cinci minute își va atinge scopul.) Aceia care ne creează toate problemele, văzându-ne că luptăm în diverse chipuri împotriva lor, au hotărât că, pentru a-si atinge scopul, nu există altă solutie decât să ne aservească; și au găsit acest mod electronic, desăvârșit pentru puterile omenesti. Acum judecati și singuri, o dată ce vom deveni robii unei "autorități" necunoscute, vom mai putea lupta oare împotriva tuturor celorlalte pe care vor fi avut grijă să le impună prin lege, de vreme ce oricine se va opune va fi pedepsit și urmărit zi și noapte, fără odihnă. Asadar, v-ati întreat ce ati putea face aflând că ecumenismul este dirijat de UE în scopul convergenței religii lor și al diferentelor de dogmă, în perspectiva superstatului unitar, urmând să fabrice un cetățean european unitar, fără dezbinări născute din convingeri religioase și fără diferente de dogmă ? Vă informăm că nu veti putea face absolut nimic. Vom fi nevoiti să urmăm ordinele UE și să ne conformăm. Altfel, vom fi acuzati că suntem nationalisti și că reanimăm patimile religioase din Evul Mediu, de vreme ce, potrivit argumentelor lor, vom fi socotiti un pericol pentru interesul public și national. Iar acordul Schengen a avut grijă să cuprindă toate aceste cazuri în obiectivele sale. Atât am vrut să vă spunem aici, iar cel ce voieste să priceapă, să priceapă ! Cine nu înțelege e nevoit să aibă puțină răbdare și va înțelege, numai că atunci va fi prea târziu. Lăsăm judecătii dumneavoastră ierarhizarea problemelor și stabilirea priorității fiecărui subiect. Oricare va fi părerea dumneavoastră, o vom respecta întru totul, după cum vom respecta prioritatea pe care o dati subiectului de care vă ocupati. Noi pur și simplu dorim să înțelegeti că vrem să fiti liberi, ca să puteti lupta pentru această cauză.

Cum vom proceda cu banii și cum vom mânca ?

Este o întrebare pe care o putem auzi adeseori pusă de multe persoane, o întrebare care se adresează tuturor. Unii se gândesc că vor supravietui fără să aibă contact cu acest sistem economic, iar altii vor să încerce să vadă, prevăzând anii grei care vor urma, dacă nu cumva pot urma pilda dreptului Iosif în Egipt când a fost înștiintat că vor urma 7 ani de foamete și a strâns alimente pentru a avea la nevoie. La început putem constata că avem o strategie "bună" ! Dar, chiar înainte de a începe războiul cu "turcii", ne îngrijim să avem un loc unde să ne ascundem și să avem ce mânca. Adică îi ajutam de la început pe propriii nostri dusmani, cum nu-i ajută nimeni altcineva, spunând: "Incercati să faceti ce vreti! Noi am luat deja hotărârea că ne veti învinge !" De la început se vede ce moral scăzut avem, lucru pe care nu-lîntâlnește nimeni, nici măcar la jocurile sportive. Asa cum la baschet sportivii unei echipe, chiar și atunci când pierd cu diferență de 10 puncte și mai au 30 de secunde până la sfârșitul meciului, nici atunci nu depun armele.

Ca duhovnic nu pot să-mi spun aici propria mea părere, dar sunt dator să vă spun ceea ce ne-a poruncit Domnul Iisus să facem. Domnul Iisus ne-a dat ca primă poruncă: "Căutati mai întâi împărăția lui Dumnezeu" (Matei 6, 33). Atunci când noi arătăm ascultare și cerem mai întâi de toate să împărătească Hristos în sufletul, în mintea si, prin urmare, și în familiile noastre si, prin extindere, în orasul nostru și în tara noastră, atunci bunul Dumnezeu ne-a făgăduit (și nu

există nici o posibilitate să se întâmple altfel) că toate cele de care avem nevoie ni le va da El. De aceea a spus că: "Toate acestea se vor adăuga vouă" (Matei 6, 33). De altfel, e logic, întrucât dorim "să fim împărați" de El și, prin urmare, să fim robii Lui. Hristosul nostru își ia asupra-Si să aducă tot ce are nevoie cel care lucrează numai pentru El, mai înainte chiar ca acesta să aibă nevoie: "Stie dar Tatăl vostru cel ceresc că aveți nevoie de ele" (Matei 6, 32), și pentru aceasta a spus: "De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiti pentru sufletul vostru ce veți mânca" (Matei 6, 25). Ca să ne dea să înțelegem că-L interesează ce vom mânca, a spus: "Priviti la păsările cerului, că nu seamănă nici nu seceră, nici nu adună în jirnite, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus de ele?... Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca. (...) Stie doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele" (Matei 6, 26-32). Trebuie, asadar, să facem ascultare Domnului Hristos și să vrem din toată inima noastră să împărațescă El în noi, în familia noastră, în orasul nostru, în patria noastră și să respingem și să ne împotrivim la orice altfel de împărăție care ni se impune prin patimi înăuntrul nostru și în chip felurit în familia noastră, în orasul nostru, în țara noastră. Imi închipui că ati înțeles ce vreau să spun, pentru că, dacă ne vom smeri și vom căuta împărăția lui Dumnezeu, pentru toate aceste lucruri nu trebuie să ducem grijă. Aceasta este treaba lui Dumnezeu și nu va exista niciodată nici o problemă. Profetul David adevăratește, dându-ne spre pildă experiența lui: "Tânăr am fost și am îmbătrânit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici semintia lui cerând pâine" (Psalm 36, 25). '

Dacă nu căutăm, fraților, împărăția lui Dumnezeu, și cu nepăsare vom lăsa să se instaureze împărăția aceluia al cărui număr al numelui este 666, atunci, în măsura în care suntem nepăsători, vom fi nevoiți să suportăm și consecințele nepăsării; astfel, de vreme ce fiecare își va asuma partea de răspundere care i se cuvine, va ridica pe umerii săi povara cu neputință de ridicat a grijii pentru sine, pentru a constata apoi foarte limpede ceea ce până acum nu stia: "Fără de Mine nu puteți face nimic" (Ioan 15, 5).

Crestinii și, în special, grecii, sunt oameni cu mare râvnă; din acest motiv nu putem nici măcar concepe că ar fi cu putință a-si face gânduri pentru ce vor mânca în vremurile Antihristului, din moment ce, mai ales în perioade de pace, oameni trăitori în lume stau de bunăvoie în fața vreunei clădiri a vreunui lider politic și fac greva foamei până la moarte; și fac acest lucru numai și numai pentru o ideologie lumească. Nu putem crede că acestia au idealuri (pentru care se jertesc) mai înalte decât cele ale creștinilor. Singura diferență este aceea că creștinii, atunci când se sacrifică pentru Domnul nostru Iisus Hristos, care este Adevărul, se sacrifică cu bucurie (căci pe cel ce fericit se dă pe sine Dumnezeu îl iubeste...). Am putea justifica faptul putinei credințe a unora dacă cei care se lasă "însemnați" ar duce-o bine. Dimpotrivă, însă, din Scripturi stim că loviturile Apocalipsei numai ei le vor primi: "Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei" (Apocalipsa 14,11).

Dacă acum cineva nu dorește să se încredințeze pe sine lui Dumnezeu, să-l asculte pe Alexandru cel Mare care, într-o zi, a găsit un soldat de-al său ascuns într-un tufis și l-a întrebat:

- Cum te cheamă ?
- Alexandru, a răspuns soldatul.
- și de ce stai aici ascuns și înfricosat ?
- Pentru că mi-e frică de luptă.

Atunci Alexandru cel Mare, i-a răspuns:

- Ascultă, soldatul, ori îți schimbi numele, ori îți schimbi tactica.

Unii frați ai noștri care, într-adevăr, îl iubesc pe Hristos și sunt hotărâți să nu adere la acest sistem economic - sistem care impune ca, pentru a putea face cineva tranzacții economice și

operatiuni cu bani, să primească semnul cu numărul numelui aceluia - au prevederea să cumpere un domeniu într-o regiune îndepărtată și să construiască acolo o casută, unde în anii aceia ducându-se, nelegati de nimic, să planteze legume de grădină și să se întretină. Aici din nou trebuie să vă măhnesc, trebuie însă să înțelegem precis ce va fi. De aceea va trebui să amintesc tuturor fratilor nostri că, pentru a nu se aplica sistemul acesta în țara noastră, soluția e una singură: lupta. Voi explica de ce toate măsurile de precauție nu vor avea nici o putere.

Veti fi înțeles că mai înainte încă de a se fi votat bine legile și acordul care permite culegerea și prelucrarea informațiilor, au avut grijă să se impună formularul fiscal E-9, prin care declarăm tot ce avem, unde se află, precum și toate bunurile noastre descrise în detaliu. Prin urmare, în această clipă statul cunoaște cu exactitate tot ce posedăm și unde anume se află. În același timp însă, prin sistemul mondial de control, după cum vedeti, se impozitează absolut orice. Pentru a se justifica deținerea oricărui bun, posesorul trebuie să aibă veniturile corespunzătoare. Întrucât nu vom adera la acest sistem, nu vom fi în stare să justificăm posesarea vreunui bun mobil sau imobiliar și nici nu vom putea face față obligațiilor noastre fiscale în momentul în care, așa cum a profetit și Sfântul Cosma al Etoliei, vor pune impozit chiar și "pe găini și pe ferestre". Astfel, chiar dacă posedăm ceva, pentru că nu vom putea face față obligațiilor fiscale, tot ce avem o să ni se ia.

Poate cineva va spune: dacă n-am declarat ce posed, de unde va ști Statul că am o casă sau un teren în cutare sau în cutare loc. Stim cu toții că e ilegal să nu ne declarăm averea și că se pedepsește de lege, iar pedeapsa se aplică atunci când se constată abaterea. Mai mult, dacă altcineva declară propriul nostru domeniu, Statul îl va crede pe el și nu pe noi, pentru că noi nu-l avem declarat.

Firește că pe măsură ce timpul va trece, legile vor deveni mai aspre, încât vom depinde cu totul de Stat; nu vom mai putea păstra nimic care să fie al nostru, întrucât nu vom fi plătit impozitul. Asadar, în ceea ce ne privește, au grijă ca Statul să fie "actionar și asociat", încât noi însine să nu mai putem deține nimic în mod independent.

Toate aceste lucruri le spunem doar: 1. Ca să avem cunoștință și să nu ne culcăm pe o ureche crezând că putem să ne îngrijim de ziua de mâine în felul arătat mai sus; 2. Ca să nu ne risipim în dreapta și în stânga, privindu-se fiecare pe sine, în timp ce ar trebui ca noi toți, cu toate forțele noastre, să luptăm împreună ca să nu se aplice acest sistem economic în țara noastră; 3. De vreme ce cel ce scrie aceste lucruri personal le vede întâmplându-se, are răspunderea personală de a-i informa pe frații săi încât, atunci când mai târziu își vor da seama ce ne-a lovit, să nu spună: "Uitaiți, nu s-a găsit nici unul să ne spună două lucruri măcar".

Unii care ei însisi au o problemă și vor să se justifice și în afară poate vor spune că toate câte le discutăm aici sunt ipotetice. Le răspundem că în această clipă îi și vedem pe unii înfăptuind anumite lucruri, dar pentru că încearcă să pună totul la cale într-ascuns, sigur anumite lucruri trebuie să le presupunem. Pentru că atunci când vedem pe cineva că aruncă vreascuri uscate în jurul casei unui frate de-al nostru și le udă cu benzină, trebuie să presupunem că o face numai și numai ca să dea foc casei. Acum, dacă unii dintre noi ne vor acuza că vorbim la modul ipotetic numai pentru faptul că a pus lemne și a turnat benzină, dar n-a aprins și focul, le răspundem că trebuie să presupunem ce are de gând să facă cel bănuț, ca să putem păzi dinainte casa fratelui nostru și să facem orice ne stă în putință pentru a îndepărta lemnele și benzina. Pentru că, atunci când toate vor fi pregătite, scânteia este o chestiune de secundă și totul devine cenusă cât nu gândesti. Așa cum atunci când cineva vede venind n ori negri și căzând primele picături presupune că va ploua și aleargă să-si ia umbrela ca să nu-l plouă, tot așa și noi avem poruncă de la Domnul Hristos ca, atunci când vedem aceste semne să

presupunem și ce va urma. Domnul Hristos așa a lăsat să purcedem, spunând: "Învățați de la smochin pilda: Când mlădita lui se face fragedă și odrăsește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape la usi" (Matei 24,32-33). În timp ce pentru ceilalți a spus: "Când vedeți un nor ridicându-se dinspre apus, îndată ziceți (presupuneți) că vine ploaie mare; și așa este. Iar când suflă vântul de la miazăzi, ziceți (presupuneți) că va fi arsită, și așa este. Fătarnicilor ! Fata pământului și a cerului știți să o deosebiți, dar vremea aceasta cum de nu o deosebiți ?" (Luca 12, 54-56).

Din această cauză, toți vă spunem că trebuie să luptăm acum, pentru că și Domnul nostru a spus: "Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze" (Ioan 9,4).

De aceea și Sfântul Sinod a explicat că: "... nu este cu putință ca un creștin să fie indiferent în legătură cu introducerea voită și sistematică a acestui număr în viața noastră și în viața națiunii elene, care este aproape în întregime creștină și ortodoxă". Pentru aceasta și Sfânta Obște a Sfântului Munte a scris că: "Chemăm poporul grec să manifeste prin orice mijloc legal și democratic împotrivirea la emiterea noilor cărți de identitate electronice și la votarea în Cameră a modificării legii privitoare la înscrierea religiei". și continuă: "Nici o nouă lege nu poate proteja libertatea personală a cetățeanului de tehnologia electronică contemporană ale cărei posibilități sunt nelimitate. Numai desființarea definitivă a legii (...) va alunga toate temerile și va potoli neliniștea vie a poporului grec față de iminentul 'Dosar electronic' general care fără nici o îndoială va pregăti terenul și pentru atât de urăta și nesuferita pecete antihristică 666. Frați ortodocși creștini greci, treziți-vă și rămâneți statornici și de neclintit în Sfânta noastră Credință Ortodoxă și nu vă îndoiti că 'Aceasta este credința cea care va birui în lume !'"

Pentru aceasta și sfinții cetergumeni de la mănăstirile aghiorite scriu, atrăgându-ne atenția. De aceea și preasfințiii episcopi, prin circularele lor pe care le trimit mitropoliilor, își informează turma și cu curaj declară în scris că se împotrivesc acestui regim al Antihristului, care urmează să se impună.

De asemenea, după cum am scris și în cartea "Urna alegerii", Parintele Paisie a spus: - Ascultă, fiule, atunci când vezi că cineva îți pune foc în casă cu un chibrit, în momentul în care focul este încă la început, îți stă la îndemână să-l stingi cu un pahar cu apă. Dacă însă neglijezi și spui: A, nu-i un foc prea mare, atunci din cauza indiferenței și neglijenței tale focul va crește și-ti va arde toată casa. Atunci n-o să mai poți face nimic altceva decât să te lași biciuit fără milă de propria ta conștiință și să stai și să-ti privești plângând propria nenorocire.

Criza artificială

Trebuie să cunoașteți că nu va fi posibil ca acest sistem de control mondial să se instaureze pe față, adică inspiratorii lui nu vor veni să ne spună niciodată în față: "Vrem să vă desființăm libertatea personală și să vă punem sub un control non-stop". Dimpotrivă, atunci popoarele s-ar ridica, și "ambasadorii" sistemului n-ar ști unde să se mai ascundă. Trebuie, prin urmare, să aplice mai întâi o politică și să-i pună la cale introducerea, făcând într-o primă fază ca poporul să simtă nevoia unui sistem, o nevoie însă creată de o criză artificială. Să dăm câteva detalii:

Să luăm spre exemplu problema drogurilor. Probabil veți fi observat că dacă mai înainte existau legi severe pentru cei ce foloseau și vindeau droguri, fenomenul era rar; când și când mai auzeam de câte un narcoman. Încet, încet însă, s-a pus la cale elasticizarea legilor. Astfel

au fost blocate actiunile politistilor și astăzi am ajuns în punctul în care traficantii de droguri sunt judecati formal și eliberati în scurt timp, luându-si de la capăt comertul, fără să se teamă de nimic. Acestlucru, asa cum țoti ne dăm seama, a avut ca rezultat faptul că o mare parte din tineretul Greciei cunoaste experienta drogurilor. Părintii copiilor dependenti de droguri, dar și părintii celor care se tem ca nu cumva copiii lor să sfârșească prin a se droga sunt indignati de acesti traficanti care le duc copiii la dezastru și protestează în toate directiile, cerând să se facă ceva pentru ca cei responsabili să fie arestati. In timp ce cetățenii se găsesc într-un asemenea punct al disperării și cer stăruitor să se facă ce va pentru combaterea traficului, cu droguri care, asa cum am spus, în mod artificial a fost adusă până la acest punct, auziti de pe buzele unor ministri propunerea de a se desfiinta și legile care mai există și de a se legaliza cultivarea drogurilor, ca să poată fi liber cultivate, chiar și în ghiveciul de pe balcon. Ne închipuim că înțelegeti acum unde ar duce, într-o primă fază, cultivarea liberă, circulatia și întrebuintarea drogurilor usoare. Este de la sine înteles că le vor consuma tot mai multi tineri. Prin urmare, factorii responsabili vor căuta să-i găsească pe traficantii de droguri puternice, în timp ce deja comertul lor va fi în floare. Pe măsură ce problema va deveni mai arzătoare, se vor întâmpla două lucruri: vom fi din ce în ce mai disperati și mai indignati, vom cere cu disperare să se ia măsuri și să fie prinsi și pedepsiti vinovatii, în timp ce, pe de altă parte, vom asculta justificări absurde de genul: "Nu-i putem combate pe traficantii de droguri, pentru că nu-i putem găsi", indiferent dacă atelierele producătoare de droguri din Turcia sau din Scopije lucrează nestânjenite zi și noapte. In acest punct, criza artificială pe care o urmăreau si-a atins scopul. Lumea a ajuns în punctul de a cere cu disperare o solutie și momentul "servirii" sistemului celui mai totalitar, a celui mai lipsit de libertate și a celui mai antidemocratic a sosit. Ba chiar sub forma de acadea. Infățisându-ni-se drept mântuitorii nostri, ne vor spune că trebuie să aderăm la acordul Schengen și să votăm o lege care să permită culegerea de informatii și prelucrarea lor si, de asemenea, să dăm fiecărui om un număr de cod unitar de înregistrare care, în ultima fază, se va afla pe mână sau pe frunte, pentru a putea în acest fel, într-o fractiune de secundă, să localizeze infractorii prin satelit, să verifice la bancă depunerile de bani "murdari"; si, în acest fel, bietii părinti care își văd copiii stingându-se nu mai au altă iesire decât aceea de a accepta solutia care li se propune (chiar dacă, în conditii diferite, nu le-ar fi plăcut) pentru că trebuie să pună mai presus de libertatea lor viata copilului lor. De altfel, cei mai multi oameni preferă formula: "Mai bine robi și vii, decât morti și liberi". In mod firesc, atunci când se vor aplica toate aceste planuri dictatoriale, să nu credeti cumva că va fi combătut comertul cu droguri, pentru că țoti stiti foarte bine cine sunt aceia care se găsesc în spatele traficantilor și ce interese urmăresc și stiti că ceea ce îi interesează este ca popoarele să fie narcotizate, ca să nu înțeleagă foarte bine unde sunt conduse și să nu poată reactiona. Martor al tuturor lucrurilor pe care le spunem invocăm poporul Frantei care, după ce a pătit ce am pătit și noi și a fost nevoit să semneze acordul și să fie pus sub urmărire, a văzut cu surprindere că nu numai că drogurile nu s-au redus, ci că, după validarea acordului și după suspendarea controlului vamal, Franta a fost inundată de droguri care vin din Olanda. Aici întrebăm: Oare nu cumva și lor li s-a spus că acordul Schengen a fost făcut pentru combaterea drogurilor și a criminalității ? Credem că înțelegeti până aici puțin din ritualul lor întunecat. Acum nu rămâne decât ca dumneavoastră singuri să urmăriti toată punerea la cale a acestei crize artificiale, la toate nivelurile vietii noastre și dumneavoastră singuri să constatati că este adevărat ceea ce spunem, adică: 1. mai întâi infractiunile grave nu vor mai fi pedepsite, iar legile vor deveni mai elastice, domnind astfel fărădelegea care minimalizează infractiunile mari, transformându-le în delictе minore; 2. vine mai apoi constientizarea de către noi țoti a adevăratei situatii si, astfel, vom începe să căutăm cu disperare o solutie pentru această problemă; 3. va veni "solutia" pe care o vor propune "mântuitorii" nostri, într-o primă fază prin promovarea unei cărți electronice si, în stadiul final, prin punerea la cale a fixării codului pe mână sau pe frunte, asa cum bine scrie și cuviosul părinte Paisie:

"Asadar, în spatele acestui sistem perfect al cardului de deservire de siguranță realizat pe computer, se ascunde o dictatură mondială și robia Antihristului (Apocalipsa 13, 16)".

Pentru a vedea cum va arăta peisajul în ansamblu, ne vom referi la câteva cazuri unde deja criza artificială este destul de înaintată. Furturile cer ca soluție retragerea banilor și adoptarea unui card electronic. Vă vom lăsa însă să luați singuri inițiativa și să vedeți cum se pregătește criza artificială a creșterii numărului de furturi, pentru că toți trebuie să înțelegem ce cântec ne cântă, și cum vor izbuti să ne facă să dansăm pe el.

Creșterea comerțului cu prunci, a adopțiilor ilegale s.a.m.d. constituie un alt exemplu. Vedeti ca prin elasticizarea legilor a crescut la maximum și această problemă. Veti vedea că soluția care va fi propusă va fi implantarea unui microcip noilor născuți încă de la naștere, pentru a putea fi urmăriți și pentru a nu fi pierduți. O mică demonstrație ne-o fac implantând încă de pe acum microcipuri animalelor. Astfel, sustin ei, controlează animalele fără stăpân și găsesc, prin satelit câinii pierduți, dar și pe stăpânul lor.

Combaterea evaziunii fiscale este încă o pietricică la edificiul propagandei lor. Vă gândiți la încărcarea impozitelor și așa insuportabile pe care ni le impun încontinuu, în timp ce, pe de altă parte, protestează pe motiv că cei mai bogați nu-si plătesc impozitele. De notat că, dacă dumneavoastră datorați 70.000 de drahme pe care nu-i aveți, vă confiscă averea, în timp ce celor foarte bogați însuși Statul le dăruiește datorii de miliarde, care, firește, vă împovărează pe dumneavoastră. Gândiți-vă la criteriile obiective care pentru mulți sunt nedrepte, iar, pe de altă parte, constatați că ne servesc acest "plan salvator" care are drept scop combaterea evaziunii fiscale.

Vedeți creșterea criminalității. Admirati elasticitatea legilor. Am ajuns așadar ca o crimă să echivaleze cu 10 ani de închisoare; și chiar mai mult, pe zi ce trece pedeapsa poate să se micșoreze. Asadar, cineva care are predispoziție spre a ucide deja nici nu mai e băgat în seamă.

Cei care pun la cale subteran planurile UE, voind să sporească și mai mult această criză artificială, au ales calea economiei. Din acest motiv obligă guvernele și le fortează să impună "stoarcerea" economică a popoarelor lor, urmând să coboare indicii economiei la limita pe care o doresc. Lucrul acesta are drept rezultat faptul că țările își vor supune cetățenii unei menghine economice, punându-le impozite împovărătoare, cerându-le diverse contribuții bănești, impunând aproape dublarea criteriilor obiective și reducerea ajutoarelor sociale cu rezultatul ca, pe de o parte, să scadă într-un fel indicii economici ai țărilor și să crească în același timp alți indici până la maximum. Multe întreprinderi sunt nevoite să se închidă. Anul acesta s-a anunțat că se vor închide 65% din întreprinderile mici și mijlocii, datorită impunerii unor critenii obiective suplimentare. Anumite întreprinderi, pentru a supraviețui, sunt nevoite să recurgă la evaziune fiscală sau să mituiască funcționarii de stat, urmând ca numai în felul acesta să-si regleze afacerile. Deci, când toate acestea se întâmplă la nivelul întreprinderilor, înțelegeți - cu somajul care deja domnește - ce se întâmplă la nivel personal și social. Incepe să crească indicele furturilor, al criminalității, al comerțului cu prunci, adopțiile ilegale, exploatarea minorilor, pederastia, crimele pentru exploatarea organelor umane, comerțul cu droguri s.a.m.d. Lumea, pierdută într-un haos economic care deja se impune și traversată de urmările acestei mizerii economice, se refugiază în droguri pentru a-si uita, chiar și pe moment, problemele, în timp ce cu siguranță mai înainte unii au avut grijă să-i niveleze toate valorile și toate idealurile.

Creșterea acestor indici creează o destindere a coeziunii sociale. Asadar, nu este întâmplător faptul că au ales convergența economiilor în vederea unificării Europei, pentru că această

convergentă duce la pauperizare, a cărei urmare naturală este devierea de la valorile morale. Această Europă, prin acest mod nedemocratic pe care îl impune, nu s-ar putea instaura altfel și nu s-ar realiza decât "strângând" prin această metodă popoarele, încât să o considere mai degrabă salvatoarea lor, pentru că se presupune că astfel va lua sfârșit martiriul lor. Programul UE are niste performante foarte dure: reducerea indicilor economiei cu tot ceea ce implică, având drept urmare creșterea tuturor indicilor numiți mai sus (de criminalitate etc.), dar și a altora, pe care din motive de spațiu n-o să-i amintim aici. Astfel domnește fărâdelegea și crima. Rezultatul ? Poporul, opresat de măsurile economice împovărătoare și de decăderea morală, va căuta cu disperare pe cineva care să-i dea posibilitatea să respire din nou. A această cerere disperată a poporului nu va fi auzită decât atunci când disperarea sa va ajunge la culme din cauza propriilor lui oameni politici și din cauza măsurilor naționale. Atunci, firește, aceste cereri obscure își vor promova "omul", dar și sistemul perfect de control mondial și desființarea libertății personale, cu justificarea că aceasta e soluția pentru scăderea indicilor criminalității, ai corupției etc, indici care din cauza politicii severe de austeritate au urcat la cote foarte înalte.

Acordul Schengen trebuia să fie "servit" cu față socială, ca un panaceu pentru combaterea crimei și a comerțului cu droguri. Iar poporul pe jumătate mort din cauza măsurilor împovărătoare îi va ruga pe aceștia să-și asume sarcina de a-l scoate din impas, declarându-le că se predă fără condiții și se supune acestui nou sistem de control universal pe care îl va accepta ca necesar pentru funcționarea largă a societății. Pe de o parte, vor da indicații pentru o austeritate mai mare, iar pe de altă parte "vor servi" acest sistem economic controlat la nivel mondial, prin care vor fi acordate facilități numai la început și numai în anumite cazuri și numai în procent de 50%, celor care optional aderă la el. Restul de 50% pe care îl vor dăruia acestora va fi răscumpărarea libertății lor prin desființarea intimității vieții particulare și personale.

Firește, dacă am continua, ar trebui să enumerăm toate câte se pun la cale, dar nu ne-ar ajunge tomuri întregi. De aceea, pentru că nu subestimăm judecata și puterea dumneavoastră de înțelegere, pur și simplu am atins în treacăt câteva din aceste probleme; am făcut-o ca să cunoașteți lămurit că, dacă într-o zi veți citi în ziare sau veți auzi la televizor despre denunțuri că la pasajele pentru autovehicule, unii, înțelegi cu funcționarii, nu-și plătesc taxa, municipalitatea pierzând astfel în fiecare an miliarde de drahme, așteptați-vă ca în scurt timp să auziți că s-a găsit și soluția ! Aceste pasaje rutiere, se va spune, vor deveni electronice, și în felul acesta municipalitatea va înceta să mai piardă bani. Verificați cu atenție intervalul de timp scurs între primul comunicat, care vă anunță problema, și cel de-al doilea, în care vi se arată soluția găsită; veți vedea ce "inventatori" avem, care numai în câteva zile sunt gata să instaleze pasajele electronice pentru autovehicule ! Principala caracteristică a acestei soluții va fi, bineînțeles, un control deplin, pentru că exercitând un control electronic la aceste pasaje rutiere, ele vor servi totodată și pentru culegerea și prelucrarea de date. La banca națională de date se înregistrează ora la care a trecut cutare sau cutare automobil, de exemplu dacă a trecut pe la pasajul de la Malgaron. Dacă a trecut și pe la pasajul de la Katerinis, presupun că mașina se îndreaptă către Atena. Socotind timpul pe care l-a făcut pentru a străbate distanța dintre Malgaron și Katerinis, care, să spunem, ar fi de 20 de minute, ajung la concluzia că viteza cu care a circulat automobilul respectiv era de 140 de km/h. În acest caz trebuie să-i fie trimisă acasă o citație pentru depășirea limitei de viteză. La pasajul de la Shimatariou a ajuns după 8 ore, ceea ce nu e natural, dacă socotim viteza cu care mergea la început. Incrucisând toate aceste date, se descoperă că un alt automobil care a plecat din Atena avea aceeași întârziere exact între cele două pasaje rutiere. În banca de informații descoperim următorul element: în Karavomilo, în taverna "To Limani" (Portul), șoferul primului automobil a plătit la masă 60.000 de drahme, lucru care arată că de fapt a făcut cinstea altora. Evident, aceleora care călătoreau în celălalt automobil, care a avut aceeași întârziere. Trebuie analizate aceste date

din dosarul lor pentru a se constata dacă cei care s-au întâlnit participă la o acțiune comună sau pur și simplu dacă se potrivesc ca mod de gândire sau dacă convingerile lor religioase și politice sunt aceleași etc.

Să nu ne lăsăm păcăliți de acadea și să încercăm să vedem ce se ascunde în spate.

Dati Cezarului ce-i al Cezarului

Multi oameni politici, vrând să impună în orice chip tot ceea ce poporul nevinovat nu dorește, invocă chiar și cuvântul lui Hristos care, atunci când I s-a arătat moneda, a spus: "Dati Cezarului ce-i al Cezarului" (Marcu 12, 17). Acești politicieni se pun pe ei însuși astfel în locul Cezarului. Avem să le spunem că trebuie să dovedească un elementar bun simț și un elementar discernământ. Bun simț, deoarece acest punct de vedere - "Noi suntem Cezari și trebuie să vă supuneți" - nu l-a exprimat public nici Cezar despre el însuși. Discernământul este necesar pentru că Hristos când a spus "Dati Cezarului ce-i al Cezarului", a spus-o având în vedere regimul care era atunci: o monarhie totalitaristă necontrolabilă. Cezar se declara "dictator" și prima lui grijă când a venit la putere a fost să-și asigure pentru el însuși un control suprem în toate domeniile vieții publice, astfel încât în afară să nu se observe nici o schimbare (vezi și Istoria Romană, de M. Rostovtzeff, ed. Papazisi, 1984). Așadar, Cezarul era și stat, și putere, totul și toate. Dacă oamenii noștri politici mărturisesc că în această clipă avem același regim, noi nu trebuie să mai spunem nimic; această mărturisire spune de la sine totul. Discernământul însă se află în ceea ce a spus Domnul să se dea Cezarului. Le-a arătat moneda pe care era gravat chipul Cezarului și le-a spus: De vreme ce această monedă are întipărit asupra ei chipul Cezarului, de vreme ce el a bătut-o și el a făcut-o să circule, dati așadar Cezarului ce-i al Cezarului și i-a îndemnat să-i dea acestuia impozitele. Să nu uităm și continuarea cuvintelor Mântuitorului: "(dati) și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu" (Marcu 12, 17). Oricine are minte înțeleaptă înțelege ce-I aparține lui Dumnezeu. Pur și simplu noi îi informăm pe cei ce nu știu că toate îi aparțin lui Dumnezeu. Un lucru îl respecta chiar Dumnezeu însuși și a rânduit ca acesta să aparțină exclusiv omului, anume libertatea sa personală. De aceea și Dumnezeu, chiar și atunci când e vorba de mântuirea noastră, nu încalcă liberul nostru arbitru. Există o lege divină (dar și omenească) prin care se consfințește libertatea fiecărei persoane, care astăzi este încălcată; ba, mai mult, această încălcare flagrantă este consfințită printr-un acord și printr-o lege!

Despre istorie se spune că "până acum" în țara noastră Cezarul, adică puterea, "a fost" poporul. În baza art. 1, § 2, 3 din Constituție se stabilește că: temeliea statului este suveranitatea populară. Toate puterile purced de la popor, există pentru el și pentru națiune și sunt exercitate așa cum stabilește Constituția. Prin urmare, deputații, ministrii, prim-ministrul, președintele țării sunt funcționarii Cezarului, adică ai poporului, și lor Cezarul le încredințează ducerea la bun sfârșit a vrierilor lui, pentru aceasta plătindu-i cu propriii lui bani. De altfel, chiar și aceasta denumire de "ministru" arată că orice asemenea persoană se află "sub lucrare", desemnând un funcționar al poporului, cineva care execută o operă pe care i-a încredințat-o poporul.

Acum vrem să întrebăm ce s-a întâmplat. Nu cumva funcționarii Cezarului, fără să-l mai fi informat, au conspirat împotriva puterii lui și au schimbat stăpânul, recunoscând drept stăpân și Cezar centrul de putere de la Bruxelles? Astfel, dintr-o dată, Cezarul de drept (poporul) își dă seama că a fost trădat și înrobitor al altuia! Și, ca și când n-ar fi fost de ajuns, funcționarii lui au devenit din ce în ce mai duri, numindu-l pe Cezar (poporul) când "măgari", când "întârziati", când "obscurantisti", când "retrograzi", când "fanatici". Dar când s-au întâmplat

toate acestea ? Atunci când poporul a reactionat, dându-si seama că functionarii săi îi mărturisesc că nu mai sunt în stare să-i ducă la îndeplinire vrerile, pentru că altii au hotărât deja pentru el și îi impun să se conformeze "recomandărilor" lor.

Pe scurt, aducând lucrurile la justa lor dimensiune, spunem că functionarii acestia trebuie și sunt obligati să-i dea și Cezarului ce-i al Cezarului, și lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu. Astăzi însă, din păcate, din câte vedem, acesti functionari, nesocotindu-l și pe Cezar și pe Dumnezeu, vor trebui să dea socoteală și Cezarului, și lui Dumnezeu, căci sunt datori amândurora.

"Rătăciti, dacă nu cunoasteti Scripturile"

Domnul Iisus Hristos ne-a arătat răspicat cauza pentru care rătăcim și care este necunoasterea Scripturilor. Când pe Sfânta noastră Scriptură "s-a asternut praful și se odihnesc păianjenii" și singura noastră sursă de informare sunt astăzi mijloacele de informare în masă - televiziunea, ziarele, radioul - e de la sine înțeles că rătăcim de colo-colo și că suntem în primejdie de a ne pierde cu totul mintile. Asa cum se stie, aproape toate mijlocele de informare în masă - din câte se spune - slujesc interesele economice ale stăpânilor lor. Dacă stăm puțin și studiem și ce spun și programele lor, vom pricepe că în marea lor majoritate, cu desigur, rare exceptii, se opun celor poruncite nouă de Domnul nostru Iisus Hristos. Numai Sfânta Scriptură și Vietile Sfintilor slujesc și urmăresc cu adevărat interesul nostru duhovnicesc și trupesc. De aceea, trebuie ca și noi, într-un anumit moment, să ne îngrijim de binele nostru și de interesul nostru și singuri să comparăm aceste două izvoare de mesaje și să ne stabilim im după cum socotim mai bine cursul vietii noastre. Cel dintâi izvor, adică Sfânta Scriptură și Vietile Sfintilor, are drept scop să curățească mintea noastră nevinovată și să o însănătosească. Celălalt izvor are drept scop întunecarea minții prin multimea nesfârșită de "gunoaie" pe care i le desartă. Sigur, toți vor înțelege odată că au devenit niste primitori de gunoaie, dar cu cât mai repede va pricepe cineva cum stau lucrurile, cu atât mai puțin vor fi consecintele nefaste asupra trupului și sufletului său și cu atât mai puțin va fi nevoit să lupte ca să-si "îngrijească sufletul" pe care unii l-au transformat într-o groapa de gunoi.

În această carte ne referim la câteva caracteristici ale unei profetii care se împlinesc în zilele noastre: există deja posibilitatea tehnologică, prin intermediul calculatoarelor electronice, care permite exercitarea unui control mondial. Nu e contestat de nimeni faptul ca prin acordul Schengen și prin legea 1472/1997 pentru prelucrarea datelor apare deja foarte limpede vointa politică de a se impune controlul mondial și de a fi desfiintată viața personală. Nimeni nu poate contesta de asemenea faptul că apare, timid la început, noul sistem economic mondial al societății fără bani și, desigur, chiar și copiii știu deja că acest sistem economic mondial impune tuturor locuitorilor pământului să primească numărul unitar de cod de înregistrare sub forma unui semn gravat, sub forma cunoscutului cod barat de marcarea a produselor. Că acest număr 666 este cuprins în codul barat o mărturisesc totii, chiar și companiile care-l fabrică; nu neagă nici specialistii în electronică de vreme ce numărul poate fi recunoscut vizual. Aceste semne ne preocupă. Totuși nu putem judeca lucrurile numai după ele, pentru că în paralel se mai împlinesc și alte câteva profetii, apar și alte câteva semne ale vremurilor și mai importante, și mai caracteristice, direct legate de primele. Totuși, nici nu le vedem și nici nu le luăm în considerare, și aceasta pentru că nu cunoaștem Scripturile. Când vom vedea că se împlinesc toate profetiile vom pricepe și ce se întâmplă. Asa cum, de exemplu, în persoana lui Hristos nu s-a împlinit numai profetia celor 30 de arginti, ci s-au arătat toate celelalte semne, care au adevărit cele profetite de Sfintii Prooroci, așa și astăzi nu putem înțelege totul, numai prin intrarea în viața noastră a numărului sau a semnului, ci trebuie să vedem și celelalte lucruri mai importante care se întâmplă, pe care nu le cunoaștem și pe care nu le vedem. În cartea noastră care va apărea în curând și care poartă titlul "Vedeți ca nu cumva să vă

rătăcescă cineva" veti avea posibilitatea să vedeti care erau toate acest e lucruri, întâmplări și aceste fapte foarte clare pe care le-a văzut sufletul curat al părintelui Paisie, lucruri care s-au împlinit deja; atunci veti înțelege și dumneavoastră de ce strigăm și ne nelinistim, sigur în sensul cel bun al cuvântului. Atunci veti vedea singuri cum decurg evenimentele și cum, în zilele noastre, se descoperă secretele sfârșitului lumii, rămase ascunse de veacuri.

Să fim atenti să nu atragem asupra noastră ocară lui Hristos care ne numeste fătarnici pe noi toti, cei care zicem că nu vedem ce se întâmplă: "Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți ? Atât de învățată este inima voastră ? Ochi aveți și nu vedeti, urechi aveți și nu auziți și nu vă aduceți aminte ?" (Marcu 8, 17-18) și în alt loc: "Fătarnicilor, fata cerului stiti să o judecați, dar semnele vremurilor nu puteți" (Matei 16, 3).

De vreme ce sunt scrise că vor veni...

Unii ne-au întrebat: "De vreme ce toate sunt scrise că vor veni, atunci de ce ne mai împotrăvim ?"

E doar un pretext și o justificare pentru a ne ascunde moralul nostru scăzut. Le vom pune și noi acestora o întrebare: Hristos a spus că într-o zi vom muri și asupra acestui lucru nu avem nici o îndoială sau speranță că va fi altfel; acestea, ca și toate celelalte pe care ni le-a prezis, se vor împlini cu siguranță. Asadar, pot ei să ne spună, de vreme ce știu că într-o bună zi vor muri, de ce nu stau, crezând în fatalitate, așteptând moartea, ci mănâncă și beau, ca să trăiască ? (Știu că dacă nu contribuim noi însine la mentinerea vieții noastre, lucrul acesta este considerat sinucidere și suntem condamnați. La fel se întâmplă, metaforic vorbind, și cu libertatea noastră.) Cu toate că știu că moartea este inevitabilă, ei mănâncă, beau, petrec, adună bani, clădesc palate, cumpără mașini, cumpără terenuri și ogoare, creează întreprinderi și se cheltuiesc în mii și mii de asemenea acțiuni, în timp ce sunt convinși că într-o bună zi va veni moartea. De ce dar, acum, pentru libertate, de vreme ce ni s-a spus că va veni cineva și ne va lipsi de ea, nu fac absolut nici un efort și așteaptă ca niste fatalisti deznădăjduiti să li se pună cătușe la mâini și la picioare ? Aceasta arată că sunt niste oameni fără idealuri care întotdeauna vor să fie târați de cursul năvalnic al unui "râu" și care nu au nici cea mai mică dispoziție să lupte pentru idealul lor, pentru Hristos Domnul nostru, râvnind numai un fotoliu comod, o masă bună, un portofel umflat. Pentru că Domnul nostru Iisus Hristos a spus că va veni Antihristul, ce înseamnă asta, fratilor ? Că trebuie să-l așteptăm și să-l primim cu brațele deschise ? Sau că trebuie să-l acceptăm ? Cel ce ne-a spus că va veni Antihristul a spus cu durere și ceea ce urmează: "Eu am venit în numele Tatălui Meu, și voi nu mă primiți; dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veti primi" (Ioan 5,43); cu durere a spus că pe acela îl vor accepta, îl vor primi. Nu se arată aici foarte limpede că preasfânta voie a lui Hristos nu dorește să-l primim pe acela ? N-a spus El că, printr-un sistem economic mondial, ei vor impune un sistem planetar de operațiuni și tranzacții ca nimeni "să nu poate cumpăra sau vinde" și că vor da un semn oamenilor cu numărul numelui Antihristului 666 ? Pentru că Hristos a prezis că vor veni, trebuie noi să acceptăm ? Dar El însuși este Cel care a rânduit așa: "Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei sale, și se va chinui în foc și pucioasă, înaintea sfintilor îngeri și a Mielului. și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei" (Apocalipsa 14, 9-11).

El, Care a prezis că se vor întâmpla toate acestea, a prezis și urmările pe care le vor suporta toți cei care îl vor primi pe acela și a poruncit cum să se poarte robii Săi: "Aici este răbdarea sfintilor, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus" (Apocalipsa 14, 12). In

acest scop, pentru a nu ne rătăci, va trimite pe profetul Ilie și pe dreptul Enoh, ca să ne apere de rătăcire și să nu primim semnul.

Asadar, Domnul nostru ne-a dat nouă, ca unora ce-I suntem robi, porunci despre ce trebuie să facem atunci când se vor împlini toate câte le-a prezis. Trebuie, ca unii ce suntem credincioși Săi robi, să păzim aceste porunci, oricare va fi cursul final al lucrurilor, pentru că "asteptăm învierea mortilor" când "din nou va veni cu slavă și va judeca viii și mortii". Iar criteriul după care ne va judeca este dacă robii Săi au crezut în El și au ascultat de poruncile Lui, sau n-au crezut în El și n-au păzit toate câte le-a poruncit. Însă a nu crede cineva și a nu păzi poruncile Lui arată tocmai ceea ce spune Apostolul: "Credința fără de fapte moartă este" (Iacov 2, 20). Hristos ne-a avertizat că ei vor încerca să ne înrobească, ne-a făcut cunoscut că El ne-a eliberat "din sclavia celui alt ca un milostiv și iubitor de oameni" și ne-a spus că stă în puterea noastră să apreciem această libertate sau să o vindem pentru un "blid de linte" (sau în schimbul unor pachete Delor). De asemenea, Apostolul Pavel, reaminti ndu-ne cele de mai sus, scrie: "Cu pret ati fost cumpărați. Nu vă faceți robi oamenilor" (I Corinteni 7, 23).

"Este nevoie - așa cum cere judecata lui Hristos - să vină smintelile." Să băgăm bine de seamă să ne ținem departe și să nu participăm la acestea, pentru că așa este după cum Domnul Iisus spune: "Vai omului aceluia prin care vor veni smintelile" (Matei 18, 6).

"Putin aluat dospește toată frământătura"

În chip necugetat spun unii că în fața Parlamentului a demonstrat un mic grup de creștini fanatici. Prin urmare, susțin ei, nu ne putem ocupa de o minoritate a poporului elen.

Cei cărora le scapă asemenea cuvinte, dacă mai sunt și politicieni, arată tuturor limpede că nu sunt inspirați de un spirit democratic, pentru că trăsătura caracteristică a unei societăți guvernate de legi drepte este nu numai respectarea drepturilor și a libertăților unei minorități, ci a fiecărui cetățean în parte. Consfățirea libertății fiecărui cetățean este o obligație prioritară a unei democrații adevărate, pentru că nu e posibil ca libertatea noastră personală să fie rânduită de voința celor mulți. Ea este un bun inalienabil, care nu se supune logicii lui "50% + 1". Le reamintim oamenilor noștri politici că și în Politehnică o mână de studenți s-au încuiat înăuntru și au protestat; și atunci mijloacele de informare în masă și dictatorii au spus că e vorba de o mână de "dandy-boys", de "golani" și de "fanatici anarhisti". Am putut vedea însă atunci că acești studenți au fost cei puțini care și-au lăsat inima să vorbească și care au ridicat micul lor glas împotriva regimului totalitarist al tancurilor r. Am văzut și mai departe că în spatele lor, chiar dacă de teama armelor nu îndrăznise să vorbească până atunci, se afla totuși toată Grecia, care în cele din urmă a coborât pe străzi și astfel a început căderea regimului. Apoi, cei care ne conduc astăzi i-au declarat eroi pe toți acei "dandy-boys" și "golani", stabilind prin lege să se instituie sărbătoarea Politehnicii.

Trebuie să mărturisim că și astăzi, datorită puținilor "fanatici", poporul grec află ce i se pregătește. Dacă acești puțini n-ar fi strigat la noi, cei mulți, s-ar fi adevărat zicala antică: "Am fi cântat acum despre casele noastre pârjolate". Acum însă să vedem ce înseamnă: "Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura?" (I Corinteni 5, 6) și "Nu te teme, turmă mică" (Luca 12, 32).

Anumite subiecte nu se supun judecării majorității, dar se iau în considerare foarte serios consecințele negative pe care le suportă minoritatea. De exemplu, dacă o societate farmaceutică pune în circulație un medicament împotriva durerii de cap și dacă acest medicament folosește unor milioane de oameni, dar dacă din cauza vreunei reacții adverse

200 de oameni mor, legea impune întreruperea circulației respectivului medicament. Factorii responsabili nu spun că cei care au murit sunt o minoritate față de cei mulți cărora medicamentul le-a făcut bine. Nu urmează "logica" după care ar trebui să moară majoritatea și abia apoi să se retragă de pe piață medicamentul!

De asemenea, dacă oameni de spirit invocă minoritatea ca pe o justificare, le spunem totuși că, susținând un asemenea lucru, arată ce mult s-au îndepărtat de duhul lui Hristos, pentru că El este singurul care a dat valoare persoanei umane și unicității personale a fiecărui om. El a spus că sufletul omenesc nu poate fi compensat cu lumea întreagă (și cu nici un interes național). El ne-a arătat prin parabola Sa că lasă majoritatea celor 99 de oi să se caute, ca un Părinte plin de iubire, se interesează numai de una singură. El a lăsat ca toți împreună să alcătuim un trup și să fim mădulari ale aceluiași trup al Bisericii, încât atunci când suferă fie și un singur mădular, să sufere împreună cu el și celelalte, adică întregul trup. Domnul n-a spus dacă suferă un singur mădular, tăiați-l și aruncați-l și nu-i mai dați importanță, pentru că e numai unul. El, dimpotrivă, a spus că oile ascultă de glasul Său și că oile Sale le "chemă pe nume și le mână afară" (Ioan 10, 3), arătând interes pentru fiecare oaie în parte; nu le consideră turmă (obiecte sau produse), așa cum vor unii astăzi să ne facă să fim. Foarte frumos, și Apostolul Pavel arată că de multe ori Dumnezeu nu este de acord cu majoritatea, de aceea și zice: "Dar cei mai mulți dintre ei nu au plăcut lui Dumnezeu, căci au căzut în pustie" (I Corinteni 10, 5-6).

Să nu uităm nici faptul că Dumnezeu întotdeauna i-a ales pe cei puțin și pe cei slabi, tocmai ca să-i facă de rusine pe cei puternici, pe cei mulți și pe cei înțelepți.

Având toate acestea în vedere, dacă nu altceva, cel puțin să arătăm că avem cunoștință.

Ce putem face ?

Când unii înțeleg tot ce am spus aici, dar au un moral scăzut - lucru care bineînțeles nu se potrivește nici cu a fi creștin, nici cu a fi grec - spun: "Ei, ce putem face noi în fața UE ?" sau "Cum putem noi să ne împotrivim acestor forte obscure" ? Aici e greșala în care am căzut noi toți și pe care strămoșii noștri, în situații asemănătoare, n-au făcut-o. În toate lucrurile ne bazăm pe ce putem face noi, dar noi nu putem face nimic singuri fără ajutorul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu nu ne cere să facem ceva, pentru că știe neputința noastră, ci cere numai să-I arătăm că "nu dorim ceea ce nu-I place nici Lui și cere să o spunem în orice mod: "Nu !"; de aici mai departe este treaba Lui. El ne va apăra țara în modul Său preaințelept. Aduceți-vă aminte cum, atunci când poporul Israel umbla după voia lui Dumnezeu, El avea grijă să "pună la punct" toate popoarele care unelteau împotriva lui. Când însă Israel a părăsit legea Sa, atunci și cel mai mic dintre neamuri l-a stăpânit. Apostolul Pavel ne încredințează: "Și toate acestea li s-au întâmplat aceluia, ca preînchipuiri ale viitorului, și au fost scrise spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacurilor. De aceea, cel căruia i se pare că stă neclintit, să ia seama, să nu cadă" (I Corinteni 10, 11-12). De aceea să nu vedeti problemele care se află în fața dumneavoastră ca pe niste muni, ca astfel să deveniți nelucrători. Datoria noastră este să arătăm buna noastră dispoziție, anume că nu suntem de acord cu toate acestea și, prin urmare, că nu le acceptăm. Noi, așa mici cum suntem, ne vom împlini mica noastră datorie, și marele Dumnezeu, Care niciodată nu ne-a părăsit neamul, își va face marea Lui datorie și va muta din loc muntii ridicați în fața noastră, așa după cum ne-a promis: "Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se plece; și să fie cele străambe și cele colturoase căi netede. și se va arăta slava Domnului și tot trupul o va vedea, căci gura Domnului a grăit" (Isaia 40,4-5); "Dar tu, Israele, sluga mea, Iacove, pe care te-am al es, sământa lui Avraam, iubitorul Meu !... Pe tine care te-am smuls din cele mai depărtate margini ale pământului și te-

am chemat din cele mai depărtate colturi și ti-am zis: Tu esti robul Meu, pe tine te-am ales și nu te-am lepădat; nu te teme, că Eu sunt cu tine, nu privi cu îngrijorare, că Eu sunt Dumnezeuul tău. Eu îți dau tărie și te ocrotesc și dreapta Mea cea tare te va sprijini. Iată că se vor rusina și de ocară se vor face toți cei ce sunt aprinsi împotriva ta; toți vor fi nimiciti și vor pieri cei ce se fac vrajmasi ai tăi! Căuta-vei și nu vei găsi pe cei ce te urăsc pe tine și ca o nimica vor fi cei ce vor să se lupte cu tine. Că eu sunt Dumnezeuul tău, Eu întăresc dreapta Ta și îți zic tie: ȚNu te teme, că Eu sunt ajutorul tău !? Nu-ti fie frică, vierme al lui Iacov, viermisor al lui Israel, Eu sunt ajutorul tău, zice Domnul, Mântuitorul tău și Sfântul lui Israel. Iată, voi face din tine o grapă cu dinti, ascutită și nouă. Vei merge peste munti și îi vei preface în pulbere și văile în pleavă mărunț ă. Tu le vei vântura, vântul le va lua și vijelia le va risipi" (Isaia 41,S-16).

Asadar, dacă vom arăta că avem credință cât un bob de mustar, vom spune acestui munte care se ridică în fata noastră: "Ridică-te și aruncă-te în mare" (Matei 21, 21), și asa va fi. De asemenea, dacă nu avem credință, atunci să avem rezerve de răbdare, de vreme ce "acela care are răbdare până la sfârșit, acela se va mântui"; pentru că altfel și stihiiile naturii vor fi împotriva noastră, din cauza necredintei noastre și deja se pare că au început s-o și facă.

"In păcate te-ai născut întreg și tu ne înveti pe noi ?"

Poporul este într-un tot de acord cu toate câte le-am scris în această carte mică și recunoaste că strigăm numai și numai pentru a căpăta garantarea vietii noastre personale și că cerem ca orice drept, fie international, fie european, fie national, sa aibă drept obligatie prioritară protejarea și respectarea valorii omului și stabilirea inviolabilității libertății personale, prin urmare și a libertății conștiinței religioase, care este inviolabilă. Unora care stau în fotolii largi, care au salarii grăsuțe și a căror slujbă nu e pusă în pericol, nu le pasă. Singurul lucru care-i interesează este ca, vânzând tot, să aibă ei însisi avantaje materiale. Fără îndoială, din cauza lipsei de argumente care să justifice atitudinea lor de nejustificat, se cheltuiesc într-o luptă de exterminare, care are ca singură armă noroiul cu care aruncă asupra tuturor acelor care spun adevărul, caracterizându-i "fanatici", "apucati", "posedati", "maniaci ai numerelor", "parareligiosi", care se îmbogățesc informând poporul. Mai folosesc și multe alte asemenea sofisme (cu neputință de însirat aici), încercând cu orice chip să abată poporul și să-i vatăme gândirea. In acelasi timp, au însă grijă - atunci când vând tot ce avem sfânt și cuvios - să "arunce" publicității câte un scandal existent sau inexistent, pentru a vătăma judecata opiniei publice și să spună: "Da, acestia sunt cei care spun asemenea lucruri !". Datorită faptului că suntem lipsiti de viclenie, dar și pentru că ei detin toate "mijloacele", reusesc, până la un anumit punct, să smintească judecata poporului și astfel să-l însele și să închidă gura tuturor celor care strigă, denunțând înșelarea poporului.

De aceea, să cunoastem bine și să ne asteptăm în mod sigur să începă să lupte împotriva Bisericii noastre, în care vor arunca cu noroi. Cu siguranță, vor încerca să-i murdărească pe toți cei care luptă pentru drepturile bunilor nostri clerici: oameni ai Bisericii, cetățeni de onoare, ziaristi pe deplin obiectivi. Noi însă nu trebuie să-i credem. De ce ? Pentru că încearcă să ne abată atentia, să ne dezorienteze. Dimpotrivă, trebuie să protestăm și să ne aflăm alături de Biserica noastră și alături de oamenii care luptă pentru noi și pentru Hristos. Iar pentru a nu ajunge legati și prizonierii unei superputeri, trebuie ca cei care luptă să nu înceteze să vorbească, indiferent dacă în viata lor personală au și ei, ca niste oameni păcătoși, anumite patimi și păcate. Vom da și un mic exemplu, ca să înțelegeti ce vrem să spunem:

Un soldat, când e pus santinelă la graniță ca să observe dusmanii care vor vrea să intre în tabără în timp ce toți dorm și să vadă când tabăra e încercuită de dusmanii care vor să-i ia prizonieri și să-i chinuiască pe toți cei dinăuntru, trebuie să strige și să tragă câteva focuri de armă ca să se trezească și ceilalți soldați. Aceasta nu are nici o legătură cu viața sa personală și de aceea nu pot ieși unii ofiteri colaboracionisti să-i liniștească pe soldați, spunându-le: "Nu-l ascultați, acesta este un om imoral, face bani mulți din câștiguri ilicite !" și nu pot inventa nimic de acest fel. Ce legătură are viața personală a soldatului, pentru care va da socoteală numai lui Dumnezeu, cu faptul că el strigă numai ca să scape tabăra de distrugere ? De aceea, să nu fim și noi influențați de ce spun ofiterii colaboracionisti și să nu ne sperie noroiul pe care îl aruncă împotriva santinelilor care, cu bună credință, strigă de dragul nostru. Noi să vedem numai dacă această "gardă" strigă pentru binele nostru. Poate fi de folos pomenirea cuvintelor lui Hristos: "Dacă am vorbit rău, dovedeste că este rău, iar dacă am vorbit bine, de ce Mă bati ?" (Ioan 18, 23), și "mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi" (Matei 19, 30) și, de asemenea: "Vamesii și desfrânatelile merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu" (Matei 21, 31) ca și răspunsul pe care îl dau evreii farisei și urmașii lor de astăzi, fiecăruia care îndrăznește să tragă semnalul de alarmă al epocii noastre: "În păcate te-ai născut tu întreg, și tu ne înveți pe noi ?" (Ioan 9, 34). Ce ar fi trebuit adică ? Orbul, pentru că s-a născut în păcate, n-ar fi trebuit să mărturisească că Hristos i-a deschis ochii ? Noi îi punem pe toți acestia în fața scenei în care unii cereau ca desfrânată să fie omorâtă cu pietre, cărora Domnul Hristos, privindu-i, le-a spus: "Cel fără de păcat dintre voi să arunce cel dintâi piatra asupra ei" (Ioan 8, 7); aceia, înțelegându-și greșeala, s-au îndepărtat. Din păcate, urmașii lor de astăzi, găsindu-se într-o stare duhovnicească și mai rea, consideră că ei însisi sunt fără de păcat și în timp ce au o bârnă în ochi, merg să scoată paiul din ochiul fratelui lor. Il arată cu degetul pe cel ce, om fiind, poate a căzut și el, în vreme ce ei însisi otrăvesc în mod constient societatea cu lipsa lor de moralitate, cu crima, cu acuzațiile reciproce, cu droguri și cu altele asemenea.

Autorul acestei cărți mărturiseste public că în lupta personală pe care și-a asumat-o, aceea de a-i informa pe frații săi duhovnicești, înainte de a o începe, n-a pus drept criteriu ceea ce va plăcea lumii. Fără îndoială, stia că pe mulți îi va multumi, pe unii îi va nemultumi cartea sa, pentru că nu e posibil să facă excepție de la regulă și tuturor să le placă ce-i place și lui, când, pentru cuvintele Domnului nostru Hristos "s-a făcut dezbinare în multime pentru El" (Ioan 7, 43). Astfel, poporul îl urma pe El și-L asculta, în timp ce stăpânii lumii îl urmăreau fără odihnă ca să "se agate" de vreun cuvânt și să-I poată izvedi o acuzație împotriva. și pentru că n-au găsit, s-au refugiat în noroi, zicând: "că are pe Beelzebut și că, cu domnul dracilor alungă dracii" (Marcu 3, 22). Au găsit și pe unii "binevoitori" care au dat mărturie împotriva Lui ca să-L răstignească.

Cunoscând autorul aceste două laturi, a hotărât să nu ia nici una în considerare; a hotărât să nu-i asculte nici pe cei multumiți, care îl vor lăuda pentru lupta sa "sinceră", nici să asculte sau să ia în considerare amenințările, acuzațiile false și noroiul pe care unii încearcă să îl arunce în față, pentru că le sunt atinse interese sau pentru că îi silește invidia.

Asadar, pe cei care îl laudă n-o să-i asculte deloc, deoarece crede cu tărie că el însusi este un rob netrebnic care a făcut ceea ce era dator să facă; și nu se expune în mod nesăbuit laudelor, pentru că îl pândeste pericolul de a-și forma o idee bună despre el însusi, idee care ar avea ca urmare firească consecințe negative, așa cum spune legea duhovnicească, "că oricine se înalță pe el însusi (adică oricine își formează o bună idee despre el însusi), se va smeri". Simte însă nevoia să multumească tuturor acelor care sunt robi împreună cu el, care au mințea clară și gândirea plină de bunătate și care, datorită dispoziției lor curate, pot distinge că tot ce spune nu e de la el, ci de la Hristos și că, datorită Lui, îi multumesc.

In ce-i priveste pe ceilalti, care nu au o părere bună despre nimeni si, prin urmare, nici despre scriitor, are să le spună că niciodată nu e posibil ca un preot sau un călugăr să-si tină gura închisă, temându-se ca nu cumva să fie acuzat, denuntat, amenintat, sau să i se creeze alte probleme. Un preot care într-adevăr lucrează ca un rob pentru Domnul său își jertfeste până și sufletul, urmând să-L slujească cu credință și să-L mărturisească în fata oamenilor.

Autorul ar dori să multumească și celor care vor încerca, denuntându-l, calomniindu-l sau acuzându-l, să-i închidă gura. și le multumeste, dându-si seama de starea jalnică în care se află, pentru că de mic îl ruga el însusi pe Dumnezeu să se milostivească de el și să-l îndrepte din această neîngăduită stare jalnică. Acum însă nu e singur, are ca martori pe toți aceia care îl acuză și asa poate mai degrabă să-I ceara lui Dumnezeu mila Sa, arătându-I și atâția "martori". În ceea ce priveste lucrurile de care îl acuză, a avut grijă ca el însusi, mai înainte de tot, să și le treacă la activ.

De asemenea, scriitorul ar vrea să se justifice și pentru că, prin cele ce a scris, s-au mâhnit anumiți frati ai săi. In notiunea de "lume" sunt cuprinsi toți oamenii, cu toate vrerile lor nenumărate. Prin urmare, pentru că multi frati nu se îngrijesc să-si facă vrerile să se unească cu acea unică vrere a lui Hristos, cu care noi încercăm -lăsându-le la o parte pe ale noastre - să ne unim și să ne armonizăm, este imposibil, chiar dacă am vrea, ca dorintele noastre să coincidă cu cele ale tuturor oamenilor, pentru că fiecare cere altceva. Nici să vrem să-i multumim pe toți n-ar fi cu putință, din cauză că vrerile noastre sunt diferite. Dar, pentru că Hristos are numai o vrere, noi, toți oamenii, putem să ne adunăm în jurul vrerii Lui, încât și pe El să-L multumim, dar și între noi să comunicăm, să ne înțelegem unul cu altul și să ne iubim. Pe noi oricum nu ne interesează să ne plăcem nici nouă însine, după cum este scris: dacă mi-ăs plăcea mie însumi, n-as mai fi rob al lui Hristos.

De altfel, un rob plin de bună credință, care-L iubeste pe Domnul său nu va dori să aibă parte de la oameni de un tratament mai bun decât a avut El. Domnul, voind să ne arate că drumul nostru nu este asternut cu lauri, ne-a pregătit, spunând: "Dacă vă urăste pe voi lumea, să stiti că pe Mine mai înainte de voi M-a urât. Dacă ati fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăste. Aduceti-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi" (Ioan 15, 18-20).

In anumiți frati ai nostri se naste întrebarea dacă pentru toate câte le-am scris suport presiuni sau dacă împotriva mea s-a pornit un război pentru a mă opri. Simt nevoia să spun tuturor prietenilor cititori că după apariția cărții "Urna alegerii", în care au fost cuprinse aproape 20 de pagini cu informatii despre toate câte se vor întâmpla, unii, nemulumiti de faptul că am început să vă informăm, au început să dea telefoane, să trimită scrisori și anonime și să-l ameninte pe scriitor că, dacă nu va înceta să vorbească despre aceste subiecte, "îl vor face de răs" în mijloacele de informare în masă, spunând lumii că e un escroc, un înșelător etc. Scriitorul a primit și o multime de alte amenințări. Anonimii au avut grijă să-l informeze că în primul stadiu vor aplica metoda "aruncării cu noroi". Probe ale unor asemenea scrisori au fost depuse de scriitor la procuratura din Salonic (ianuarie-februarie 1997) ca mărturii oficiale în plângerea care a fost depusă împotriva unor necunoscuti.

Presiunile care se exercită asupra sa pentru a fi întreruptă această lucrare de informare a dumneavoastră, din câte se pare, provin de la factori guvernamentali care, din păcate, colaborează cu anumite "fete bisericești" și sunt ajutați de ziaristi. Desigur, asa cum era de asteptat, aceste cercuri au fost nemulumite și mai mult după emisiunile de la televiziune în

care publicul larg a fost informat exact despre ce anume se întâmplă astăzi în patria noastră. Scriitorul, chiar și la nivel personal, suportă consecințele pomenite și în cartea sa "Urna alegerii", apărută în decembrie 1996 (pag. 430), dar explică: "Ceea ce am scris, am scris având deplina cunoștință a tuturor consecințelor. Nu mi-a fost însă posibil să mai suport să văd cum ne înșală și cum ne subminează".

Am rezerve dacă să fac cunoscută iubirii dumneavoastră o parte din aceste presiuni, sau dacă ar trebui să-mi tin gura închisă. Veti vedea până unde au ajuns oamenii Statului care, din păcate, așa cum ne-am informat, acționează în colaborare cu "fete bisericești" care în această clipă poartă răspunderea pentru multe probleme din cauza cărora suferă Biserica și țara noastră. Vă vom prezenta chiar și documente publice falsificate care aveau drept scop să exercite presiuni asupra noastră.

As vrea să vă asigur pe dumneavoastră, pe toți iubii mei frați, că nu am deloc intenția să mă opresc din a vă informa și în continuare, deoarece pentru dragostea dumneavoastră sunt obligat de Hristos să-mi jertfesc, dacă trebuie, și sufletul. Atât timp cât dumneavoastră veti dori să aflați și să ascultați, eu vă voi informa. Sunt numai două cazuri în care m-as putea opri: 1. dacă văd că și dumneavoastră nu mai doriți să ascultați; 2. dacă va îngădui Dumnezeu ca gura mea să se închidă pentru totdeauna.

Mă rog călduros pentru toți cei care-mi stați alături în această luptă cu orice mijloc și vă multumesc pentru ajutorul pe care mi-l dați, aflându-vă alături de mine. Grăitoare este o scrisoare a unui frate pe care nu-l cunosc și care, din adâncul sufletului, îmi multumeste și îmi recomandă să aplic sfatul: "Caravana merge, lăsați sacalii să urle", lucru pe care îl face și scriitorul, indiferent dacă, personal, nu-i consideră în nici un caz pe frații săi "sacali".

Solutia nu este să întoarcem pagina

Odată am vizitat un cunoscut de ziua lui onomastică. M-a invitat să iau loc pe o canapea lângă un alt musafir. Unul din oaspeti a luat de pe masă un album mare cu fotografii de familie, s-a așezat lângă mine și a început să-l răsfoiască, admirând câteva clipe imortalizate din viața stăpânului casei. Deschizând la prima pagină, a văzut o minunată fotografie de la nunta cuplului. Oaspetele era fermecat de frumusețea miresei, de rochia ei bogată și de aerul mândru al mirelui. După ce s-a săturat să privească fotografia a mers la pagina următoare. Acolo era cuplul de tineri căsătoriti într-un Jaguar de lux, împodobit în exterior cu flori și panglici. În fotografie apărea toată măreția luxului. După ce a admirat-o și pe aceasta a întors din nou pagina; acolo era fotografia de la masa de nuntă. Se vedea o masă bogată, cu zeci de feluri de mâncare, de băutură și dulciuri. Pe fundal apăreau oaspetii care petreceau și dansau toți foarte veseli.

Paginile care cuprindeau în ele viața stăpânului casei erau întoarse de musafir una câte una, sorbind cu bucurie clipele de vis ale vieții lui. Am ajuns aproape de sfârșitul albumului de familie când, întorcând din nou pagina, oaspetele a căzut cu privirea pe o temă cu totul diferită de cele precedente. În fotografie apărea un mort așezat în cosciug. Era vorba de tatăl mirelui, planul era apropiat și se vedea numai capul mortului, palid, înghetat, inexpresiv, urât, înconjurat de flori care aveau rostul să risipească înghețul mortuar. Eu, de alături, n-am apucat să văd bine fotografia, pentru că oaspetele, de îndată ce a văzut mortul, a întors pagina în grabă. Am intervenit și l-am rugat să întoarcă puțin înapoi s-o văd; mi-a răspuns: "Vă rog mult, pentru că mă mâhnesc asemenea lucruri, le evit. Două minute, să termin albumul și apoi vi-l voi da să-l răsfoiți și să-l cercetați cu atenție numai dumneavoastră".

M-am minunat atunci cum în acest om realitatea morții a creat o răscolire sufletească și în același timp am văzut, că modul lui de a aborda această problemă era greșit. Credea că rezolva problema numai întorcând pagina, fără să privească înaintea lui. Era un adorator al vieții și voia să vadă numai evenimentele fericite, care însă nu erau deloc sigure. Chiar și un banal "poate" e posibil să schimbe cursul acestor evenimente fericite. Singurul lucru sigur pe care îl are această viață și pe care nici un "poate" nu este în stare să-l schimbe este moartea. Moartea constituie cel mai mare eveniment al vieții unui om, cel mai esențial și cel mai fundamental. și totuși, numai cu această problemă esențială a vieții noastre nu vrem să ne ocupăm, sub pretextul că acest eveniment ne creează o tulburare puternică în suflet. Nu știm oare că va veni acea clipă, fie că o vrem, fie că nu, în care ne vom întâlni și cu moartea? Poate o întâlnim nu numai o singură dată, ci de mai multe ori, pentru că o putem întâlni la frații noștri, la bunica noastră, la mama noastră sau la multe alte rude. Cum vom rezolva această problemă? Să nu mergem să-l vedem pe tatăl nostru mort? În felul acesta nu înfruntăm nici o situație de viață, ci dimpotrivă, creăm alte mii de probleme ce nu vor avea rezolvare. Soluția este să privim chestiunea în față, să o rezolvăm și să nu ne mai mâhnească, ci, dacă e posibil, chiar să ne producă bucurie. Un creștin adevărat se exprimă pe deplin prin aceste cuvinte: "Prăznuim omorârea morții, pieirea iadului și începătura vieții vesnice și săltând, cântăm imnuri de slavă Celui ce pe acestea le-a pricinuit, Unul Dumnezeuul părinților noștri, Cel binecuvântat și în veci slăvit".

Unii frați ai noștri - și din păcate și anumite fete bisericești - se pare că abordează în chipul amintit și situația apărută în zilele noastre, de care e vorba și în această carte. Când se găsesc față în față cu ea și trebuie să o înfrunte, încearcă să întoarcă cu disperare pagina și-i auzim spunând cu artă, acoperindu-și problema: "Noi ne ocupăm cu Hristos și nu cu Antihristul". Arată astfel că nu pot înțelege că, ocupându-se de moarte, de fapt sunt ajutați să abordeze într-un mod corect viața și să o trăiască nu ca pe un vis, ci ca pe o realitate. De fapt, nu înțeleg că atunci când spun "doresc lumina" sau "urâsc întunericul" e același lucru și că: "Il iubesc pe Hristos" sau "îl urâsc pe Antihrist și încerc să evit orice are legătură cu el, pentru că nu-l vreau nici pe un simplu card, nici pe cartea mea de identitate și nici pe mâna mea" sunt în același spirit.

Fată de această problemă a zilelor noastre trebuie să dovedim mult discernământ pentru că de multe ori se întâmplă ca părinți prea cucernici și purtători de Dumnezeu, care au vorbit sau au scris despre acest subiect al Antihristului și al pecetii lui, să fi avut o atitudine diferită, dar într-un caz special. În care anume? Atunci când un frate are judecata mai slabă, are probleme sufletești, pur și simplu este "sufocat" de chinurile vieții sau îl macină probleme de familie sau boli. Acesta este cazul în care părintele, cu un mare discernământ, întrevăzând că situația sufletească a fratelui său nu este una care să permită ca acesta să fie informat - pentru că la durerea lui s-ar mai adăuga o altă durere, împovărătoare pentru măsura lui - și având darul și virtutea unui asemenea discernământ, recomandă respectivului frate să nu se ocupe de Antihrist, ci de Hristos.

Asadar, trebuie să avem și noi puțin discernământ. E bine să vedem cui i-a spus părintele să nu se ocupe cu Antihristul și în ce situație se găsea fratele respectiv. Autorul acestei cărți a trăit alături de părintele Paisie multe asemenea clipe. Se întâmplă ca părintele Paisie să împartă cu miile foaia sa cu titlul "Semne ale vremurilor - 666" pentru a informa lumea, totuși câtorva frați răniți și suferinzi el le recomandă să nu se ocupe de această temă. Vedeti, părinții noștri duhovnicești nu sunt lipsiti de delicatete. Ca să înțelegem mai bine exemplul, cu un asemenea discernământ abordează anumite părinți problema dacă ar trebui sau nu să-i informeze pe anumite frați ai noștri bolnavi de cancer, care nu știu de ce suferă, despre boala lor. Asadar, părinții duhovnici, atunci când constată că cineva dintre cei bolnavi de cancer este spovedit și împărtășit și nu se teme de moarte, îl informează despre boala sa și îi spun că are

cancer. Când însă un frate nu poate accepta să i se spună că suferă de cancer și această informație i-ar crea probleme în plus, fără rezultate pozitive, ei evită s-o facă, bineînțeles fără ca acest lucru să însemne că fratele nu mai are cancer.

Un lucru care sigur e valabil aici este că nici un părinte purtător de Dumnezeu nu contrazice ce spun despre însemnare alți părinți teofori care se pronunță asupra subiectului. E nevoie însă de mult discernământ ca să intrăm în duhul Sfinților. Dacă nu avem acest discernământ, credem că cutare părinte, dacă nu vorbește, nu este de acord. La asemenea concluzii pot ajunge însă numai cei care au un suflet superficial și care sunt lipsiți de discernământ.

Vedem, din păcate, cum anumiți frați ai noștri, aflându-se în totală necunoaștere, desi nu se preocupă corect de ce se întâmplă și nu luptă împotriva dusmanilor credinței noastre, îi combat pe frații noștri care cu suflet treaz protestează împotriva impunerii simbolurilor anticristice și care se supun Maicii noastre Biserica, care prin circulara ei sfătuiește: "Cu durere observăm că progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice a fost legat așa cum nu trebuia de numărul 666, care este folosit ca număr principal de cod în această tehnologie. Numărul acesta este pomenit limpede în sfânta carte a Apocalipsei drept numărul Antihristului și, prin urmare, nu e cu putință ca un creștin să fie indiferent la introducerea deliberată și sistematică a acestui număr în viața noastră și în viața poporului grec, care aproape în întregime este creștin și ortodox". Ne întrebăm: frații care nu iau în considerare cele pomenite mai sus și spun ce le trece prin minte oare nu citesc deloc Evanghelia ca să vadă că Hristos îi sfătuiește să-i lase pe toți care "nu sunt împotriva noastră pentru că cu noi vor fi" ? Sau, poate, pentru că nu au înlăuntrul lor îndrăzneala și bărbăția de a-si pune înaintea piepturilor lor în fața dusmanilor lui Hristos și încearcă să facă paradă de forță înaintea celor "mici" ai lui Hristos ? Părintele Paisie, cu durere a scris pentru acești oameni: "Ciudat însă este că și mulți oameni înduhovniciti, în afara faptului că își dau propriile lor interpretări, se tem și ei cu teamă lumească de dosarul electronic, în timp ce ar trebui să se nelinistească duhovniceste și să-i ajute pe creștini printr-o bună neliniște și să le întărească credința, ca să simtă mângâierea dumnezeiască".

Acestora, care din cauza lipsei lor de curaj continuă să folosească următoarea formulă: "Noi ne ocupăm cu Hristos și nu cu Antihristul", le spunem că nu mai trebuie de acum înainte să ne ocupăm de ei, salutând o observație foarte bună a lui Alexandros Tsirintanis: "Unii creștini au păreri și scopuri atât de ceresti, încât ajung să nu mai fie folositori aici pe pământ; cum s-ar zice, zboară în cer și nu mai păsesc pe pământ... "

Noi, fraților, avem în fața noastră această pagină concretă de istorie și chiar dacă ceva nu ne place, nu o întoarcem ca să evităm continutul ei, pentru că chiar dacă am întoarce-o, nu înseamnă că ea încetează să mai existe. Vrem ca, privind-o în față și într-un mod corect, cu credință în Hristos, s-o înfruntăm și asta cât mai e vreme. Dacă cineva dintre dumneavoastră crede că problema se rezolvă numai închizând ochii și nemaiprivind-o, atunci să imite exemplul strutului pe care-l iubeste.

Firește, mânati și de iubirea frățească și de datoria pe care o avem față de Hristos, nu vom înceta să-l lovim prieteneste pe spate și să-l îndemnăm să vadă pericolul iminent, așa încât tăvălugul demonic să nu-l găsească expus, ci ne vom face datoria de frați, ca să avem conștiința linistită. Desigur, bunul Dumnezeu, Care nu vrea să rățacească creaturile Sale, prevăzând totul, ne-a prevestit că va trimite pe doi mari profeti ai Săi, pe profetul Ilie și pe dreptul Enoh, ca să îndemne lumea să nu-l primească pe Antihrist și nici pecetea lui.

Sigur, cunoaștem că îi punem la grea încercare pe toți aceia pe care îi informăm, pentru că deja e adevărat ce a spus Domnul: "De n-ai fi venit și nu le-ai fi vorbit, păcat nu ar avea; dar

Ieromonahul HRISTODUL AGHIORITUL, La apusul libertății

acum nu au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor" (Ioan 15, 22). Adevărat este și aceasta: "Iar sluga aceea care a știut voia stăpânului și nu s-a pregătit, nici n-a făcut după voia lui, va fi bătută mult" (Luca 12, 47).

Fiecare dintre noi trebuie să cunoască că toată taina fărădelegii se lucrează prin îngăduinta lui Dumnezeu, pentru că El lasă să fie astfel cu un singur scop, așa cum spune Apostolul Pavel: pentru a fi judecați toți cei care "n-au primit iubirea adevărului, ca ei să se mântuiască. și de aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de amăgire, ca ei să creadă minciuni, ca să fie osândiți toți cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea" (II Tesaloniceni 2, 10-12).

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă